

Uradni list

Evropske unije

L 123

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 58

19. maj 2015

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2015/752 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Črno goro na drugi strani 16
- ★ Uredba (EU) 2015/753 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o uvozu kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Unijo 23
- ★ Uredba (EU) 2015/754 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o odprtju in zagotavljanju upravljanja določenih tarifnih kvot Unije za visoko kakovostno goveje meso ter za prašičje meso, perutninsko meso, pšenico in soržico, otrobe, pelete in druge ostanke 27
- ★ Uredba (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav 33
- ★ Uredba (EU) 2015/756 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o začasni opustitvi določenih koncesij v zvezi z uvozom kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Unijo 50
- ★ Uredba (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju ter spremembi Direktive 2009/16/ES ⁽¹⁾ 55
- ★ Uredba (EU) 2015/758 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o zahtevah za homologacijo za uvedbo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 in spremembi Direktive 2007/46/ES 77

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

★ Uredba (EU) 2015/759 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 223/2009 o evropski statistiki ⁽¹⁾	90
★ Uredba (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih ⁽²⁾	98

Popravki

★ Popravek Uredbe (EU) št. 375/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o ustanovitvi Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč (pobuda „Prostovoljci EU za humanitarno pomoč“) (UL L 122, 24.4.2014)	122
---	-----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP in Švico

⁽²⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/751 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 29. aprila 2015

o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Razdrobljenost notranjega trga škodi konkurenčnosti, rasti in ustvarjanju delovnih mest v Uniji. Za pravilno delovanje notranjega trga je treba odpraviti neposredne in posredne ovire za pravilno delovanje in vzpostaviti integrirani trg elektronskih plačil brez razlikovanj med nacionalnimi in čezmejnimi plačili.
- (2) Z Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je bila zagotovljena pravna podlaga za vzpostavitev notranjega trga plačil v vsej Uniji, saj je bilo z oblikovanjem enotnih pravil za opravljanje plačilnih storitev znatno olajšano delovanje ponudnikov plačilnih storitev.
- (3) Z Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ je bilo uvedeno načelo, da so stroški, ki jih uporabniki plačajo za čezmejno plačilo v eurih, enaki stroškom ustreznega plačila v državi članici, vključno s kartičnimi plačilnimi transakcijami, ki jih zajema ta uredba.
- (4) Z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ so bila določena pravila za delovanje kreditnih prenosov in direktnih bremenitev v eurih na notranjem trgu, vendar so bila kartične plačilne transakcije izključene iz njenega področja uporabe.

⁽¹⁾ UL C 193, 24.6.2014, str. 2.⁽²⁾ UL C 170, 5.6.2014, str. 78.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. aprila 2015.⁽⁴⁾ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

- (5) Z Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ se namerava harmonizirati nekatera pravila o pogodbah, sklenjenih med potrošniki in trgovci, vključno s pravili o provizijah za uporabo plačilnih sredstev, na podlagi katerih države članice trgovcem prepovedujejo, da bi potrošnikom v zvezi z uporabo posamezne oblike plačilnega sredstva zaračunavali provizije, ki presegajo stroške, ki jih ima trgovec z uporabo take oblike plačilnega sredstva.
- (6) Varna, učinkovita, konkurenčna in inovativna elektronska plačila so ključna, da lahko potrošniki, trgovci in podjetja izkoristijo vse prednosti notranjega trga, zlasti ker je to v okolju, ki je vse bolj usmerjeno v e-trgovanje, vedno bolj pomembno.
- (7) Nekateri države članice so sprejele ali pripravljajo zakonodajo, ki bo neposredno ali posredno urejala medbančne provizije, pri čemer bodo zajeta številna vprašanja, vključno z omejitvami višine medbančnih provizij na različnih ravneh, provizijami, ki se zaračunavajo trgovcem, pravilom spoštovanja vseh kartic ter usmerjevalnimi ukrepi. Veljavne upravne odločbe v nekaterih državah članicah se zelo razlikujejo. Zaradi večje doslednosti stopenj medbančnih provizij je predvidena uvedba nadaljnjih regulativnih ukrepov na nacionalni ravni, s katerimi bodo obravnavane stopnje teh provizij ali odstopanja med njimi. Takšni nacionalni ukrepi bi verjetno zelo ovirali dokončno vzpostavitev notranjega trga na področju kartičnih plačil ter spletnih in mobilnih plačil na podlagi kartic ter s tem svobodno opravljanje storitev.
- (8) Plačilne kartice so najpogostejši elektronski plačilni instrument pri maloprodajnih nakupih. Vendar povezovanje trga plačilnih kartic v Uniji še zdaleč ni dokončano, ker veliko plačilnih rešitev ne more preseči nacionalnih meja ter ker novi vseevropski udeleženci ne morejo vstopiti na trg. Odpraviti je treba ovire za učinkovito delovanje kartičnega trga, vključno s kartičnimi plačili ter spletnimi in mobilnimi plačili na podlagi kartic.
- (9) Da bi se omogočilo učinkovito delovanje notranjega trga, bi bilo treba spodbujati in olajšati uporabo elektronskih plačil v korist trgovcev in potrošnikov. Kartična in druga elektronska plačila se lahko uporabljajo bolj vsestransko, vključno z možnostmi spletnih plačil, da se izkoristijo prednosti notranjega trga in e-trgovanja, pri čemer elektronska plačila trgovcem zagotavljajo tudi potencialno varna plačila. Kartične plačilne transakcije namesto gotovinskih plačil bi lahko bile torej ugodne za trgovce in potrošnike, če bi bile provizije za uporabo shem plačilnih kartic določene na stroškovno učinkoviti ravni, kar bi hkrati prispevalo k poštenosti konkurenci, inovativnosti in vstopu novih izvajalcev na trg.
- (10) Medbančne provizije se običajno uporabljajo med ponudniki plačilnih storitev pridobitelji kartic in ponudniki plačilnih storitev izdajatelji kartic, ki pripadajo posamezni shemi plačilnih kartic. Medbančne provizije so glavni del provizij, ki jih ponudniki plačilnih storitev pridobitelji zaračunajo trgovcem za vsako kartično plačilno transakcijo. Trgovci nato te kartične stroške, tako kot vse svoje druge stroške, vključijo v splošne cene blaga in storitev. Konkurenca med shemami plačilnih kartic z namenom prepričati ponudnike plačilnih storitev, da izdajo njihove kartice, je vzrok, da so medbančne provizije na trgu višje in ne nižje, kar je v nasprotju z običajnim učinkom cenovne discipline, ki ga ima konkurenca v tržnem gospodarstvu. Poleg tega, da bi se za medbančne provizije dosledno uporabljala pravila o konkurenci, bi ureditev teh provizij izboljšala delovanje notranjega trga in prispevala k zmanjšanju stroškov transakcij za potrošnike.
- (11) Sedanja velika raznolikost medbančnih provizij in njihova stopnja preprečujeta vstop na trg za nove vseevropske udeležence na podlagi poslovnih modelov z nižjimi medbančnimi provizijami ali brez njih, kar škodi potencialni ekonomiji obsega in ekonomiji razpona ter njuni učinkovitosti. To negativno vpliva na trgovce in potrošnike ter preprečuje inovacije. Ker bi morali vseevropski udeleženci bankam izdajateljicam ponuditi najmanj najvišjo stopnjo medbančne provizije, ki prevladuje na trgu, na katerega želijo vstopiti, to povzroča tudi stalno razdrobljenost trga. Obstoječe domače sheme z nižjimi medbančnimi provizijami ali brez njih bodo morda celo prisiljene v umik s trga zaradi pritiska bank, naj ustvarijo višje prihodke iz naslova medbančnih provizij. Potrošniki in trgovci se tako srečujejo z omejeno izbiro, višjimi cenami in slabšo kakovostjo plačilnih storitev, prav tako pa so omejeni pri uporabi vseevropskih plačilnih storitev. Poleg tega trgovci ne morejo nadomestiti razlik v provizijah z uporabo storitev za sprejemanje kartic, ki jih opravljajo banke v drugih državah članicah. Posebna pravila, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, določajo, da se na podlagi njihove ozemeljske politike podeljevanja licenc za

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

vsako plačilno transakcijo uporabi medbančna provizija prodajnega mesta (država trgovca). Ta zahteva pridobitелjem preprečuje uspešno čezmejno opravljanje storitev. Prav tako lahko trgovcem prepreči, da bi zmanjšali svoje stroške plačil v korist potrošnikov.

- (12) Čeprav Komisija in nacionalni organi, pristojni za konkurenco, uporabljajo veljavno zakonodajo, takšnega stanja ni bilo mogoče odpraviti.
- (13) Da bi se preprečila razdrobljenost notranjega trga in bistveno izkrivljanje konkurence zaradi različnih zakonov in upravnih odločb, je zato treba v skladu s členom 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejeti ukrepe za reševanje problematike visokih in različnih medbančnih provizij, da bi se ponudnikom plačilnih storitev omogočilo čezmejno opravljanje storitev, potrošnikom in trgovcem pa uporabo teh čezmejnih storitev.
- (14) Uporaba te uredbe ne bi smela posegati v uporabo pravil Unije o konkurenci in nacionalnih pravil o konkurenci. Državam članicam ne bi smela preprečevati, da na podlagi nacionalne zakonodaje ohranijo ali uvedejo nižje omejitve ali ukrepe z enakim namenom ali učinkom.
- (15) Da se omogoči nemoteno delovanje notranjega trga za kartična plačila ter spletna in mobilna plačila na podlagi kartic, v korist potrošnikov in trgovcev, bi bilo treba to uredbo uporabljati za čezmejno in domače izdajanje in pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij. Če lahko trgovci izberejo pridobitelja zunaj svoje države članice (v nadaljnjem besedilu: čezmejno pridobivanje), kar bo omogočeno z uvedbo iste najvišje stopnje tako domačih kot čezmejnih medbančnih provizij za pridobljene transakcije in s prepovedjo ozemeljskega podeljevanja licenc, bi morale biti možno zagotoviti potrebno pravno jasnost in preprečiti izkrivljanje konkurence med shemami plačilnih kartic.
- (16) Na podlagi enostranskih zavez, sprejetih v okviru postopkov o konkurenci, se veliko čezmejnih kartičnih plačilnih transakcij v Uniji že izvaja ob upoštevanju najvišjih dovoljenih medbančnih provizij. Da bi zagotovili pošteno konkurenco na trgu storitev pridobivanja, bi bilo treba določbe v zvezi s čezmejnimi in domačimi transakcijami začeti uporabljati istočasno in v razumnem obdobju po začetku veljavnosti te uredbe, pri tem pa bi bilo treba upoštevati težavnost in kompleksnost prehoda shem plačilnih kartic, ki ga zahteva ta uredba.
- (17) Na trgu sta na voljo dve glavni vrsti kreditnih kartic. Pri kartici z odloženim plačilom se račun imetnika kartice bremeni s celotnim zneskom transakcije na predhodno točno določen datum, običajno enkrat na mesec, brez obresti. Pri drugih kreditnih karticah lahko imetnik kartice uporabi kreditno storitev, da povrne del zapadlih zneskov na poznejši datum, kot je bil določen, skupaj z obrestmi ter drugimi stroški.
- (18) Za vse plačilne transakcije z debetnimi in kreditnimi karticami bi morala biti določena najvišja dovoljena stopnja medbančne provizije.
- (19) Ocena učinka kaže, da bi bila prepoved medbančnih provizij za transakcije z debetnimi karticami koristna za sprejemanje in uporabo kartic in razvoj enotnega trga ter bi trgovcem in potrošnikom prinesla večje koristi kot višja omejitev. Poleg tega bi s tem preprečili negativne učinke, ki bi jih višja omejitev povzročila v nacionalnih shemah z zelo nizko ali ničelno medbančno provizijo za transakcije z debetnimi karticami, saj bi se stopnje provizij zaradi čezmejne razširitve ali novih udeležencev na trgu provizije dvignile na raven omejitve. Prepoved medbančnih provizij za transakcije z debetnimi karticami tudi zmanjšuje tveganje prenosa modela medbančnih provizij na nove, inovativne plačilne storitve, kot so mobilni in spletni sistemi.
- (20) Omejitve iz te uredbe temeljijo na tako imenovanem „preizkusu indiferentnosti trgovcev“, ki je nastal v ekonomski literaturi in s katerim se določi stopnja provizije, ki bi jo bil trgovec pripravljen plačati na podlagi primerjave stroškov pri kartičnih plačilih potrošnikov s stroški pri nekartičnih (gotovinskih) plačilih (ob upoštevanju provizije za storitve, ki se plača bankam pridobiteljicam, to je provizije, ki se zaračuna trgovcu, ter medbančne provizije). Tako se s spodbujanjem kartic, ki zagotavljajo večje transakcijske ugodnosti, spodbuja uporaba učinkovitih plačilnih instrumentov, hkrati pa se preprečujejo nesorazmerne provizije, ki se zaračunavajo trgovcem in bi drugim potrošnikom povzročile skrite stroške. Previsoke provizije, ki se zaračunavajo trgovcem, bi sicer lahko izhajale tudi iz kolektivnih sporazumov o medbančnih provizijah, ker trgovci zaradi strahu pred izgubo posla niso pripravljeni zavrniti dragih plačilnih instrumentov. Izkušnje so pokazale, da so zadevne stopnje sorazmerne, saj ne vzbujajo dvoma o delovanju mednarodnih kartičnih shem in ponudnikov plačilnih storitev. Pomenijo tudi ugodnosti za trgovce in potrošnike ter zagotavljajo pravno varnost.

- (21) Kot izhaja iz ocene učinka, so se medbančne provizije v nekaterih državah članicah kljub temu razvile tako, da lahko potrošniki izkoristijo ugodnosti učinkovitih trgov debetnih kartic v smislu sprejemanja in uporabe kartic, katerih medbančne provizije so nižje od stopnje indiferentnosti trgovcev. Države članice bi tako morale imeti možnost, da določijo nižje medbančne provizije za domače transakcije z debetnimi karticami.
- (22) Poleg tega bi bilo treba ohraniti možnost, da se omejitve višine medbančnih provizij izrazijo s pavšalnim zneskom, kar bi zagotovilo, da so provizije za debetne kartice določene na stroškovno učinkoviti ravni, pri čemer se upošteva struktura domačih trgov debetnih kartic. Pavšalni znesek bi lahko bil tudi spodbuda za uporabo kartičnih plačil za zneske majhnih vrednosti (v nadaljnjem besedilu: mikroplačila). Obstajati bi morala tudi možnost, da se tak pavšalni znesek uporabi v povezavi z odstotno stopnjo, če vsota takih medbančnih provizij ne presega določenega odstotka skupne letne vrednosti transakcij na domači ravni v okviru vsake sheme plačilnih kartic. Obstajati bi morala tudi možnost, da se določi nižja omejitev višine medbančne provizije za posamezno transakcijo in naloži fiksni najvišji dovoljeni znesek provizije kot omejitev zneska provizije, ki je posledica uporabljene odstotne stopnje na transakcijo.
- (23) Ob upoštevanju tega, da je namen te uredbe prvič doslej harmonizirati medbančne provizije v primeru, ko se obstoječe sheme debetnih kartic in medbančne provizije zelo razlikujejo, je treba poleg tega zagotoviti prožnost domačih trgov plačilnih kartic. Zato bi morale v razumnem prehodnem obdobju v zvezi z domačimi transakcijami z debetnimi karticami države članice imeti možnost, da se za vse domače transakcije z debetnimi karticami v okviru posamezne sheme plačilnih kartic uporabi ponderirana povprečna medbančna provizija, ki ne presega 0,2 % povprečne letne vrednosti transakcij vseh domačih transakcij z debetnimi karticami v okviru posamezne sheme plačilnih kartic. V razmerju do omejitve višine medbančne provizije, izračunane na podlagi letne povprečne vrednosti transakcij v okviru posamezne sheme plačilnih kartic, zadostuje, da ponudnik plačilnih storitev sodeluje v shemi plačilnih kartic (ali drugem dogovoru med ponudniki plačilnih storitev), v okviru katere se za vse domače transakcije z debetnimi karticami uporablja ponderirana povprečna medbančna provizija, ki ne presega 0,2 %. Tudi v tem primeru se lahko uporabi pavšalni znesek ali odstotna stopnja ali kombinacija obojega, če se upošteva najvišja dovoljena ponderirana povprečna provizija.
- (24) Za opredelitev ustreznih omejitev višine medbančnih provizij za domače transakcije z debetnimi karticami je primerno nacionalnim pristojnim organom, odgovornim za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, omogočiti zbiranje informacij glede obsega in vrednosti za vse transakcije z debetnimi karticami v okviru posamezne sheme plačilnih kartic ali transakcije z debetnimi karticami enega ali več ponudnikov plačilnih storitev. Sheme plačilnih kartic in ponudniki plačilnih storitev bi posledično morali biti dolžni nacionalnim pristojnim organom zagotavljati zadevne podatke na način ter v rokih, ki jih določijo ti organi. Obveznosti poročanja bi morali razširiti tudi na ponudnike plačilnih storitev, kot so izdajatelji ali pridobitelji, in ne le na sheme plačilnih kartic, s čimer bi zagotovili, da bi bile vse zadevne informacije na voljo pristojnim organom, ki bi morali imeti možnost vedno zahtevati, da se te informacije zbira v okviru sheme plačilnih kartic. Poleg tega je pomembno, da države članice zagotovijo ustrezno raven razkritja zadevnih informacij glede veljavnih omejitev višine medbančnih provizij. Glede na dejstvo, da sheme plačilnih kartic načeloma niso ponudniki plačilnih storitev, ki so predmet bonitetnega nadzora, lahko pristojni organi zahtevajo, da informacije, ki jih posredujejo ti subjekti, potrdi neodvisni revizor.
- (25) Nekateri plačilni instrumenti na domači ravni omogočajo plačniku, da odredi kartične plačilne transakcije, pri katerih shema plačilnih kartic ne razlikuje, ali gre za transakcije z debetno ali kreditno kartico. Izbire imetnika kartice shemi plačilnih kartic in pridobitelju niso znane; sheme plačilnih kartic zato nimajo možnosti uporabe različnih omejitev, ki jih ta uredba nalaga za transakcije z debetnimi in kreditnimi karticami, ki jih je mogoče razlikovati na podlagi dogovorjene časovne razporeditve za bremenitev plačilnih transakcij. Glede na potrebo po ohranitvi funkcionalnosti obstoječih poslovnih modelov, pri čemer se je treba izogniti neupravičenim ali pretiranim stroškom zagotavljanja skladnosti z zakonodajo, hkrati pa je treba zagotoviti enake konkurenčne pogoje med različnimi kategorijami plačilnih kartic, je primerno za take domače plačilne transakcije z „univerzalnimi karticami“ uporabiti enako pravilo, kot ga ta uredba nalaga za transakcije z debetnimi karticami. Vendar pa bi bilo treba tem plačilnim instrumentom dovoliti daljši rok za prilagoditev. Države članice bi morale imeti možnost, da z odstopanjem od navedenega v prehodnem obdobju 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe določijo najvišji delež domačih plačilnih transakcij z „univerzalnimi karticami“, ki štejejo za enakovredne transakcijam s kreditnimi karticami. Na primer omejitev za kreditne kartice bi se lahko uporabila za določen delež skupne vrednosti transakcij za trgovce ali pridobitelje. Matematični rezultat določb bi bil tako enakovreden uporabi enotne omejitve višine medbančnih provizij za domače plačilne transakcije z univerzalnimi karticami.

- (26) Ta uredba bi morala zajemati vse transakcije, pri katerih se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v Uniji.
- (27) V skladu z načelom tehnološke nevtralnosti iz Evropske digitalne agende bi se morala ta uredba uporabljati za kartične plačilne transakcije ne glede na okolje, v katerem se izvede transakcija, tudi prek maloprodajnih plačilnih instrumentov in storitev, ki se izvajajo zunaj spleta, prek spleta ali mobilno.
- (28) Kartične plačilne transakcije se na splošno izvajajo na podlagi dveh glavnih poslovnih modelov, in sicer t. i. tristranskih shem plačilnih kartic (imetnik kartice – shema pridobivanja in izdajanja – trgovec) in štiristranskih shem plačilnih kartic (imetnik kartice – banka izdajateljica – banka pridobiteljica – trgovec). Veliko štiristranskih shem plačilnih kartic uporablja eksplicitno medbančno provizijo, večinoma večstransko. Zaradi priznanja obstoja implicitnih medbančnih provizij in zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev bi bilo treba tristranske sheme plačilnih kartic, ki ponudnike plačilnih storitev uporabljajo kot izdajatelje ali pridobitelje, obravnavati kot štiristranske sheme plačilnih kartic in zanje uporabljati enaka pravila, medtem ko bi se morali preglednost, ni drugi ukrepi v zvezi s poslovnimi pravili uporabljati za vse ponudnike. Vendar je ob upoštevanju posebnosti, ki obstajajo za to vrsto tristranskih shem, primerno omogočiti prehodno obdobje, v katerem se države članice lahko odločijo, da ne uporabijo pravil glede omejitve višine medbančnih provizij, če imajo take sheme zelo omejen tržni delež v zadevni državi članici.
- (29) Storitve izdajanja temelji na pogodbenem razmerju med izdajateljem plačilnega instrumenta in plačnikom, ne glede na to, ali izdajatelj razpolaga s sredstvi v imenu plačnika. Izdajatelj da plačilne kartice na voljo plačniku, odobri transakcije na terminalih ali njim enakovrednih napravah in pridobitelju lahko zagotavlja plačilo za transakcije, ki so skladne s predpisi zadevne sheme. Zato sama distribucija plačilnih kartic ali tehnične storitve, kot sta zgolj obdelovanje in hramba podatkov, ne šteje za izdajanje.
- (30) Storitve pridobivanja zajemajo vrsto operacij od odobritve kartične plačilne transakcije do prenosa sredstev na plačilni račun prejemnika plačila. Odvisno od države članice in vzpostavljenega poslovnega modela se organizacija storitve pridobivanja razlikuje. Zato ponudnik plačilnih storitev, ki plača medbančno provizijo, ni vedno v neposrednem pogodbenem razmerju s prejemnikom plačila. Vendar bi morali biti posredniki, ki opravljajo del storitev pridobivanja, nimajo pa neposrednega pogodbenega razmerja s prejemnikom plačila, vseeno zajeti v opredelitvi pridobitelja iz te uredbe. Storitve pridobivanja ni odvisna od tega, ali pridobitelj razpolaga s sredstvi v imenu prejemnika plačila. Tehnične storitve, kot so zgolj obdelovanje in hramba podatkov ali obratovanje terminalov, ne štejejo za pridobivanje.
- (31) Pomembno je zagotoviti, da se določbe v zvezi z medbančnimi provizijami, ki jih plačajo ali prejmejo ponudniki plačilnih storitev, ne zaobhajajo z drugimi pritoki provizij, ki jih prejmejo izdajatelji. V ta namen bi morali „neto plačilo“ provizij, ki jih, vključno z morebitnimi provizijami za dovoljenja, izdajatelj plača shemi plačilnih kartic, pridobitelju ali kateremu koli drugemu posredniku oziroma jih od le-teh prejme, šteti za medbančno provizijo. Pri izračunu medbančne provizije bi bilo treba zaradi preverjanja, ali prihaja do zaobhajanja, upoštevati celoten znesek razlike med plačili ali spodbudami, ki jih izdajatelj prejme od sheme plačilnih kartic v zvezi z reguliranimi transakcijami, ter provizijami, ki jih izdajatelj plača shemi plačilnih kartic. Zadevna plačila, spodbude in provizije bi lahko bili neposredni (to je na podlagi obsega ali specifični za posamezno transakcijo) ali posredni (vključno s spodbudami za trženje, nagradami in popusti za doseganje določenih obsegov transakcij). Pri preverjanju, ali prihaja do zaobhajanja določb te uredbe, bi bilo treba zlasti upoštevati dobičke izdajateljev, ustvarjene iz posebnih programov, ki jih skupaj izvajajo izdajatelji in sheme plačilnih kartic, prihodke iz obdelave in podeljevanja licenc ter druge provizije, ki so vir prihodkov za sheme plačilnih kartic. Pri oceni, ali morda prihaja do zaobhajanja določb te uredbe, bi lahko upoštevali tudi izdajanje plačilnih kartic v tretjih državah, če je to ustrezno in če to potrjujejo drugi objektivni dejavniki.
- (32) Potrošniki običajno niso seznanjeni s provizijami, ki jih trgovci plačujejo za plačilni instrument, ki ga uporabljajo. Hkrati lahko razne spodbujevalne prakse, ki jih uporabljajo izdajatelji (kot so potovalni vavčerji, nagrade, popusti, povračila, brezplačna zavarovanja itd.), potrošnike usmerjajo v uporabo plačilnih instrumentov, s čimer izdajateljem ustvarjajo visoke provizije. Temu bi se bilo mogoče izogniti tako, da bi se ukrepi, ki nalagajo omejitve za medbančne provizije, uporabljali le za plačilne kartice, ki so postale množični produkt in jih trgovci na splošno težko zavrnejo zaradi njihovega razširjenega izdajanja in uporabe (to je potrošniške debetne in kreditne kartice). Zaradi učinkovitejšega delovanja trga v nereguliranih delih sektorja in omejitve prenosa poslov iz reguliranih v neregulirane dele sektorja je treba sprejeti vrsto ukrepov, vključno z ločevanjem sheme in infrastrukture, usmerjanjem plačnika s strani prejemnika plačila ter selektivnim sprejemanjem plačilnih instrumentov s strani prejemnika plačila.

- (33) Ločevanje sheme in infrastrukture bi moralo vsem obdelovalcem omogočiti, da med seboj konkurirajo za potrošnike shem. Ker so stroški obdelave pomemben del skupnih stroškov sprejemanja kartic, je pomembno, da je ta del vrednostne verige odprt za učinkovito konkurenco. Na podlagi ločevanja sheme in infrastrukture bi morali biti kartične sheme in obdelovalci neodvisni v smislu računovodstva, organizacije in postopka odločanja. Ne bi smeli izvajati diskriminacije, na primer tako, da bi drug drugega obravnavali prednostno ali si izmenjevali zaupne informacije, ki niso na voljo njihovim tekmecem v zadevnem segmentu trga, da bi svojim tekmecem v zadevnem segmentu trga nalagali prekomerne zahteve v zvezi z informacijami, drug drugemu navzkrižno subvencionirali dejavnosti ali vzpostavljali ureditve deljenega upravljanja. Takšne diskriminatorne prakse prispevajo k razdrobljenosti trga, negativno vplivajo na vstop novih udeležencev na trg in preprečujejo pojav vseevropskih udeležencev, s čimer ovirajo dokončno vzpostavitev notranjega trga na področju kartičnih plačil ter spletnih in mobilnih plačil na podlagi kartic ter tako škodijo trgovcem, podjetjem in potrošnikom.
- (34) Pravila sheme, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, in prakse, ki jih uporabljajo ponudniki plačilnih storitev, trgovcev in potrošnikov običajno namerno ne seznanjajo z razlikami v provizijah ter zmanjšujejo preglednost trga, na primer s „poenotenjem“ provizij ali prepovedjo za trgovce, da bi pri karticah s povezanimi blagovnimi znamkami izbrali cenejšo blagovno znamko kartice ali spodbujali potrošnike k uporabi takih cenejših kartic. Tudi če so trgovci seznanjeni z različnimi stroški, je njihova možnost ukrepanja za znižanje provizij pogosto omejena s pravili sheme.
- (35) Stroški plačilnih instrumentov so za prejemnika plačila različni, pri čemer so nekateri instrumenti dražji od drugih. Prejemnik plačila bi moral imeti v skladu z Direktivo 2007/64/ES pravico prosto usmerjati plačnike v uporabo določenega plačilnega instrumenta, razen kadar je določen plačilni instrument zakonsko predpisan za posamezne kategorije plačil ali ga ni mogoče zavrniti zaradi statusa zakonitega plačilnega sredstva. Kartične sheme in ponudniki plačilnih storitev nalagajo prejemnikom plačil v zvezi s tem več omejitev, kar na primer vključuje omejitve za prejemnika plačila v zvezi z zavračanjem posameznih plačilnih instrumentov za majhne zneske in zagotavljanjem informacij plačniku o provizijah, ki jih mora prejemnik plačila plačati za posamezne plačilne instrumente, ali omejitev za prejemnika plačila v zvezi s številom blagajn v njegovi trgovini, ki sprejemajo posamezne plačilne instrumente. Te omejitve bi bilo treba odpraviti.
- (36) Kadar prejemnik plačila usmeri plačnika v uporabo določenega plačilnega instrumenta, prejemnik plačila ne bi smel plačniku zaračunati nobenih provizij za uporabo plačilnih instrumentov, katerih medbančne provizije ureja ta uredba, ker so prednosti zaračunavanja doplačil v takšnih primerih omejene in povečujejo zapletenost trga.
- (37) Pravilo spoštovanja vseh kartic je dvojna obveznost, ki jo izdajatelji in sheme plačilnih kartic nalagajo prejemnikom plačila, in sicer da morajo sprejeti vse kartice iste blagovne znamke ne glede na različne stroške teh kartic (spoštovanje vseh produktov) ter ne glede na posamezno banko izdajateljico, ki je kartico izdala (spoštovanje vseh izdajateljev). Potrošniku je v interesu, da prejemniki plačila v zvezi z isto kategorijo kartic ne morejo diskriminirati med izdajatelji ali imetniki kartic, sheme plačilnih kartic in ponudniki plačilnih storitev pa mu lahko naložijo takšno obveznost. Zato je „spoštovanje vseh izdajateljev“ kot del pravila spoštovanja vseh kartic upravičeno pravilo sheme plačilnih kartic, saj prejemnikom plačila preprečuje diskriminiranje med posameznimi bankami, ki so izdale kartico. „Spoštovanje vseh produktov“ je pravzaprav praksa vezave, ki učinkuje tako, da sprejemanje kartic z nizkimi provizijami veže na sprejemanje kartic z visokimi provizijami. Odprava „spoštovanja vseh produktov“ kot dela pravila spoštovanja vseh kartic bi trgovcem omogočila omejitev izbire plačilnih kartic, ki jih ponujajo, le na plačilne kartice z nizkimi ali nižjimi stroški, kar bi bilo zaradi nižjih stroškov trgovcev ugodno tudi za potrošnike. Trgovci, ki sprejemajo debetne kartice, tako ne bi bili prisiljeni sprejemati kreditnih kartic, tisti, ki sprejemajo kreditne kartice, pa ne bi bili prisiljeni sprejemati komercialnih kartic. Za zaščito potrošnika in njegove zmožnosti, da čim pogosteje uporablja plačilne kartice, pa bi bilo treba trgovcem naložiti obveznost, da sprejmejo kartice, za katere veljajo enake zakonsko določene medbančne provizije, samo če so te izdane pod enako blagovno znamko in so enake kategorije (predplačniška kartica, debetna kartica ali kreditna kartica). S takšno omejitvijo bi se zagotovilo tudi konkurenčnejše okolje za kartice, katerih medbančnih provizij ne ureja ta uredba, saj bi se povečala pogajalska moč trgovcev v zvezi s pogoji, pod katerimi sprejemajo te kartice. Te omejitve bi morale biti omejene in sprejemljive le zaradi okrepitve varstva potrošnikov, da bi bila potrošnikom zagotovljena ustrezna raven gotovosti glede tega, ali bodo trgovci sprejeli njihove plačilne kartice.

- (38) Ponudniki plačilnih storitev bi morali tako s tehničnega kot komercialnega vidika zagotoviti jasno razlikovanje med potrošniškimi in komercialnimi karticami. Zato je pomembno, da se komercialna kartica opredeli kot plačilni instrument, ki se uporablja le za poslovne izdatke, s katerimi se bremenijo neposredno račun podjetja ali osebe javnega sektorja ali samozaposlene fizične osebe.
- (39) Prejemnikom plačil in plačnikom bi bilo treba omogočiti, da lahko prepoznajo različne kategorije kartic. Zato bi morale biti različne blagovne znamke in kategorije prepoznavne elektronsko in za novo izdane kartične plačilne instrumente vidno na napravi. Poleg tega bi moral biti plačnik na zadevnem prodajnem mestu obveščen o sprejemanju svojega plačilnega instrumenta ali instrumentov. Potrebno je, da prejemnik plačila plačnika obvesti o kakršnih koli omejitvah glede uporabe določene blagovne znamke ob enakem času in pod enakimi pogoji, kot ga obvesti o sprejemanju določene blagovne znamke.
- (40) Zaradi zagotavljanja učinkovite konkurence med blagovnimi znamkami je pomembno, da uporabniki sami izberejo plačilno aplikacijo in da jim izbire ne vsiljuje nabavni trg, to so sheme plačilnih kartic oziroma ponudniki ali obdelovalci plačilnih storitev. Taka ureditev plačnikom in prejemnikom plačil ne bi smela preprečevati, da nastavijo samodejno izbiro aplikacije, če je to tehnično izvedljivo, pod pogojem, da je to izbiro mogoče spremeniti za vsako transakcijo.
- (41) Da se zagotovi možnost povrnitve škode v primeru nepravilne uporabe te uredbe ali v primeru sporov med uporabniki in ponudniki plačilnih storitev, bi morale države članice določiti ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke za izvensodno reševanje sporov ali sprejeti enakovredne ukrepe. Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se bodo uporabljale za kršitve te uredbe, ter zagotoviti, da bodo te kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter da se bodo izvajale.
- (42) Komisija bi morala predložiti poročilo z analizo različnih učinkov te uredbe na delovanje trga. Pomembno je, da ima Komisija možnost zbirati informacije, potrebne za pripravo tega poročila, in da pristojni organi tesno sodelujejo s Komisijo za zbiranje podatkov.
- (43) Ker ciljev te uredbe, in sicer določitve enotnih zahtev za kartične plačilne transakcije ter spletne in mobilne transakcije na podlagi kartic, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (44) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, predvsem pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja, svobodo gospodarske pobude in varstvo potrošnikov, ter jo je treba uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba določa enotne tehnične in poslovne zahteve za kartične plačilne transakcije, izvedene v Uniji, pri čemer se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v Uniji.
2. Ta uredba se ne uporablja za storitve, ki temeljijo na posebnih plačilnih instrumentih, katerih uporaba je omejena in ki izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:
 - (a) instrumenti, ki imetniku omogočajo nakup blaga ali storitev samo v prostorih izdajatelja ali v okviru omejene mreže ponudnikov storitev na podlagi neposrednega poslovnega dogovora s poklicnim izdajateljem;
 - (b) instrumenti, ki jih je mogoče uporabljati samo za nakup zelo omejenega izbora blaga ali storitev;
 - (c) instrumenti, ki so veljavni samo v eni državi članici, izdani na zahtevo podjetja ali osebe javnega sektorja, ki jih regulira nacionalni ali regionalni javni organ za posebne socialne ali davčne namene za nakup posebnega blaga ali storitev od ponudnikov, ki so sklenili poslovni dogovor z izdajateljem.

3. Poglavje II se ne uporablja za:
 - (a) transakcije s komercialnimi karticami;
 - (b) dvige gotovine na bankomatih ali na okencu ponudnika plačilnih storitev, in
 - (c) transakcije s plačilnimi karticami, ki jih izdajajo tristranske sheme plačilnih kartic.
4. Člen 7 se ne uporablja za tristranske sheme plačilnih kartic.
5. Če tristranska shema plačilnih kartic podeljuje licenco drugim ponudnikom plačilnih storitev za izdajanje kartičnih plačilnih instrumentov ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij, ali za oboje, ali izdaja kartične plačilne instrumente s partnerjem, ki souporablja blagovno znamko, ali prek posrednika, se šteje za štiristransko shemo plačilnih kartic. Vendar se lahko do 9. decembra 2018 v razmerju do domačih plačilnih transakcij takšna tristranska shema plačilnih kartic izvzame iz obveznosti iz poglavja II, če kartične plačilne transakcije, izvršene v državi članici v okviru takšne tristranske sheme plačilnih kartic, na letni osnovi ne presežejo 3 % vrednosti vseh kartičnih plačilnih transakcij, izvršenih v tej državi članici.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „pridobitelj“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki je v pogodbenem razmerju s prejemnikom plačila z namenom sprejemati in obdelovati kartične plačilne transakcije, posledica česar je prenos sredstev prejemniku plačila;
2. „izdajatelj“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki je v pogodbenem razmerju, da bi plačniku zagotovil plačilni instrument, s katerim se odrejajo in obdelujejo kartične plačilne transakcije plačnika;
3. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki pri pogodbah o plačilnih storitvah, ki jih zajema ta uredba, deluje zunaj področja svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
4. „transakcija z debetno kartico“ pomeni kartično plačilno transakcijo, tudi s predplačniškimi karticami, ki ni transakcija s kreditno kartico;
5. „transakcija s kreditno kartico“ pomeni kartično plačilno transakcijo, kjer znesek transakcije na določen predhodno dogovorjen datum v koledarskem mesecu v celoti ali deloma bremeni plačnika v skladu s predhodno dogovorjeno kreditno storitvijo, z obrestmi ali brez njih;
6. „komercialna kartica“ pomeni kakršen koli kartični plačilni instrument, izdan podjetjem ali osebam javnega sektorja ali samozaposlenim fizičnim osebam, ki se lahko uporablja samo za poslovne izdatke, kjer plačila, izvršena s takšnimi karticami, neposredno bremenijo račun podjetja ali osebe javnega sektorja ali samozaposlene fizične osebe;
7. „kartična plačilna transakcija“ pomeni storitev, opravljeno na podlagi infrastrukture sheme plačilnih kartic in poslovnih pravil za izvedbo plačilne transakcije s kakršno koli kartico oziroma telekomunikacijsko, digitalno ali IT napravo ali programsko opremo, če je posledica tega transakcija z debetno ali kreditno kartico. Kartične plačilne transakcije izključujejo transakcije, ki temeljijo na drugih vrstah plačilnih storitev;
8. „čezmejna plačilna transakcija“ pomeni kartično plačilno transakcijo, kjer se izdajatelj in pridobitelj nahajata v različnih državah članicah ali kjer je kartični plačilni instrument izdal izdajatelj, ki se nahaja v drugi državi članici kot prodajno mesto;
9. „domača plačilna transakcija“ pomeni vsako kartično plačilno transakcijo, ki ni čezmejna plačilna transakcija;
10. „medbančna provizija“ pomeni provizijo, ki je za vsako transakcijo neposredno ali posredno (to je prek tretje strani) poravnana med izdajateljem in pridobiteljem, ki sodelujeta pri kartični plačilni transakciji. Neto plačilo ali drugo dogovorjeno nadomestilo se šteje za del medbančne provizije;
11. „neto plačilo“ pomeni celoten neto znesek plačil, popustov ali spodbud, ki jih izdajatelj prejme od sheme plačilnih kartic, pridobitelja ali katerega koli drugega posrednika v zvezi s kartičnimi plačilnimi transakcijami ali povezanimi dejavnostmi;

12. „provizija, ki se zaračuna trgovcu“ pomeni provizijo, ki jo prejemnik plačila plača pridobitelju v zvezi s kartičnimi plačilnimi transakcijami;
13. „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
14. „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odredi plačilni nalog v breme tega plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog;
15. „plačilna kartica“ pomeni kategorijo plačilnega instrumenta, ki omogoča plačniku, da odredi transakcijo z debetno ali kreditno kartico;
16. „shema plačilnih kartic“ pomeni enoten sklop pravil, praks, standardov in/ali izvedbenih smernic za izvrševanje kartičnih plačilnih transakcij, ki je ločen od kakršne koli infrastrukture ali plačilnega sistema, ki podpira njeno delovanje, in v katero je vključen kateri koli posebni organ odločanja, organizacija ali subjekt, odgovoren za delovanje sheme;
17. „štiristranska shema plačilnih kartic“ pomeni shemo plačilnih kartic, v okviru katere so kartične plačilne transakcije izvršene s plačilnega računa plačnika na plačilni račun prejemnika plačila na podlagi posredovanja sheme, izdajatelja (na strani plačnika) in pridobitelja (na strani prejemnika plačila);
18. „tristranska shema plačilnih kartic“ pomeni shemo plačilnih kartic, pri kateri sama shema zagotavlja storitve pridobivanja in izdajanja, kartične plačilne transakcije pa so izvršene s plačilnega računa plačnika na plačilni račun prejemnika plačila v shemi. Če tristranska shema plačilnih kartic podeljuje licenco drugim ponudnikom plačilnih storitev za izdajanje kartičnih plačilnih instrumentov ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij, ali za oboje, ali izdaja kartične plačilne instrumente s partnerjem, ki souporablja blagovno znamko, ali prek posrednika, se šteje za štiristransko shemo plačilnih kartic;
19. „plačilni instrument“ pomeni vsako napravo oziroma naprave, prilagojene posamezniku, in/ali niz postopkov, dogovorjenih med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, ki se uporablja za odreditev plačilnega naloga;
20. „kartični plačilni instrument“ pomeni kakršen koli plačilni instrument, vključno s kartico, mobilnim telefonom, računalnikom ali kakršno koli drugo tehnološko napravo z ustrezno plačilno aplikacijo, s katerim lahko plačnik odredi kartično plačilno transakcijo, ki ni kreditni prenos ali direktna bremenitev iz člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012;
21. „plačilna aplikacija“ pomeni računalniško programsko opremo ali enakovredno aplikacijo, naloženo na napravo, ki omogoča odrejanje kartičnih plačilnih transakcij, plačniku pa omogoča izdajanje plačilnih nalogov;
22. „plačilni račun“ pomeni račun, odprt v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij, tudi prek posebnega računa za elektronski denar, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
23. „plačilni nalog“ pomeni vsako navodilo plačnika svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvršitev plačilne transakcije;
24. „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, pooblaščen za opravljanje plačilnih storitev iz Priloge k Direktivi 2007/64/ES ali priznано za izdajatelja elektronskega denarja v skladu s členom 1(1) Direktive 2009/110/ES. Ponudnik plačilnih storitev je lahko izdajatelj, pridobitelj ali oboje;
25. „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;
26. „plačilna transakcija“ pomeni dejanje prenosa sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila ali ki je odrejen v imenu plačnika, pri čemer je to dejanje neodvisno od obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila, na katerih temelji;
27. „obdelava“ pomeni opravljanje storitev obdelave plačilne transakcije v smislu ukrepov, potrebnih za izvedbo navodila za plačilo med pridobiteljem in izdajateljem;
28. „obdelovalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja storitve obdelave plačilne transakcije;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

29. „prodajno mesto“ pomeni naslov fizičnega prostora trgovca, na katerem se odredi plačilna transakcija. Vendar pa je:
- (a) v primeru prodaje na daljavo ali pogodb, sklenjenih na daljavo (to je e-trgovanje), opredeljenih v točki 7 člena 2 Direktive 2011/83/EU, prodajno mesto naslov stalne poslovne enote, na katerem trgovec opravlja svojo dejavnost, ne glede na lokacijo spletnega mesta ali strežnika, in preko katerega se odredi plačilna transakcija;
 - (b) v primeru, da trgovec nima stalne poslovne enote, prodajno mesto naslov, za katerega ima trgovec veljavno dovoljenje za opravljanje dejavnosti in preko katerega se odredi plačilna transakcija;
 - (c) v primeru, da trgovec nima stalne poslovne enote in nima veljavnega dovoljenja za opravljanje dejavnosti, prodajno mesto naslov za pošiljanje pošte, kar zadeva plačilo davkov v zvezi s prodajnimi dejavnostmi, preko katerega se odredi plačilna transakcija;
30. „plačilna blagovna znamka“ pomeni vsako stvarno ali digitalno ime, izraz, znak, simbol oziroma njihovo kombinacijo, ki lahko označuje, v okviru katere sheme plačilnih kartic se izvajajo kartične plačilne transakcije;
31. „povezovanje blagovnih znamk“ pomeni vključitev dveh ali več plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij iste blagovne znamke v isti kartični plačilni instrument;
32. „souporaba blagovnih znamk“ pomeni vključitev vsaj ene plačilne blagovne znamke in vsaj ene neplačilne blagovne znamke v isti kartični plačilni instrument;
33. „debetna kartica“ pomeni kategorijo plačilnega instrumenta, ki omogoča plačniku, da odredi transakcijo z debetno kartico, razen transakcij s predplačniškimi karticami;
34. „kreditna kartica“ pomeni kategorijo plačilnega instrumenta, ki omogoča plačniku, da odredi transakcijo s kreditno kartico;
35. „predplačniška kartica“ pomeni kategorijo plačilnega instrumenta, na kateri je shranjen elektronski denar, opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES.

POGLAVJE II

MEDBANČNE PROVIZIJE

Člen 3

Medbančne provizije za transakcije s potrošniškimi debetnimi karticami

1. Ponudniki plačilnih storitev za nobeno transakcijo z debetno kartico ne nudijo ali zahtevajo medbančne provizije za posamezno transakcijo, ki presega 0,2 % vrednosti transakcije.
2. Za domače transakcije z debetnimi karticami lahko države članice:
 - (a) določijo omejitev višine medbančne provizije za posamezno transakcijo, izraženo z odstotno stopnjo, ki je nižja od provizije iz odstavka 1, in lahko naložijo fiksni najvišji dovoljeni znesek provizije kot omejitev zneska provizije, ki je posledica uporabljene odstotne stopnje, ali
 - (b) ponudnikom plačilnih storitev dovolijo uporabo medbančne provizije za posamezno transakcijo, ki ni višja od 0,05 EUR, oziroma ustrezno vrednost v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na dan 8. junija 2015, ki se revidira vsakih pet let ali kadar koli pride do občutne spremembe menjalnih tečajev. Ta medbančna provizija za posamezno transakcijo se lahko kombinira tudi z najvišjo odstotno stopnjo, ki ne presega 0,2 %, pod stalnim pogojem, da vsota medbančnih provizij sheme plačilnih kartic ne presega 0,2 % skupne letne vrednosti transakcij pri domačih transakcijah z debetnimi karticami v okviru vsake sheme plačilnih kartic.
3. V zvezi z domačimi transakcijami z debetno kartico lahko države članice do 9. decembra 2020 ponudnikom plačilnih storitev dovolijo, da uporabljajo ponderirano povprečno medbančno provizijo, ki ne presega 0,2 % povprečne letne vrednosti vseh domačih transakcij z debetno kartico v okviru posamezne sheme plačilnih kartic. Države članice lahko določijo nižjo ponderirano povprečno omejitev višine medbančnih provizij, ki se uporablja za vse domače transakcije z debetno kartico.
4. Povprečne letne vrednosti transakcij iz odstavkov 2 in 3 se izračunajo na letni osnovi od 1. januarja do 31. decembra in se začnejo uporabljati s 1. aprilom naslednjega leta. Referenčno obdobje za prvi izračun takšne vrednosti se začne 15 koledarskih mesecev pred datumom uporabe odstavkov 2 in 3 in se konča tri koledarske mesece pred tem datumom.

5. Pristojni organi iz člena 13 od shem plačilnih kartic in/ali ponudnikov plačilnih storitev pisno zahtevajo, da jim predložijo vse potrebne informacije za preverjanje pravilne uporabe odstavkov 3 in 4 tega člena. Te informacije se pristojnim organom pošljejo pred 1. marcem leta, ki sledi referenčnemu obdobju iz prvega stavka odstavka 4. Vse druge informacije, ki omogočajo pristojnemu organu, da preveri skladnost z določbami tega poglavja, se pošljejo pristojnim organom na podlagi njihovega pisnega zahtevka in v roku, ki ga določijo. Pristojni organi lahko zahtevajo, da takšne informacije potrdi neodvisni revizor.

Člen 4

Medbančne provizije za transakcije s potrošniškimi kreditnimi karticami

Ponudniki plačilnih storitev za nobeno transakcijo s kreditno kartico ne nudijo ali zahtevajo medbančne provizije za posamezno transakcijo, ki presega 0,3 % vrednosti transakcije. Države članice lahko za domače transakcije s kreditnimi karticami določijo nižjo omejitev višine medbančnih provizij za posamezno transakcijo.

Člen 5

Prepoved zaobhajanja

Za namene uporabe omejitev iz členov 3 in 4 se vsako dogovorjeno nadomestilo, vključno z neto plačilom, z enakovrednim namenom ali učinkom kot medbančna provizija, ki ga izdajatelj prejme od sheme plačilnih kartic, pridobitelja ali katerega koli drugega posrednika v zvezi s plačilnimi transakcijami ali povezanimi dejavnostmi, obravnava kot del medbančne provizije.

POGLAVJE III

POSLOVNA PRAVILA

Člen 6

Podeljevanje licenc

1. V licenčnih pogodbah ali pravilih sheme plačilnih kartic za izdajanje plačilnih kartic ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij so prepovedane vsakršne ozemeljske omejitve znotraj Unije ali pravila z enakovrednim učinkom.
2. V licenčnih pogodbah ali pravilih sheme plačilnih kartic za izdajanje plačilnih kartic ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij je prepovedana vsakršna zahteva ali obveznost, ki določa pridobitev licence za določeno državo ali pooblastila za čezmejno poslovanje, ali pravilo z enakovrednim učinkom.

Člen 7

Ločevanje sheme plačilnih kartic in obdelovalcev

1. Sheme plačilnih kartic in obdelovalci:
 - (a) so neodvisni v smislu postopkov računovodstva, organizacije in odločanja;
 - (b) ne predstavljajo cen za shemo plačilnih kartic in dejavnosti obdelave na povezan način ter takih dejavnosti navzkrižno ne subvencionirajo;
 - (c) na noben način ne izvajajo diskriminacije med svojimi podružnicami ali delničarji na eni strani ter uporabniki shem plačilnih kartic in drugimi pogodbenimi partnerji na drugi strani, zlasti nobene storitve, ki jo nudijo, nikakor ne pogojujejo s tem, da bi njihov pogodbeni partner moral sprejeti katero koli drugo storitev, ki jo nudijo.
2. Pristojni organ države članice, v kateri je registrirani sedež sheme, lahko zahteva, da shema plačilnih kartic predloži neodvisno poročilo, ki potrjuje njeno skladnost z odstavkom 1.
3. Sheme plačilnih kartic dopuščajo možnost, da se sporočila o avtorizaciji in kliringu posameznih kartičnih plačilnih transakcij ločijo ter da jih obdelajo različni obdelovalci.
4. V pravilih za obdelavo, ki jih izvajajo sheme plačilnih kartic, je prepovedana kakršna koli ozemeljska diskriminacija.

5. Obdelovalci znotraj Unije zagotovijo, da je njihov sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi obdelovalcev znotraj Unije, in sicer na podlagi standardov, ki so jih razvili mednarodni ali evropski organi za standardizacijo. Poleg tega sheme plačilnih kartic ne sprejemajo ali uporabljajo poslovnih pravil, ki omejujejo interoperabilnost med obdelovalci znotraj Unije.

6. Evropski bančni organ (EBA) lahko po posvetovanju s svetovalno skupino iz člena 41 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi zahteve, ki jih morajo upoštevati sheme plačilnih kartic in obdelovalci, da bi zagotovili uporabo točke (a) odstavka 1 tega člena.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 9. decembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 8

Povezovanje blagovnih znamk in izbira plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije

1. Prepovedana so kakršna koli pravila shem plačilnih kartic in pravila licenčnih pogodb ali ukrepi z enakovrednim učinkom, ki izdajatelja ovirajo pri povezovanju dveh ali več različnih plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij na kartičnem plačilnem instrumentu, ali ki mu to preprečujejo.

2. Ob sklenitvi pogodbe s ponudnikom plačilnih storitev lahko potrošnik zahteva, da ima na kartičnem plačilnem instrumentu dve ali več različnih plačilnih blagovnih znamk, če ponudnik plačilnih storitev ponuja takšno storitev. Pred podpisom pogodbe ponudnik plačilnih storitev potrošniku pravočasno zagotovi jasne in nepristranske informacije o vseh plačilnih blagovnih znamkah, ki so na voljo, in njihovih lastnostih, vključno z uporabnostjo, ceno in varnostjo.

3. Vsaka razlika pri obravnavanju izdajateljev ali pridobiteljev v okviru pravil shem in pravil licenčnih pogodb v zvezi s povezovanjem različnih plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij na kartičnem plačilnem instrumentu mora biti objektivno utemeljena in nediskriminatorna.

4. Sheme plačilnih kartic ponudnikom plačilnih storitev izdajateljem kartic in ponudnikom plačilnih storitev pridobiteljem kartic za transakcije, izvedene s katero koli napravo z njihovo plačilno blagovno znamko in za katere se njihova shema ne uporablja, ne nalagajo zahtev glede poročanja, obveznosti plačevanja provizij ali podobnih obveznosti z enakim namenom ali učinkom.

5. Vsa načela preusmerjanja ali enakovredni ukrepi, katerih namen je transakcije usmeriti skozi posebne poti ali postopke, ter drugi tehnični in varnostni standardi ter zahteve v zvezi z ravnanjem v primeru dveh ali več različnih plačilnih blagovnih znamk in plačilnih aplikacij na kartičnem plačilnem instrumentu morajo biti nediskriminatorni in se morajo uporabljati nediskriminatorno.

6. Sheme plačilnih kartic, izdajatelji, pridobitelji, obdelovalci in drugi ponudniki tehničnih storitev na plačilni instrument ali opremo, ki se uporablja na prodajnem mestu, ne vstavijo samodejnih mehanizmov, programske opreme ali naprav, ki omejujejo izbiro plačilne blagovne znamke ali plačilne aplikacije ali obeh s strani plačnika ali prejemnika plačila pri uporabi plačilnega instrumenta s povezanimi blagovnimi znamkami.

Prejemniki plačil ohranijo možnost, da v opremo, ki se uporablja na prodajnem mestu, vgradijo samodejne mehanizme, ki prednostno izbirajo določeno plačilno blagovno znamko ali plačilno aplikacijo, vendar prejemniki plačila plačniku ne preprečijo možnosti, da pri kategorijah kartic ali povezanih plačilnih instrumentov, ki jih prejemnik plačila sprejema, prekliče tako samodejno prednostno izbiro, ki jo je prejemnik plačila vključil v svojo opremo.

Člen 9

Zaračunavanje nepoenotenih provizij

1. Vsak pridobitelj svojemu prejemniku plačila nudi in zaračunava provizijo, ki se zaračuna trgovcu in je posamično določena za različne kategorije in različne blagovne znamke plačilnih kartic z različnimi stopnjami medbančnih provizij, razen če prejemniki plačila pisno zahtevajo, da pridobitelj zaračuna poenoteno provizijo, ki se zaračuna trgovcu.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Pridobitelji v svoje sporazume s prejemniki plačila vključijo posamično določene informacije o višini provizij, ki se zaračunavajo trgovcem, medbančnih provizij in provizij posameznih shem, ki se uporabljajo za posamezno kategorijo in blagovno znamko plačilnih kartic, razen če prejemnik plačila naknadno pisno predloži drugačno zahtevo.

Člen 10

Pravilo spoštovanja vseh kartic

1. Sheme plačilnih kartic in ponudniki plačilnih storitev ne uporabljajo nobenega pravila, ki zavezuje prejemnike plačila, ki sprejemajo kartični plačilni instrument, ki ga je izdal en izdajatelj, da sprejmejo tudi drug kartični plačilni instrument, izdan v okviru iste sheme plačilnih kartic.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za potrošniške kartične plačilne instrumente iste blagovne znamke in iste kategorije predplačniške kartice, debetne kartice ali kreditne kartice, za katere se uporabljajo medbančne provizije na podlagi poglavja II te uredbe.

3. Odstavek 1 ne posega v možnost, da sheme plačilnih kartic in ponudniki plačilnih storitev določijo, da kartic ni mogoče zavrniti na podlagi identitete izdajatelja ali imetnika kartice.

4. Prejemniki plačila, ki se odločijo, da ne bodo sprejemali vseh kartic ali drugih plačilnih instrumentov sheme plačilnih kartic, potrošnike o tem jasno in nedvoumno obvestijo, in sicer istočasno, kot jih obvestijo o sprejemanju drugih kartic in plačilnih instrumentov sheme plačilnih kartic. Take informacije se jasno prikažejo pri vходу v trgovino in pri blagajni.

V primeru prodaje na daljavo se te informacije prikažejo na spletnem mestu prejemnika plačila oziroma drugem ustreznem elektronskem ali mobilnem mediju. Informacije se plačniku zagotovijo pravočasno, preden ta sklene kupoprodajno pogodbo s prejemnikom plačila.

5. Izdajatelji zagotovijo, da so njihovi plačilni instrumenti elektronsko prepoznavni in v primeru novoizdanih kartičnih plačilnih instrumentov tudi vidno prepoznavni, tako da lahko prejemniki plačila in plačniki nedvoumno prepoznajo, katere blagovne znamke in kategorije predplačniških kartic, debetnih kartic, kreditnih kartic ali komercialnih kartic izbere plačnik.

Člen 11

Pravila usmerjanja

1. Vsa pravila v licenčnih pogodbah, pravila, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ter pravila v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačila, ki prejemnikom plačila preprečujejo usmerjanje potrošnikov v uporabo katerega koli plačilnega instrumenta, ki mu daje prednost prejemnik plačila, so prepovedana. Ta prepoved zajema tudi vsako pravilo, ki prejemnikom plačila prepoveduje, da bi kartične plačilne instrumente posamezne sheme plačilnih kartic obravnavali bolj ali manj prednostno od drugih.

2. Vsa pravila v licenčnih pogodbah, pravila, ki jih uporabljajo sheme plačilnih kartic, ter pravila v sporazumih med pridobitelji kartic in prejemniki plačila, ki prejemnikom plačila preprečujejo obveščanje plačnikov o medbančnih provizijah in provizijah, ki se zaračunavajo trgovcem, so prepovedana.

3. Odstavka 1 in 2 tega člena ne posegata v pravila o nadomestilih, znižanjih ali drugih mehanizmi usmerjanja iz Direktive 2007/64/ES in Direktive 2011/83/EU.

Člen 12

Informacije za prejemnika plačila o posameznih kartičnih plačilnih transakcijah

1. Po izvršitvi posamezne kartične plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila slednjemu zagotovi naslednje informacije:

- (a) sklic, ki prejemniku plačila omogoča identifikacijo kartične plačilne transakcije;
- (b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se znesek knjiži v dobro plačilnega računa prejemnika plačila;
- (c) znesek vseh provizij v zvezi s kartično plačilno transakcijo, pri čemer sta ločeno navedena provizija, ki se zaračuna trgovcu, in znesek medbančne provizije.

Na podlagi predhodnega in izrecnega soglasja prejemnika plačila se lahko informacije iz prvega pododstavka združijo glede na blagovno znamko, aplikacijo, kategorije plačilnega instrumenta in stopnje medbančnih provizij, ki se uporabljajo za transakcijo.

2. Pogodbe med pridobitelji in prejemniki plačila lahko vsebujejo določbo, da se informacije iz prvega pododstavka odstavka 1 zagotavljajo ali dajejo na voljo v rednih časovnih presledkih vsaj enkrat na mesec in na dogovorjeni način, ki prejemnikom plačila omogoča, da informacije shranjujejo in nespremenjene ponovno prikažejo.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 13

Pristojni organi

1. Države članice imenujejo pristojne organe, ki jih pooblastijo za zagotavljanje izvajanja te uredbe ter jim podelijo preiskovalna in izvršilna pooblastila.
2. Države članice lahko imenujejo obstoječe organe, da delujejo kot pristojni organi.
3. Države članice lahko imenujejo enega ali več pristojnih organov.
4. Države članice o navedenih pristojnih organih uradno obvestijo Komisijo do 9. junija 2016. O vsaki naknadni spremembi v zvezi s temi organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo.
5. Imenovani pristojni organi iz odstavka 1 morajo imeti zadostna sredstva za opravljanje svojih nalog.
6. Države članice od pristojnih organov zahtevajo, da učinkovito spremljajo skladnost s to uredbo, med drugim zato, da bi ponudnikom plačilnih storitev preprečili poskuse, da bi zaobšli to uredbo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje te skladnosti.

Člen 14

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje njihove uporabe.
2. Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh določbah do 9. junija 2016 ter jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 15

Postopki poravnave, izvensodni pritožbeni postopki in postopki za izvensodno reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo in spodbujajo ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke za izvensodno reševanje sporov ali sprejmejo enakovredne ukrepe za reševanje sporov, do katerih pride v okviru te uredbe, in sicer med prejemniki plačila in njihovimi ponudniki plačilnih storitev. Države članice za te namene imenujejo obstoječe organe ali po potrebi ustanovijo nove. Organi so neodvisni od strank.
2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o teh organih do 9. junija 2017. O vsaki naknadni spremembi v zvezi s temi organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo.

Člen 16

Univerzalne kartice

1. Za namene te uredbe se v zvezi z domačimi plačilnimi transakcijami, pri katerih shema plačilnih kartic ne razlikuje, ali gre za transakcije z debetno ali kreditno kartico, uporabljajo določbe o debetnih karticah ali transakcijah z debetno kartico.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice do 9. decembra 2016 določijo največ 30 % delež domačih plačilnih transakcij iz odstavka 1 tega člena, ki se štejejo za enakovredne transakcijam s kreditno kartico, za katere velja omejitev višine medbančnih provizij iz člena 4.

Člen 17

Določba o pregledu

Komisija do 9. junija 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe. V poročilu obravnava zlasti ustreznost stopenj medbančnih provizij in mehanizme usmerjanja, na primer nadomestila, pri čemer upošteva uporabo in stroške različnih načinov plačil ter stopnjo vstopa novih udeležencev, nove tehnologije in inovativnih poslovnih modelov na trg. V oceni se zlasti upošteva:

- (a) oblikovanje provizij za plačnike;
- (b) raven konkurence med ponudniki plačilnih kartic in shemami plačilnih kartic;
- (c) vpliv na stroške plačnika in prejemnika plačila;
- (d) stopnje prenosa koristi trgovcev od zmanjšanja stopnje medbančne provizije;
- (e) tehnične zahteve in njihov vpliv na vse udeležene strani;
- (f) vpliv povezovanja blagovnih znamk na prijaznost do uporabnikov, zlasti za starejše osebe in druge ranljive uporabnike;
- (g) posledice izključitve komercialnih kartic iz poglavja II za trg, pri čemer se primerja stanje v državah članicah, kjer je prepovedano zaračunavati doplačila, s stanjem v državah članicah, kjer je to dovoljeno;
- (h) vpliv posebnih določb o medbančnih provizijah za domače transakcije z debetno kartico na trg;
- (i) razvoj čezmejnega pridobivanja in njegove posledice za enotni trg, pri čemer se primerja stanje za kartice z omejenimi provizijami in kartice brez omejitev, da bi preučili možnost razjasnitve, katera medbančna provizija se uporablja za čezmejno pridobivanje;
- (j) uporabo pravil o ločevanju shem plačilnih kartic in obdelovanja v praksi ter potrebo po ponovnem razmisleku o zakonskem ločevanju;
- (k) glede na vpliv člena 3(1) na dejansko vrednost medbančnih provizij za transakcije z debetnimi karticami srednje in visoke vrednosti morebitno potrebo po reviziji navedenega odstavka, tako da bi določili omejitev na nižji znesek 0,07 EUR ali 0,2 % vrednosti transakcije.

Poročilo Komisije po potrebi spremlja zakonodajni predlog, ki lahko vključuje predlagano spremembo najvišje dovoljene medbančne provizije.

Člen 18

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od 8. junija 2015, razen členov 3, 4, 6 in 12, ki se uporabljajo od 9. decembra 2015, ter členov 7, 8, 9 in 10, ki se uporabljajo od 9. junija 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

UREDBA (EU) 2015/752 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Črno goro na drugi strani****(Kodificirano besedilo)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 140/2008 ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Stabilizacijsko-pridružitveni sporazum med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Črno goro na drugi strani ⁽⁵⁾ (SPS) je bil podpisan dne 15. oktobra 2007 in je začel veljati 1. maja 2010.
- (3) Treba je določiti postopke za uporabo nekaterih določb SPS.
- (4) SPS določa, da se ribiški proizvodi s poreklom iz Črne gore lahko uvozijo v Unijo po znižani carinski stopnji in v okviru tarifnih kvot. Zato je treba predvideti določbe, ki urejajo upravljanje teh tarifnih kvot.
- (5) Kadar so ukrepi trgovinske zaščite potrebni, jih je treba sprejeti v skladu s splošnimi določbami, opredeljenimi v Uredbi (EU) 2015/478 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, Uredbi (EU) 2015/479 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, Uredbi Sveta (ES) št. 1225/2009 ⁽⁸⁾ ali, glede na posamezni primer, Uredbi Sveta (ES) št. 597/2009 ⁽⁹⁾.
- (6) Kadar država članica Komisiji zagotovi podatke o morebitni goljufiji ali nezagotavljanju upravnega sodelovanja, se uporablja ustrezna zakonodaja Unije, zlasti Uredba Sveta (ES) št. 515/97 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. decembra 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. aprila 2015.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 140/2008 z dne 19. novembra 2007 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Črno goro na drugi strani in za uporabo Začasnega sporazuma med Evropsko skupnostjo na eni strani ter Republiko Črno goro na drugi strani (UL L 43, 19.2.2008, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej Prilogo I.

⁽⁵⁾ UL L 108, 29.4.2010, str. 3.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2015/478 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o skupnih pravilih za uvoz (UL L 83, 27.3.2015, str. 16).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2015/479 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o skupnih pravilih za izvoz (UL L 83, 27.3.2015, str. 34).

⁽⁸⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 22.12.2009, str. 51).

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, 18.7.2009, str. 93).

⁽¹⁰⁾ Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1).

- (7) Pri izvajanju ustreznih določb te uredbe, bi Komisiji moral pomagati Odbor za carinski zakonik, ustanovljen s členom 285 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (8) Za izvajanje dvostranskih zaščitnih klavzul iz SPS so potrebni enotni pogoji za sprejetje zaščitnih in drugih ukrepov. Te ukrepe bi bilo treba sprejeti v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (9) Komisija bi morala sprejeti izvedbene ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z izjemnimi in kritičnimi okoliščinami v smislu točke (b) člena 41(5) in člena 42(4) SPS –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa nekatere postopke za sprejetje podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Stabilizacijsko-pridruženega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Črno goro na drugi strani (SPS).

Člen 2

Koncesije za ribe in ribiške proizvode

Podrobna pravila za izvajanje člena 29 SPS glede tarifnih kvot za ribe in ribiške proizvode sprejme Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(3) te uredbe.

Člen 3

Tarifna znižanja

1. Ob upoštevanju odstavka 2 se stopnje preferencialne dajatve zaokrožijo na prvo decimalno mesto.
2. Kadar stopnja preferencialne dajatve, izračunana na podlagi odstavka 1, doseže eno od naslednjih vrednosti, se preferencialna stopnja šteje kot popolna oprostitve:
 - (a) 1 % ali manj pri dajatvah *ad valorem*; ali
 - (b) 1 EUR ali manj pri posameznem znesku v primeru posebnih dajatev.

Člen 4

Tehnične prilagoditve

Spremembe in tehnične prilagoditve določb, sprejetih na podlagi te uredbe, ki so potrebne zaradi sprememb oznak kombinirane nomenklature in pododdelkov TARIC ali so posledica sklenitve novih ali spremenjenih sporazumov, protokolov, izmenjav pisem ali drugih aktov med Unijo in Črno goro, se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(3).

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 5**Splošna zaščitna klavzula**

Kadar mora Unija sprejeti ukrep, kakor je določen v členu 41 SPS, se navedeni ukrep sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(3) te uredbe, razen če je v členu 41 SPS drugače določeno.

Člen 6**Klavzula o pomanjkanju**

Kadar mora Unija sprejeti ukrep, kakor je določen v členu 42 SPS, se navedeni ukrep sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(3) te uredbe.

Člen 7**Izjemne in kritične okoliščine**

Pri izjemnih in kritičnih okoliščinah v smislu točke (b) člena 41(5) in člena 42(4) SPS lahko Komisija nemudoma ukrepa, kakor je določeno v členih 41 in 42 SPS.

Če Komisija prejme zahtevo države članice, o njej odloči v petih delovnih dneh od njenega prejema.

Komisija sprejme ukrepe iz prvega odstavka v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(3) te uredbe. V nujnih primerih se uporabi člen 9(4) te uredbe.

Člen 8**Zaščitna klavzula za kmetijske in ribiške proizvode**

1. Ne glede na postopke, določene v členih 5 in 6 te uredbe, se takrat, kadar mora Unija sprejeti zaščitni ukrep, kakor je določeno v členu 41 SPS v zvezi s kmetijskimi in ribiškimi proizvodi, Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo odloči o potrebnih ukrepih, potem ko je, kjer je potrebno, uporabila postopek predložitve, določen v členu 41 SPS.

Če Komisija prejme zahtevo države članice, o njej odloči:

- (a) v treh delovnih dneh od prejema zahteve, kadar se ne uporablja postopek predložitve iz člena 41 SPS, ali
- (b) v treh dneh po koncu 30-dnevnega obdobja iz točke (a) člena 41(5) SPS, kadar se uporablja postopek predložitve iz člena 41 SPS.

Komisija Svet uradno obvesti o ukrepih, ki jih je sprejela.

2. Komisija sprejme takšne ukrepe v skladu s postopkom pregleda iz člena 9(3). V nujnih primerih se uporabi člen 9(4).

Člen 9**Postopek v odboru**

1. Za namene člena 4 te uredbe Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik, ustanovljen s členom 285 Uredbe (EU) št. 952/2013. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Za namene členov 5 do 8 te uredbe Komisiji pomaga Odbor za zaščitne ukrepe, ustanovljen s členom 3(1) Uredbe (EU) 2015/478. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Člen 10

Damping in subvencije

Pri ravnanjih, glede katerih je Unija upravičena uporabiti ukrepe, določene v členu 40(2) SPS, se o uvedbi protidampinških in/ali izravnalnih ukrepov odloča v skladu z določbami iz Uredbe (ES) št. 1225/2009 oziroma Uredbe (ES) št. 597/2009.

Člen 11

Konkurenca

1. Pri ravnanjih, glede katerih je lahko Unija upravičena uporabiti ukrepe, določene v členu 73 SPS, Komisija po proučitvi primera na lastno pobudo ali na zahtevo države članice odloči, ali je tako ravnanje skladno s SPS.

Ukrepi, določeni v členu 73(10) SPS, se sprejmejo pri pomoči v skladu s postopki, določenimi v Uredbi (ES) št. 597/2009, in v drugih primerih v skladu s postopkom, določenim v členu 207 Pogodbe.

2. Pri ravnanjih, glede katerih lahko Črna gora uporabi ukrepe proti Uniji na podlagi člena 73 SPS, Komisija po proučitvi primera sklene, ali je ravnanje v skladu z načeli, določenimi v SPS. Kadar je to potrebno, Komisija sprejme ustrezne odločitve na podlagi meril, ki izhajajo iz uporabe členov 101, 102 in 107 Pogodbe.

Člen 12

Goljufija ali nezagotavljanje upravnega sodelovanja

Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih zagotovi država članica, ali na lastno pobudo ugotovi, da so pogoji, določeni v členu 46 SPS, izpolnjeni, nemudoma:

- (a) o tem obvesti Svet; ter
- (b) o svoji ugotovitvi skupaj z objektivnimi informacijami uradno obvesti Stabilizacijsko-pridružitveni odbor in začne posvetovanja v okviru Stabilizacijsko-pridružitvenega odbora.

Vsako objavo na podlagi člena 46(5) SPS izvede Komisija v *Uradnem listu Evropske unije*.

Komisija lahko v skladu s postopkom pregleda, določenim v členu 9(3) te uredbe, sklene, da začasno opusti ustrezno preferencialno obravnavo proizvodov, kakor je določeno v členu 46(4) SPS.

Člen 13

Uradno obvestilo

Komisija, ki deluje v imenu Unije, je odgovorna za uradno obvestilo Stabilizacijsko-pridružitvenemu svetu ter Stabilizacijsko-pridružitvenemu odboru, kakor to zahteva SPS.

*Člen 14***Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 140/2008 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

*Člen 15***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOGA I

Razveljavljena uredba z njeno spremembo

Uredba Sveta (ES) št. 140/2008
(UL L 43, 19.2.2008, str. 1).

Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 18, 21.1.2014, str. 1).

Samo točka 15 Priloge

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 140/2008	Ta uredba
Členi 1 do 8	Členi 1 do 8
Člen 8a	Člen 9
Člen 9	Člen 10
Člen 10	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 13	Člen 13
—	Člen 14
Člen 14	Člen 15
—	Priloga I
—	Priloga II

UREDBA (EU) 2015/753 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o uvozu kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Unijo****(Kodificirano besedilo)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 779/98 ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Sklep št. 1/98 Pridružitvenega sveta ES-Turčija ⁽⁵⁾ vzpostavlja sistem preferencialov za uvoz kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Unijo.
- (3) V primeru proizvodov, za katere predpisi Unije zahtevajo upoštevanje določene uvozne cene, se pri uporabi preferencialnega tarifnega sistema upošteva to ceno.
- (4) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila, potrebna za uporabo uvoznega režima za proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije, ki izvirajo iz Turčije in se uvažajo v Unijo pod pogoji, določenimi v Sklepu št. 1/98 Pridružitvenega sveta ES-Turčija. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 3(2) te uredbe.

Člen 2

1. V primeru proizvodov, za katere predpisi Unije zahtevajo upoštevanje določene uvozne cene, se pri uporabi preferencialnega tarifnega sistema upošteva to ceno.
2. V primeru ribiških proizvodov, za katere je določena referenčna cena, se pri uporabi preferencialnega tarifnega sistema upošteva to ceno.

⁽¹⁾ nenje z dne 10. decembra 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. aprila 2015.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 779/98 z dne 7. aprila 1998 o uvozu kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Skupnost ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 4115/86 in spremembi Uredbe (ES) št. 3010/95 (UL L 113, 15.4.1998, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej Prilogo I.

⁽⁵⁾ Sklep št. 1/98 Pridružitvenega sveta ES-Turčija z dne 25. februarja 1998 o trgovinskem režimu za kmetijske proizvode (UL L 86, 20.3.1998, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 3

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

Člen 4

Uredba (ES) št. 779/98 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

PRILOGA I

Razveljavljena uredba z njeno spremembo

Uredba Sveta (ES) št. 779/98
(UL L 113, 15.4.1998, str. 1)

Uredba (EU) št. 255/2014 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 84, 20.3.2014, str. 57)

Samo člen 2

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 779/98	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2, prvi odstavek	Člen 2(1)
Člen 2, drugi odstavek	Člen 2(2)
Člen 2a	Člen 3
Člen 3	—
Člen 4	—
—	Člen 4
Člen 5	Člen 5
—	Priloga I
—	Priloga II

UREDBA (EU) 2015/754 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o odprtju in zagotavljanju upravljanja določenih tarifnih kvot Unije za visoko kakovostno goveje meso ter za prašičje meso, perutninsko meso, pšenico in soržico, otrobe, pelete in druge ostanke****(Kodificirano besedilo)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 774/94 ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Unija je na podlagi člena XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) in na podlagi Urugvajskega kroga večstranskega pogajanja o trgovini izpogajala tarifne koncesije. Ta pogajanja so pripeljala do sporazumov, ki so bili odobreni s Sklepom Sveta 94/87/ES ⁽⁵⁾ in Sklepom Sveta 94/800/ES ⁽⁶⁾.
- (3) Navedeni sporazumi določajo, pod določenimi pogoji, uvedbo letnih tarifnih kvot za visoko kakovostno goveje meso iz oznak KN 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 in 0206 29 91, prašičje meso iz oznak KN 0203 19 13 in 0203 29 15, perutninsko meso iz oznak KN 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 70, 0207 27 10, 0207 27 20 in 0207 27 80, pšenico in soržico iz oznak KN 1001 11 00, 1001 19 00 in 1001 99 00, ter otrobe in pelete ter druge ostanke iz oznak KN 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 in 2302 40 90.
- (4) Navedeni sporazumi se nanašajo na nedoločeno obdobje. V interesu racionalizacije in učinkovitosti bi bilo treba kvote torej odpreti na večletni podlagi.
- (5) Lahko se izkaže, da je sistem, ki zagotavlja naravo, poreklo in izvor proizvodov primeren. V ta namen bi bilo treba, kjer je to primerno, za uvoz v okviru dogovorjenih tarifnih koncesij predložiti potrdilo o pristnosti.
- (6) Primerno bi bilo te uvoze razporediti čez leto na podlagi potreb trga Unije. Lahko se izkaže, da bi bil za to primeren sistem za uporabo kvot, ki temelji na predložitvi uvoznega dovoljenja.
- (7) Da bi dopolnili oziroma spremenili nekatere ne bistvene elemente te Uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejme akte v zvezi s sprejemanjem sprememb navedene uredbe, kadar bi bilo treba prilagoditi obseg in druge pogoje režimov kvot, zlasti s sklepom Sveta o sklenitvi sporazuma

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. decembra 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. aprila 2015.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 774/94 z dne 29. marca 1994 o odprtju in zagotavljanju upravljanja določenih tarifnih kvot Skupnosti za visoko kakovostno goveje in prašičje meso, meso perutnine, pšenico in soržico, otrobe, pelete in druge ostanke (UL L 91, 8.4.1994, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej Prilogo I.

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 94/87/ES z dne 20. decembra 1993 o sklenitvi sporazumov v obliki potrjenega zapisnika o nekaterih oljnih semenih med Evropsko skupnostjo in Argentino, Brazilijo, Kanado, Poljsko, Švedsko in Urugvajem, v tem zaporedju, v skladu s členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) (UL L 47, 18.2.1994, str. 1).

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

z eno ali več tretjimi državami. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (8) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi s pravili, potrebnimi za urejanje režimov kvot iz te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

S to uredbo se odpre letna tarifna kvota Unije s celotnim obsegom 20 000 ton, izraženih v teži proizvoda, za visoko kakovostno sveže, ohlajeno ali zamrznjeno goveje meso iz oznak KN 0201 in 0202 ter za proizvode iz oznak KN 0206 10 95 in 0206 29 91.

Dajatev skupne carinske tarife, ki se uporablja za to kvoto, znaša 20 %.

Člen 2

S to uredbo se odpre letna tarifna kvota Unije s celotnim obsegom 7 000 ton za sveže, ohlajeno ali zamrznjeno prašičje meso iz oznak KN 0203 19 13 in 0203 29 15.

Dajatev skupne carinske tarife, ki se uporablja za to kvoto, znaša 0 %.

Člen 3

S to uredbo se odpre letna tarifna kvota Unije s celotnim obsegom 15 500 ton za perutninsko meso iz oznak KN 0207 14 10, 0207 14 50 in 0207 14 70.

Dajatev skupne carinske tarife, ki se uporablja za to kvoto, znaša 0 %.

Člen 4

S to uredbo se odpre letna tarifna kvota Unije s celotnim obsegom 2 500 ton za meso puranov iz oznak KN 0207 27 10, 0207 27 20 in 0207 27 80.

Dajatev skupne carinske tarife, ki se uporablja za to kvoto, znaša 0 %.

Člen 5

S to uredbo se odpre letna tarifna kvota Unije s celotnim obsegom 300 000 ton za kakovostno pšenico iz oznak KN 1001 11 00, 1001 19 00 in 1001 99 00.

Dajatev skupne carinske tarife, ki se uporablja za to kvoto, znaša 0 %.

Člen 6

S to uredbo se odpre letna tarifna kvota Unije s celotnim obsegom 475 000 ton za otrobe, pelete in druge ostanke pšenice in žit, razen koruze in riža, iz oznak KN 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 in 2302 40 90.

Dajatev skupne carinske tarife, ki se uporablja za to kvoto, znaša 30,60 EUR na tono za proizvode iz oznak KN 2302 30 10 in 2302 40 10 in 62,25 EUR na tono za proizvode iz oznak KN 2302 30 90 in 2302 40 90.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 7

Da bi zagotovili spoštovanje mednarodnih zavez in v primerih, kadar Evropski parlament in Svet ali Svet, zlasti s sklepom Sveta o sklenitvi sporazuma z eno ali več tretjimi državami, prilagodi obseg in druge pogoje režimov kvot iz te uredbe, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 9 o spremembah te uredbe.

Člen 8

Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila, ki so potrebna za urejanje režimov kvot iz te uredbe in, kadar je ustrezno, uvede določbe:

- (a) o jamstvih o naravi, kraju porekla in izvoru zadevnega proizvoda;
- (b) v zvezi s priznanjem dokumenta, ki omogoča preverjanje jamstev iz točke (a), in
- (c) v zvezi z izdajo uvoznih dovoljenj in njihov rokov veljavnosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 10(2).

Člen 9

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7 se prenese na Komisijo za obdobje pet let od 9. aprila 2014. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 7 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 7, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 10

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja tako odloči predsednik odbora ali če to zahteva najmanj četrtina članov odbora.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

Člen 11

Uredba (ES) št. 774/94 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 12

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOGA I

Razveljavljena uredba z njenimi naknadnimi spremembami

Uredba Sveta (ES) št. 774/94
(UL L 91, 8.4.1994, str. 1).

Uredba Komisije (ES) št. 2198/95
(UL L 221, 19.9.1995, str. 3).

Uredba (EU) št. 252/2014 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 84, 20.3.2014, str. 35).

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 774/94	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1, prvi odstavek
Člen 1(2)	Člen 1, drugi odstavek
Člen 2(1)	Člen 2, prvi odstavek
Člen 2(2)	Člen 2, drugi odstavek
Člen 3(1)	Člen 3, prvi odstavek
Člen 3(2)	Člen 3, drugi odstavek
Člen 4(1)	Člen 4, prvi odstavek
Člen 4(2)	Člen 4, drugi odstavek
Člen 5(1)	Člen 5, prvi odstavek
Člen 5(2)	Člen 5, drugi odstavek
Člen 6(1)	Člen 6, prvi odstavek
Člen 6(2)	Člen 6, drugi odstavek
Člen 7	Člen 8
Člen 8	Člen 7
Člen 8a	Člen 9
Člen 8b	Člen 10
Člen 9	—
Člen 10	Člen 12
—	Člen 11
—	Priloga I
—	Priloga II

UREDBA (EU) 2015/755 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav****(prenovitev)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 625/2009 ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Glede na nove spremembe bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno uredbo prenoviti.
- (2) Skupna trgovinska politika bi morala temeljiti na enotnih načelih.
- (3) Poenotenje uvoznih pravil bi bilo treba zagotoviti z določitvijo določb, podobnih tistim, ki se v okviru skupnih pravil uporabljajo za druge tretje države, kolikor je to mogoče ob upoštevanju posebnosti gospodarskih sistemov v zadevnih tretjih državah.
- (4) Skupna pravila, ki veljajo za uvoz, se uporabljajo tudi za izdelke iz premoga in jekla, brez poseganja v kakršne koli ukrepe za izvajanje sporazuma, ki velja posebej za take izdelke.
- (5) Zato bi morala biti liberalizacija uvoza, namreč odsotnost kakršnih koli količinskih omejitev, izhodiščna točka za pravila Unije.
- (6) Komisija bi morala v primeru nekaterih izdelkov pregledati uvozne pogoje, uvozne trende in različne vidike gospodarskega in trgovinskega stanja ter morebitne ukrepe, ki bi jih bilo treba sprejeti.
- (7) Za te izdelke se lahko izkaže, da bi bilo treba pri določenem delu tega uvoza izvajati nadzor Unije.
- (8) Zaščitne ukrepe, ki jih zahtevajo interesi Unije, sprejme Komisija ob ustreznem upoštevanju obstoječih mednarodnih obveznosti.
- (9) Lahko se izkaže, da so nadzorni ali zaščitni ukrepi, ki so omejeni na eno ali več regij Unije, primernejši od ukrepov, ki veljajo za celotno Unijo. Take ukrepe pa bi bilo treba odobriti le izjemoma in kadar ne obstaja nobena druga možnost. Treba je zagotoviti, da so taki ukrepičasni in povzročajo čim manj motenj v delovanju notranjega trga.
- (10) V primeru nadzora Unije bi morala biti sprostitev zadevnega izdelka v prosti promet pogojena s predložitvijo listine o nadzoru, ki izpolnjuje enotna merila. Ta dokument bi morali na podlagi enostavne vloge uvoznika v določenem roku izdati organi držav članic, ne da bi uvoznik s tem pridobil pravico do uvoza. Listina o nadzoru bi morala zato veljati samo toliko časa, dokler se uvozna pravila ne spremenijo.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. decembra 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. aprila 2015.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 625/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav (UL L 185, 17.7.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej Prilogo III.

- (11) V interesu dobrega upravnega poslovanja in zaradi pomoči subjektom Unije bi bilo treba vsebino in izgled listine o nadzoru čim bolj prilagoditi skupnim obrazcem uvoznih dovoljenj, določenih v Uredbi Komisije (ES) št. 738/94 ⁽¹⁾, Uredbi Komisije (ES) št. 3168/94 ⁽²⁾ in Uredbi Komisije (ES) št. 3169/94 ⁽³⁾, ob upoštevanju tehničnih značilnosti listine o nadzoru.
- (12) V interesu Unije je, da bi si države članice in Komisija v čim večjem obsegu izmenjevale rezultate, ki izhajajo iz nadzora Unije.
- (13) Treba je sprejeti natančna merila za ocenjevanje morebitne škode in uvesti preiskavo v času, ki Komisiji še omogoča, da v nujnih primerih sprejme ustrezne ukrepe.
- (14) V ta namen bi bilo treba sprejeti podrobne predpise o začetku preiskav, potrebnih preverjanjih in pregledih, zasliševanju udeležencev, ravnanju s pridobljenimi informacijami in merilih za ocenjevanje škode.
- (15) Določbe te uredbe o preiskavah ne posegajo v pravila Unije ali nacionalna pravila v zvezi s poslovno tajnostjo.
- (16) Prav tako je treba določiti roke za začetek preiskav in, z namenom zagotoviti, da se take ugotovitve sprejmejo hitro, za ugotavljanje smotrnosti ukrepov, da se poveča pravna varnost zadevnih gospodarskih subjektov.
- (17) Zaradi enotnosti uvoznih pravil bi morale biti formalnosti, ki jih morajo izpolniti uvozniki, enostavne in med seboj enake, ne glede na kraj carinjenja. Zato je zaželeno predvideti, da se vse formalnosti izpolnijo z uporabo obrazcev, ki ustrezajo vzorcem, priloženim k tej uredbi.
- (18) Listine o nadzoru, izdane v zvezi z nadzornimi ukrepi Unije, bi morale veljati po vsej Uniji, ne glede na državo članico izdajateljico.
- (19) Tekstilni izdelki, ki spadajo pod Uredbo Sveta (ES) št. 517/94 ⁽⁴⁾, so predmet posebnega obravnavanja na ravni Unije in mednarodni ravni. Zato bi jih bilo treba v celoti izvzeti iz področja uporabe te uredbe.
- (20) Pristojnost za spremembo seznama tretjih držav v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 625/2009 je bila vključena v Uredbo Sveta (ES) št. 427/2003 ⁽⁵⁾. Ker so določbe naslova I Uredbe (ES) št. 427/2003 o posebnem prehodnem zaščitnem mehanizmu za določene izdelke prenehale veljati 11. decembra 2013 in so določbe naslova II navedene uredbe sedaj neveljavne, je zaradi doslednosti, jasnosti in racionalnosti primerno vključiti člena 14a in 14b navedene uredbe v to uredbo. Uredbo (ES) št. 427/2003 bi bilo zato treba razveljaviti.
- (21) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe od delovanju Evropske unije (PDEU) za namen spreminjanja Priloge I k tej uredbi, da s seznama tretjih držav iz navedene priloge črta države, ko postanejo članice Svetovne trgovinske organizacije (STO).

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 738/94 z dne 30. marca 1994 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 520/94 o določitvi postopka Skupnosti za upravljanje s količinskimi kvotami (UL L 87, 31.3.1994, str. 47).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 3168/94 z dne 21. decembra 1994 o uvedbi uvoznega dovoljenja Skupnosti na področju uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 517/94 o skupnih pravilih za uvoz tekstilnih izdelkov iz nekaterih tretjih držav, ki jih ne urejajo dvostranski sporazumi, protokoli ali drugi dogovori ali druga posebna uvozna pravila Skupnosti (UL L 335, 23.12.1994, str. 23).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 3169/94 z dne 21. decembra 1994 o spremembi Priloge III Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav in uvedbi uvoznega dovoljenja Skupnosti za področje uporabe Uredbe (UL L 335, 23.12.1994, str. 33).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 517/94 z dne 7. marca 1994 o skupnih pravilih za uvoz tekstilnih izdelkov iz nekaterih tretjih držav, ki jih ne urejajo dvostranski sporazumi, protokoli ali drugi dogovori ali druga posebna uvozna pravila Skupnosti (UL L 67, 10.3.1994, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 427/2003 z dne 3. marca 2003 o posebnem prehodnem zaščitnem mehanizmu za določene izdelke pri uvozu s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembah Uredbe (ES) št. 519/94 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav (UL L 65, 8.3.2003, str. 1).

- (22) Za izvajanje te uredbe so potrebni enotni pogoji za sprejetje začasnih in dokončnih zaščitnih ukrepov ter za uvedbo predhodnih nadzornih ukrepov. Te ukrepe bi morala Komisija sprejeti v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (23) Za sprejetje nadzornih in začasnih ukrepov bi bilo glede na učinke takih ukrepov in njihovo zaporedno logiko v zvezi s sprejetjem dokončnih zaščitnih ukrepov ustrezno uporabiti svetovalni postopek. Kadar bi zamuda pri uvedbi ukrepov povzročila škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, mora Komisija imeti možnost sprejeti začasne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj.
- (24) Ko je bila Uredba (ES) št. 625/2009 spremenjena, je bil pomotoma izbrisan drugi pododstavek člena 18(2). Navedeno določbo bi bilo treba ponovno vključiti.
- (25) Ker so Armenija, Rusija, Tadžikistan in Vietnam postale članice STO, bi bilo treba te države črtati iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 625/2009 z delegiranim aktom Komisije. Zaradi jasnosti in racionalnosti te države niso vključene v seznam tretjih držav v Prilogi I k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNA NAČELA

Člen 1

1. Ta uredba se uporablja za uvoz izdelkov s poreklom iz tretjih držav, navedenih v Prilogi I, razen tekstilnih izdelkov, ki jih zajema Uredba (ES) št. 517/94.
2. Uvoz izdelkov iz odstavka 1 v Unijo je prost in tako ni podvržen nobenim količinskim omejitvam, brez poseganja v zaščitne ukrepe, ki se lahko sprejmejo na podlagi poglavja V.

POGLAVJE II

POSTOPEK OBVEŠČANJA IN POSVETOVANJA V UNIJI

Člen 2

Države članice obvestijo Komisijo, če bi uvozni trendi zahtevali sprejem nadzornih ali zaščitnih ukrepov. To obvestilo vsebuje razpoložljive dokaze na podlagi meril iz člena 6. Komisija takoj posreduje to obvestilo vsem državam članicam.

POGLAVJE III

PREISKOVALNI POSTOPEK UNIJE

Člen 3

1. Kadar Komisija oceni, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo preiskavo, jo začne v enem mesecu od dneva prejema informacij s strani države članice in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. To obvestilo vsebuje:
 - (a) povzetek prejete obvestila in navodilo, naj se vse ustrezne informacije sporočijo Komisiji;
 - (b) rok, v katerem lahko zainteresirane strani pisno sporočijo svoja stališča in predložijo informacije, če je taka stališča in informacije treba upoštevati med preiskavo;
 - (c) rok, v katerem lahko zainteresirane strani zaprosijo, da jih Komisija ustno zasliši v skladu z odstavkom 4.

Komisija začne preiskavo, pri čemer sodeluje z državami članicami.

Komisija informacije o analizi informacij običajno državam članicam posreduje v 21 dneh od datuma, ko so ji bile informacije posredovane.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

2. Komisija si prizadeva pridobiti vse informacije, za katere šteje, da so potrebne, in kadar je to po njenem mnenju primerno, te informacije poskuša preveriti pri uvoznikih, trgovcih, posrednikih, proizvajalcih, trgovinskih združenjih in organizacijah.

Komisiji pri tej nalogi pomagajo uslužbenci države članice, na katere ozemlju se ta preverjanja izvajajo, pod pogojem, da ta država članica to želi.

Zainteresirane strani, ki so se javile v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1, pa tudi predstavniki države izvoznice, lahko pregledajo vse informacije, ki jih je Komisija pridobila v okviru preiskave, razen internih dokumentov, ki so jih pripravili organi Unije ali njenih držav članic, pod pogojem, da so te informacije pomembne za zaščito njihovih interesov in niso zaupne v smislu člena 5 ter jih Komisija uporablja pri preiskavi. V ta namen na Komisijo naslovijo pisno zahtevo, v kateri navedejo zahtevane informacije.

3. Države članice predložijo Komisiji na njeno zahtevo in po postopkih, ki jih določi Komisija, razpoložljive informacije o razvoju na trgu preiskovanega izdelka.

4. Komisija lahko zasliši zainteresirane strani. Te strani morajo biti zaslišane, kadar so vložile pisno zahtevo v roku, določenem v sporočilu, ki je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, pri čemer izkažejo, da bo izid preiskave po vsej verjetnosti dejansko vplival nanje in da obstajajo posebni razlogi za njihovo ustno zaslišanje.

5. Kadar informacije niso predložene v rokih, ki jih določa ta uredba ali Komisija na podlagi te uredbe, ali je preiskava znatno ovirana, je ugotovitve preiskave mogoče sprejeti na podlagi razpoložljivih dejstev. Kadar Komisija ugotovi, da je kakšna zainteresirana stran ali tretja stran predložila napačne ali zavajajoče informacije, teh informacij ne upošteva in lahko uporabi razpoložljiva dejstva.

6. Kadar Komisija oceni, da ni zadostnih dokazov, ki bi upravičevali preiskavo, o svoji odločitvi obvesti države članice v enem mesecu od dneva prejema informacij s strani držav članic.

Člen 4

1. Po koncu preiskave Komisija odboru iz člena 22(1) (v nadaljnjem besedilu: odbor) predloži poročilo o izsledkih.

2. Kadar Komisija v devetih mesecih po začetku preiskave oceni, da nadzorni ali zaščitni ukrepi Unije niso potrebni, se preiskava v enem mesecu zaključi. Komisija preiskavo zaključi v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 22(2). Odločitev o zaključku preiskave z navedbo glavnih sklepov preiskave in povzetkom razlogov zanje se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Če Komisija meni, da so potrebni nadzorni ali zaščitni ukrepi Unije, sprejme potrebne odločitve v skladu s poglavjema IV in V najpozneje devet mesecev po začetku preiskave. V izjemnih okoliščinah se lahko ta rok podaljša za nadaljnje obdobje dveh mesecev. Komisija nato v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o trajanju podaljšanja in navede povzetek razlogov zanj.

4. Določbe tega poglavja v nobenem primeru ne preprečujejo uporabe nadzornih ukrepov v skladu s členi 7 do 12 ali, kadar kritične razmere, v katerih bi vsako odlašanje povzročilo težko popravljivo škodo, zahtevajo takojšnje ukrepanje, zaščitnih ukrepov v skladu s členi 13, 14 in 15.

Komisija nemudoma sprejme vse preiskovalne ukrepe, za katere oceni, da so še potrebni. Izsledki preiskave se uporabijo za ponovno preučitev sprejetih ukrepov.

Člen 5

1. Na podlagi te uredbe prejete informacije se uporabljajo samo za namen, zaradi katerega so bile zahtevane.

2. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo nobene informacije zaupne narave, ki so jo prejeli na podlagi te uredbe, ali informacije, ki jim je bila zaupno posredovana, razen če jim oseba, ki je takšne informacije predložila, to izrecno dovoli.

3. V vsakem zahtevku po zaupnosti se navedejo razlogi za zaupnost informacij.

Vendar, če se izkaže, da je zahtevek po zaupnosti neupravičen, in če oseba, ki je informacije predložila, teh niti ne želi objaviti niti ne dovoli njihovega razkritja na splošno ali v obliki povzetka, zadevnih informacij ni treba upoštevati.

4. Informacije se v vsakem primeru obravnavajo kot zaupne, če bi njihovo razkritje po vsej verjetnosti imelo znaten škodljiv učinek na osebo, ki je te informacije predložila, ali na vir teh informacij.

5. Odstavki 1 do 4 ne preprečujejo možnosti sklicevanja organov Unije na splošne informacije in zlasti na razloge, na katerih temeljijo odločbe, sprejete na podlagi te uredbe. Vendar ti organi upoštevajo zakonite interese zadevnih pravnih in fizičnih oseb, da se ne razkrijejo njihove poslovne tajnosti.

Člen 6

1. Pregled uvoznih trendov, pogojev, pod katerimi ta uvoz poteka, in iz tega uvoza izhajajoče že povzročene resne škode ali grožnje resne škode za proizvajalce v Uniji zajema zlasti naslednje dejavnike:

- (a) obseg uvoza, zlasti pri znatnem povečanju, bodisi v absolutnem smislu bodisi v sorazmernem glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Uniji;
- (b) ceno uvoza, zlasti ob ponudbi po znatno nižjih cenah za istovrstni izdelek v Uniji;
- (c) posledični vpliv na proizvajalce podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji, ki se kaže s trendi nekaterih gospodarskih indikatorjev, kot so:
 - proizvodnja,
 - izkoriščenost zmogljivosti,
 - zaloge,
 - prodaja,
 - tržni delež,
 - cene (tj. znižanje cen ali preprečitev zvišanja cen, do katerega bi običajno prišlo),
 - dobički,
 - donos investiranega kapitala,
 - denarni tok,
 - zaposlenost.

2. Pri vodenju preiskave Komisija upošteva posebni gospodarski sistem držav, navedenih v Prilogi I.

3. Kadar se sklicuje na nevarnost resne škode, Komisija prav tako preuči, ali je jasno predvidljivo, da bo določena situacija po vsej verjetnosti povzročila dejansko škodo. Pri tem se lahko upoštevajo dejavniki, kot so:

- (a) stopnja rasti izvoza v Unijo;
- (b) izvozna zmogljivost v državi porekla ali izvoza, kakršna je ali kakršna bo v predvidljivi prihodnosti, in verjetnost, da se bo zadevni izvoz stekal v Unijo.

POGLAVJE IV

NADZOR

Člen 7

1. Kadar tako zahtevajo interesi Unije, lahko Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo:

- (a) odloči, da se za določene uvoze uvede naknadni nadzor Unije v skladu s postopkom, ki ga določi Komisija;
- (b) odloči, da se zaradi spremljanja trenda teh uvozov za določene uvoze uvede predhodni nadzor Unije v skladu s členom 8.

2. Komisija odločitve na podlagi odstavka 1 sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 22(2).
3. Nadzorni ukrepi veljajo samo omejen čas. Če ni drugače določeno, prenehajo veljati ob koncu drugega šestmesečnega obdobja, ki sledi šestmesečnemu obdobju, v katerem so bili uvedeni.

Člen 8

1. Izdelki, ki so predmet predhodnega nadzora Unije, se lahko sprostijo v prosti promet samo ob predložitvi listine o nadzoru. To listino brezplačno izda pristojni organ, ki ga imenujejo države članice, za katero koli zahtevano količino in najpozneje v petih delovnih dneh po tem, ko je pristojni nacionalni organ prejel zahtevek katerega koli uvoznika Unije, ne glede na to, kje v Uniji ima svojo poslovno enoto. Šteje se, da je pristojni nacionalni organ prejel ta zahtevek najpozneje v treh delovnih dneh po njegovi oddaji, razen če se dokaže drugače.

2. Listina o nadzoru se izpolni na obrazcu, ki ustreza vzorcu v Prilogi II.

Razen kadar odločitev o uvedbi nadzora določa drugače, uvoznikov zahtevkov za listino o nadzoru vsebuje le naslednje:

- (a) polno ime in naslov vlagatelja (vključno s telefonsko številko in številko faksa ter številko, s katero se vlagatelj identificira pri pristojnem nacionalnem organu) ter vlagateljevo registracijsko številko DDV, če je zavezanec zanj;
- (b) kadar je ustrezno, polno ime in naslov deklaranta ali vsakega zastopnika, ki ga je imenoval vlagatelj (vključno s telefonsko številko in številko faksa);
- (c) opis blaga z naslednjimi podatki:
 - trgovsko ime,
 - oznako kombinirane nomenklature,
 - kraj porekla in kraj odpreme;
- (d) deklarirano količino v kg in kadar je ustrezno v drugi dodatni enoti (pari, kosi itd.);
- (e) vrednost blaga CIF na meji Unije v eurih;
- (f) spodaj navedeno izjavo, ki jo podpiše in datira vlagatelj, z vlagateljevim imenom, izpisanim z velikimi tiskanimi črkami:

„Spodaj podpisani potrjujem, da so informacije v tem zahtevku resnične in dane v dobri veri, in da imam sedež v Uniji.“

3. Listina o nadzoru velja v celotni Uniji, ne glede na državo članico, ki jo je izdala.
4. Ugotovitev, da cena na enoto, pri kateri je izvedena transakcija, presega ceno, navedeno v listini o nadzoru, za manj kakor 5 % ali da skupna vrednost ali količina izdelkov, predložena za uvoz, presega vrednost ali količino, navedeno v listini o nadzoru, za manj kakor 5 %, ne preprečuje sprostitev zadevnega izdelka v prosti promet. Komisija lahko po seznantvi s stališči, izraženimi v odboru, ter upoštevanju narave izdelkov in drugih posebnih značilnosti zadevnih transakcij, določi drugačen odstotek, ki pa običajno ne bi smel presegati 10 %.
5. Listine o nadzoru se lahko uporabljajo le tako dolgo, dokler veljajo dogovori glede liberalizacije uvoza za zadevne transakcije. Takšne listine o nadzoru se v nobenem primeru ne smejo uporabljati po izteku obdobja, ki je določeno istočasno in po istem postopku kakor sama uvedba nadzora, pri čemer se upoštevajo narava izdelkov in druge posebne značilnosti transakcij.
6. Kadar tako zahteva odločitev, sprejeta po členu 7, je treba s potrdilom o poreklu dokazati poreklo izdelkov, ki so pod nadzorom Unije. Ta odstavek ne posega v druge določbe v zvezi s predložitvijo katerega koli takega potrdila.
7. Kadar za izdelek, ki je pod predhodnim nadzorom Unije, veljajo regionalni zaščitni ukrepi v državi članici, se lahko listina o nadzoru nadomesti z uvoznim dovoljenjem, ki ga izda ta država članica.

8. Obrazci listin o nadzoru in delne listine o nadzoru se izdajo v dvojniku, pri čemer se en izvod označi kot „Izvod za imetnika“ in nosi številko 1, ki se izda vlagatelju, ter drugi izvod, ki se označi kot „Izvod za pristojni organ“ in nosi številko 2, ki ga zadrži organ izdaje listine. Za upravne namene lahko pristojni organ pripne dodatne izvode k obrazcu 2.

9. Obrazci se natisnejo na bel, klejen, brezlesni pisalni papir, ki tehta med 55 in 65 gramov na kvadratni meter. Merilo 210 × 297 mm. Razmik med vrsticami je 4,24 mm (šestino palca). Oblikovanju obrazca je potrebno natančno slediti. Obe strani izvoda št. 1, ki je sama listina o nadzoru, morata dodatno imeti ozadje s tiskanim vzorcem „guilloche“ v rumeni barvi, tako da je opazno vsako ponarejanje z mehanskimi ali kemičnimi sredstvi.

10. Države članice so odgovorne za tiskanje obrazcev. Obrazce lahko natisnejo tudi tiskarji, ki jih imenuje država članica, v kateri imajo sedež. V tem primeru mora biti na vsakem obrazcu razvidno imenovanje s strani države članice. Vsak obrazec vsebuje ime in naslov tiskarja ali oznako, na podlagi katere se ga lahko identificira.

Člen 9

Kadar tako zahtevajo interesi Unije, lahko Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo, če bo po vsej verjetnosti nastopila situacija iz člena 13(1):

- omeji čas veljavnosti katere koli zahtevane listine o nadzoru,
- za izdajo tega dokumenta postavi določene pogoje in, kot izjemen ukrep, vstavi razveljavitveno klavzulo.

Člen 10

Kadar uvoz izdelka ni bil predmet predhodnega nadzora Unije, lahko Komisija z izvedbenimi akti v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 22(2) ter v skladu s členom 15 uvede nadzor, omejen na uvoz v eno ali več regij Unije.

Člen 11

1. Izdelki pod regionalnim nadzorom se lahko sprostijo v prosti promet v zadevni regiji samo po predložitvi listine o nadzoru. Takšno listino brezplačno izda pristojni organ, ki ga imenuje zadevna oziroma zadevne države članice, za katero koli zahtevano količino in najpozneje v petih delovnih dneh po tem, ko pristojni nacionalni organ prejme zahtevek katerega koli uvoznika Unije, ne glede na to, kje v Uniji ima svojo poslovno enoto. Šteje se, da je pristojni nacionalni organ prejel zahtevek najpozneje v treh delovnih dneh po oddaji, razen če ni drugače dokazano. Listine o nadzoru se lahko uporabljajo le tako dolgo, dokler veljajo dogovori glede liberalizacije uvoza za zadevne transakcije.

2. Uporablja se člen 8(2).

Člen 12

1. Države članice v primeru nadzora Unije ali regionalnega nadzora v prvih desetih dneh vsakega meseca Komisiji sporočijo:

- (a) v primeru predhodnega nadzora, podrobnosti glede vsot denarja (računano na podlagi cen CIF) in količin blaga, za katerega so bile v preteklem obdobju izdane ali potrjene listine o nadzoru;
- (b) v vsakem primeru, podrobnosti o uvozu v obdobju pred obdobjem iz točke (a).

Informacije, ki jih predložijo države članice, se razvrstijo po izdelkih in po državah.

Istočasno in po istem postopku kot nadzorne ureditve se lahko določijo tudi drugačne določbe.

2. Kadar narava izdelkov ali posebne okoliščine tako zahtevajo, lahko Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo spremeni časovne razporede za predložitev teh informacij.

3. Komisija obvesti države članice.

POGLAVJE V
ZAŠČITNI UKREPI

Člen 13

1. Kadar se izdelek uvaža v Unijo v tako izrazito povečanih količinah ali pod takimi pogoji, da povzroča ali grozi, da bo povzročil, resno škodo proizvajalcem enakovrstnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji, lahko Komisija, da bi zaščitila interese Unije, na zahtevo države članice ali na lastno pobudo spremeni uvozna pravila za ta izdelek, tako da ga je mogoče sprostiti v prosti promet samo ob predložitvi uvoznega dovoljenja, katerega izdajo urejajo določbe in omejitve, ki jih določi Komisija.
2. Sprejeti ukrepi se nemudoma sporočijo državam članicam in začnejo takoj učinkovati.
3. Ukrepi iz tega člena se uporabljajo za vsak izdelek, ki se sprosti v prosti promet po začetku njihove veljavnosti. V skladu s členom 15 so lahko omejeni na eno ali več regij Unije.

Vendar pa ti ukrepi ne preprečujejo sprostitve izdelkov v prosti promet, ki že potujejo v Unijo, pod pogojem, da destinacije teh izdelkov ni mogoče spremeniti in te izdelke, ki se lahko po členih 8 in 11 sprostijo v prosti promet samo ob predložitvi listine o nadzoru, dejansko spremlja tak dokument.

4. Kadar posredovanje Komisije zahteva država članica, Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 22(3), v nujnih primerih pa v skladu s členom 22(4), sprejme odločitev v največ petih delovnih dneh po dnevu prejemu takšnega zahtevka.

Člen 14

1. Komisija lahko, zlasti v primeru iz člena 13(1), sprejme ustrezne zaščitne ukrepe v skladu s postopkom pregleda iz člena 22(3).
2. Uporablja se člen 13(3).

Člen 15

Kadar se, zlasti na podlagi dejavnikov iz člena 6, izkaže, da so pogoji, določeni za sprejem ukrepov po poglavju IV in členu 13, izpolnjeni v eni ali več regijah Unije, lahko Komisija po preučitvi drugih možnih rešitev izjemoma dovoli izvajanje nadzornih ali zaščitnih ukrepov, omejenih na zadevno oziroma zadevne regije, če meni, da so taki ukrepi, ki se izvajajo na tej ravni, primernejši od ukrepov, ki bi se izvajali po vsej Uniji.

Ti ukrepi morajo biti začasni in morajo povzročati čim manj motenj v delovanju notranjega trga.

Ti ukrepi se sprejmejo v skladu s postopki, določenimi v členu 7 oziroma 13.

Člen 16

1. Medtem ko se izvaja kateri koli nadzorni ali zaščitni ukrep v skladu s poglavjema IV in V, lahko Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo:
 - (a) pregleda učinke ukrepa;
 - (b) ugotovi, ali je izvajanje ukrepa še potrebno.

Kadar Komisija meni, da je izvajanje ukrepa še potrebno, o tem ustrezno obvesti države članice.

2. Kadar Komisija meni, da bi bilo treba kateri koli nadzorni ali zaščitni ukrep iz poglavij IV in V preklicati ali spremeniti, jih prekliche ali spremeni v skladu s postopkom pregleda iz člena 22(3).

Kadar se tak sklep nanaša na regionalne nadzorne ukrepe, začne veljati šesti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

1. Ta uredba ne preprečuje izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz posebnih pravil, vsebovanih v sporazumih, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami.
2. Brez poseganja v druge predpise Unije, ta uredba ne preprečuje, da države članice sprejmejo ali uporabljajo:
 - (a) prepovedi, količinske omejitve ali nadzorne ukrepe iz razlogov javne morale, javnega reda ali javne varnosti, varstva zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva nacionalnih bogastev umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti ali varstva industrijske in poslovne lastnine;
 - (b) posebne formalnosti deviznega poslovanja;
 - (c) formalnosti, uvedene na podlagi mednarodnih sporazumov v skladu s PDEU.

Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih ali formalnostih, ki jih nameravajo uvesti ali spremeniti v skladu s prvim pododstavkom.

V primeru izjemne nujnosti se zadevni nacionalni ukrepi ali formalnosti sporočijo Komisiji takoj po njihovem sprejetju.

Člen 18

Komisija vključi informacije o izvajanju te uredbe v svoje letno poročilo o uporabi in izvajanju ukrepov trgovinske zaščite, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu na podlagi člena 22a Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Člen 19

1. Ta uredba ne posega v uporabo instrumentov, ki vzpostavljajo skupno ureditev kmetijskih trgov, ali iz njih izhajajočih upravnih predpisov Unije ali nacionalnih upravnih predpisov ali posebnih instrumentov, sprejetih na podlagi člena 352 PDEU, ki veljajo za blago, ki izhaja iz predelave kmetijskih proizvodov. Uporablja se kot dopolnitev navedenih instrumentov.
2. V primeru izdelkov, ki jih zajemajo instrumenti iz odstavka 1 tega člena, se členi 7 do 12 in člen 16 ne uporabljajo za tiste izdelke, za katere pravila Unije o trgovini s tretjimi državami zahtevajo predložitev dovoljenja ali drugega uvoznega dokumenta.

Členi 13, 15 in 16 se ne uporabljajo za tiste izdelke, za katere taka pravila predvidevajo možnost količinskih uvoznih omejitev.

Člen 20

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 21 glede sprememb Priloge I, da se s seznama tretjih držav iz navedene priloge črtajo države, potem ko postanejo članice STO.

Člen 21

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 20 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 20. februarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 22.12.2009, str. 51).

3. Prenos pooblastila iz člena 20 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 20, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 22

1. Komisiji pomaga Odbor za zaščitne ukrepe, ustanovljen z Uredbo (EU) 2015/478 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Člen 23

Uredbi (ES) št. 427/2003 in (ES) št. 625/2009 se razveljavita.

Sklicevanja na razveljavljeni uredbi, se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 24

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/478 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o skupnih pravilih za uvoz (UL L 83, 27.3.2015, str. 16).

*PRILOGA I***Seznam tretjih držav**

Azerbajdžan

Belorusija

Kazahstan

Severna Koreja

Turkmenistan

Uzbekistan

PRILOGA II

EVROPSKA UNIJA		LISTINA O NADZORU	
1	1. Prejemnik (ime, polni naslov, država, davčna številka)	2. Številka izdaje	
		3. Predvideni kraj in datum uvoza	
		4. Organ, pristojen za izdajo (ime, naslov in telefonska številka)	
	5. Deklarant/zastopnik (ime in polni naslov)	6. Država porekla (in šifra po geonomenklaturi)	
		7. Država odpreme (in šifra po geonomenklaturi)	
8. Zadnji dan veljavnosti			
1	9. Opis blaga		10. Oznaka KN in kategorija
			11. Količina v kilogramih (neto masa) ali v dodatnih enotah
			12. Vrednost v eurih, CIF na meji Unije
13. Dodatne opombe			
14. Zaznamek pristojnega organa			
Datum:			
Podpis: (Žig)			

15. ODPIS			
Razpoložljivo količino navedite v delu 1 stolpca 17 in odpisano količino v delu 2 istega stolpca			
16. Neto količina (neto masa ali druga merska enota z navedbo enote)		19. Carinska listina (vrsta in številka) ali številka izpiska in datum odpisa	20. Ime, država članica, žig in podpis organa odpisa
17. S številko	18. Z besedo za odpisano količino		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne strani se pripnejo zraven.

EVROPSKA UNIJA		LISTINA O NADZORU	
2	1. Prejemnik (ime, polni naslov, država, davčna številka)	2. Številka izdaje	
		3. Predvideni kraj in datum uvoza	
		4. Organ, pristojen za izdajo (ime, naslov in telefonska številka)	
	5. Deklarant/zastopnik (ime in polni naslov)	6. Država porekla (in šifra po geonomenklaturi)	
		7. Država odpreme (in šifra po geonomenklaturi)	
		8. Zadnji dan veljavnosti	
2	9. Opis blaga		10. Oznaka KN in kategorija
		11. Količina v kilogramih (neto masa) ali v dodatnih enotah	
		12. Vrednost v eurih, CIF na meji Unije	
13. Dodatne opombe			
14. Zaznamek pristojnega organa			
Datum:			
Podpis: (Žig)			

15. ODPIS			
Razpoložljivo količino navedite v delu 1 stolpca 17 in odpisano količino v delu 2 istega stolpca			
16. Neto količina (neto masa ali druga merska enota z navedbo enote)		19. Carinska listina (vrsta in številka) ali številka izpiska in datum odpisa	20. Ime, država članica, žig in podpis organa odpisa
17. S številko	18. Z besedo za odpisano količino		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dodatne strani se pripnejo zraven.

PRILOGA III

Razveljavljena uredba z njeno spremembo

Uredba Sveta (ES) št. 625/2009
(UL L 185, 17.7.2009, str. 1).

Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 18, 21.1.2014, str. 1).

Samo točka 20 Priloge.

Uredba Sveta (ES) št. 427/2003
(UL L 65, 8.3.2003, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 1985/2003
(UL L 295, 13.11.2003, str. 43).

Uredba Sveta (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 18, 21.1.2014, str. 1).

Samo točka 9 Priloge.

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 625/2009	Uredba (ES) št. 427/2003	Ta uredba
Člen 1		Člen 1
Člen 2		Člen 2
Člen 4		Člen 22
Člen 5		Člen 3
Člen 6		Člen 4
Člen 7		Člen 5
Člen 8		Člen 6
Člen 9(1)		Člen 7(1)
Člen 9(1a)		Člen 7(2)
Člen 9(2)		Člen 7(3)
Člen 10		Člen 8
Člen 11		Člen 9
Člen 12		Člen 10
Člen 13		Člen 11
Člen 14		Člen 12
Člen 15		Člen 13
Člen 16		Člen 14
Člen 17		Člen 15
Člen 18		Člen 16
Člen 19		Člen 17
Člen 19a		Člen 18
Člen 20		Člen 19
	Členi 1 do 14	—
	Člen 14a	Člen 20
	Člen 14b	Člen 21
	Členi 15 do 24	—
Člen 21		Člen 23
Člen 22		Člen 24
Priloga I		Priloga I
Priloga II		Priloga II
Priloga III		Priloga III
Priloga IV		Priloga IV
	Priloga I	—
	Priloga II	—

UREDBA (EU) 2015/756 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o začasni opustitvi določenih koncesij v zvezi z uvozom kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Unijo****(kodificirano besedilo)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 1506/98 ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Na podlagi Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo ⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) so bile navedeni državi dodeljene koncesije glede določenih kmetijskih proizvodov.
- (3) Sklep št. 1/98 Pridružitvenega Sveta ES-Turčija ⁽⁶⁾ predvideva izboljšavo in konsolidacijo trgovinskih preferenc v zvezi z uvozom kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Unijo in vzpostavlja niz preferencialnih koncesij za izvoz mesa in živih živali iz Unije v Turčijo.
- (4) Turčija od leta 1996 izvaja prepoved uvoza živih živali vrste goveda (oznaka KN 0102) in omejitve uvoza govedine (oznake KN 0201–0202). Navedeni ukrepi kot količinske omejitve niso združljivi s Sporazumom in Uniji preprečujejo, da bi imela korist od koncesij, ki so ji bile dodeljene s Sklepom št. 1/98. Kljub pogovorom s Turčijo, ki naj bi privedli do sporazumne rešitve problema, količinske omejitve še vedno veljajo.
- (5) Zaradi navedenih ukrepov je izvoz zadevnih proizvodov s poreklom iz Unije v Turčijo blokirano. Da bi se zaščitili trgovinski interesi Unije, bi bilo treba položaj izravnati z enakovrednimi ukrepi. Koncesije, določene v Prilogi I k tej uredbi, bi bilo zato treba začasno preklicati.
- (6) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Začasno se opustita dve tarifni kvoti, določeni v Prilogi I.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. decembra 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. aprila 2015.⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1506/98 z dne 13. julija 1998 o določitvi koncesije v obliki tarifne kvote Skupnosti za Turčijo v letu 1998 glede lešnikov in o začasni opustitvi nekaterih koncesij (UL L 200, 16.7.1998, str. 1).⁽⁴⁾ Glej Prilogo II.⁽⁵⁾ UL 217, 29.12.1964, str. 3687/64.⁽⁶⁾ Sklep št. 1/98 Pridružitvenega sveta ES-Turčija z dne 25. februarja 1998 o trgovinskem režimu za kmetijske proizvode (UL L 86, 20.3.1998, str. 1).⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 2

Komisija z izvedbenimi akti ukine začasno opustitev iz člena 1, ko se odpravijo ovire za preferencialni izvoz iz Unije v Turčijo. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 3(2).

Člen 3

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

Člen 4

Uredba (ES) št. 1506/98 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

PRILOGA I

Serijska št.	Oznaka KN	Poimenovanje blaga	Obseg kvote na leto ali na navedeno obdobje (tone)	Veljavna stopnja dajatve
09.0217	0807 11 00	Lubenice, sveže:	14 000	Prosto
		od 16. junija do 31. marca		
09.0207	2002 90 31	Paradižniki, pripravljeni ali konzervirani drugače kot v kisu ali očetni kislini, razen celih ali v kosih, z vsebnostjo suhe snovi 12 mas. % ali več	30 000 z vsebnostjo suhe snovi 28–30 mas. %	Prosto
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

PRILOGA II

Razveljavljena uredba z naknadno spremembo

Uredba Sveta (ES) št. 1506/98
(UL L 200, 16.7.1998, str. 1)

Uredba (EU) št. 255/2014 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 84, 20.3.2014, str. 57)

Samo člen 3

PRILOGA III

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 1506/98	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 1
Člen 3	Člen 2
Člen 3a	Člen 3
—	Člen 4
Člen 4	Člen 5
Priloga I	—
Priloga II	Priloga I
—	Priloga II
—	Priloga III

UREDBA (EU) 2015/757 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju ter spremembi Direktive 2009/16/ES****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ki pozivata, da k doseganju zmanjšanja emisij prispevajo vsi gospodarski sektorji, vključno s sektorjem mednarodnega ladijskega prevoza, določata, da bi morala Komisija v primeru, da države članice neodobrijo nikakršnega mednarodnega sporazuma, ki bi bil sprejet v okviru Mednarodne pomorske organizacije (IMO) in ki bi imel zastavljen cilj za zmanjšanje mednarodnih pomorskih emisij, ali če Skupnost do 31. decembra 2011 ne odobri takega sporazuma, sprejetega v okviru Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, predlagati, da se mednarodne pomorske emisije vključijo v obveze zmanjšanja emisij Skupnosti s ciljem, da predlagani akt začne veljati do leta 2013. Tak predlog bi moral zmanjšati na najnižjo raven morebitni negativni učinek na konkurenčnost Skupnosti ob upoštevanju možnih koristi za okolje.
- (2) Zaradi emisij ogljikovega dioksida (CO₂) in drugih emisij, kot so dušikovi oksidi (NO_x), žveplov oksidi (SO_x), metan (CH₄), trdni delci in saje, pomorski prevoz, ki te emisije povzroča, vpliva na globalno podnebje in kakovost zraka.
- (3) Mednarodni pomorski ladijski prevoz ostaja edini način prevoza, ki ni vključen v zavezo Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. V skladu z oceno učinka, priloženo predlogu te uredbe, so se emisije CO₂ iz mednarodnega ladijskega prevoza, ki se jih povezuje z Unijo, med letoma 1990 in 2007 povečale za 48 %.
- (4) Z vidika hitrega razvoja znanstvenega razumevanja vpliva emisij iz pomorskega prevoza, ki niso povezane s CO₂, na globalno podnebje bi bilo treba v okviru te uredbe redno izvajati posodobljene ocene učinka. Komisija bi morala na podlagi svojih ocen opraviti analizo posledic za politike in ukrepe z namenom zmanjševanja teh emisij.
- (5) Evropski parlament je v resoluciji z dne 5. februarja 2014 o okviru podnebne in energetske politike do 2030 pozval Komisijo in države članice, da določijo zavezujoč cilj EU, da se do leta 2030 zmanjšajo domače emisije toplogrednih plinov za vsaj 40 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990. Poleg tega je Evropski parlament opozoril, da bodo morali k zmanjševanju emisij toplogrednih plinov prispevati vsi gospodarski sektorji, da bo lahko Unija prispevala ustrezen delež v okviru globalnih prizadevanj.

⁽¹⁾ UL C 67, 6.3.2014, str. 170.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 5. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 63).⁽⁴⁾ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

- (6) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 potrdil zavezujoč cilj EU, da se do leta 2030 doseže vsaj 40-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990. Evropski svet je tudi poudaril, da je pomembno zmanjšati emisije toplogrednih plinov in tveganja, povezana z odvisnostjo od fosilnih goriv, v prevoznem sektorju, ter pozval Komisijo, da nadalje preuči instrumente in ukrepe za celovit in tehnološko nevtralen pristop, med drugim glede spodbujanja zmanjševanja emisij in spodbujanja energetske učinkovitosti v prevozu.
- (7) V sedmem okoljskem akcijskem programu ⁽¹⁾ je poudarjeno, da bodo morali k zmanjševanju emisij toplogrednih plinov prispevati vsi gospodarski sektorji, če naj bi Unija prispevala ustrezen delež v okviru svetovnih prizadevanj. V tem smislu je v sedmem okoljskem akcijskem programu poudarjeno, da je treba belo knjigo o prometu iz leta 2011 podpreti s trdnimi okviri politike.
- (8) IMO je julija 2011 sprejela tehnične in operativne ukrepe, zlasti projektni indeks energetske učinkovitosti (EEDI) za nove ladje in načrt upravljanja energetske učinkovitosti ladij (SEEMP), ki bosta prinesla izboljšanje v smislu zmanjšanja pričakovanega povečanja emisij toplogrednih plinov, vendar sama ne moreta privedi do nujnega zmanjšanja absolutnih emisij toplogrednih plinov iz mednarodnega ladijskega prevoza v skladu s svetovnim ciljem omejitve povišanja globalne temperature za 2 °C.
- (9) Glede na podatke IMO bi bilo mogoče z izvajanjem operativnih ukrepov in obstoječimi tehnologijami specifično porabo energije in emisije CO₂ z ladij zmanjšati za do 75 %; precejšen del teh ukrepov je mogoče šteti za stroškovno učinkovite in takšne, ki bi sektorju prinašali čisti dobiček, saj se operativni ali naložbeni stroški povrnejo z nižjimi stroški za gorivo.
- (10) Najboljša možnost za zmanjšanje emisij CO₂ iz ladijskega prevoza na ravni Unije ostaja vzpostavitev sistema za spremljanje emisij CO₂, poročanje o njih in njihovo preverjanje (v nadaljnjem besedilu: sistem SPP) na podlagi porabe goriva ladij, ki bi bila prvi korak postopnega pristopa k vključitvi emisij pomorskega prevoza v zavezo Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, poleg emisij iz drugih sektorjev, ki že prispevajo k tej zavezi. Javni dostop do podatkov o emisijah bo prispeval k odpravi tržnih ovir, ki preprečujejo izvajanje več stroškovno učinkovitih ukrepov, ki bi zmanjšali emisije toplogrednih plinov iz pomorskega prevoza.
- (11) Sprejemanje ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in porabe goriva omejujejo tržne ovire, kot so pomanjkanje zanesljivih informacij o učinkovitosti porabe goriva pri ladjah ali razpoložljivih tehnologij za posodobitev ladij, slab dostop do finančnih sredstev za naložbe v učinkovitost ladij in deljene pobude, saj lastniki ladij ne bi imeli koristi od naložb v učinkovitost ladij, kadar račune za gorivo plačajo upravljavci.
- (12) Rezultati posvetovanja z deležniki in razprav z mednarodnimi partnerji kažejo, da bi moral biti prvi korak postopnega pristopa k vključitvi emisij pomorskega prevoza v zavezo Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov izvajanje zanesljivega sistema SPP za emisije CO₂ iz pomorskega prevoza, ki bi mu pozneje sledilo določanje cen za te emisije. Ta pristop omogoča lažje doseganje znatnega napredka na mednarodni ravni pri dogovoru o ciljnih zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in nadaljnjih ukrepih za doseganje teh zmanjšanj s čim nižjimi stroški.
- (13) Z uvedbo sistema SPP Unije se pričakuje, da se bodo emisije do leta 2030 zmanjšale za do 2 % v primerjavi z nespremenjenim stanjem, skupni neto stroški pa znižali za do 1,2 milijarde EUR, saj bi sistem lahko prispeval k odpravi tržnih ovir, zlasti tistih, povezanih s pomanjkljivimi informacijami o učinkovitosti ladij, in sicer z zagotavljanjem primerljivih in zanesljivih informacij zadevnim trgov o porabi goriva in energetski učinkovitosti. To znižanje stroškov prevoza bi moralo spodbuditi mednarodno trgovino. Poleg tega je zanesljiv sistem SPP osnovni pogoj za vsak tržni ukrep, standard učinkovitosti ali drug ukrep, naj se ta uporablja na ravni Unije ali na svetovni ravni. Zagotavlja tudi zanesljive podatke za določitev natančnih ciljev zmanjšanja emisij in oceno napredka glede prispevka pomorskega prevoza k doseganju nizkoogljičnega gospodarstva. Glede na mednarodno naravo ladijskega prevoza bi bil globalni sporazum najbolj zaželena in najučinkovitejša metoda za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v mednarodnem pomorskem prevozu.

⁽¹⁾ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitve našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

- (14) V spremljanje bi bilo treba vključiti vse plovbe znotraj Unije, vse vstopne plovbe iz zadnjega pristanišča zunaj Unije v prvo pristanišče postanka v Uniji in vse izstopne plovbe iz pristanišča v Uniji v naslednje pristanišče postanka zunaj Unije, vključno s plovbo v balastu. Zajeti bi bilo treba tudi emisije CO₂ v pristaniščih Unije, vključno z emisijami, ki jih povzročajo ladje, ki so zasidrane ali se premikajo po pristanišču, zlasti ker so na voljo posebni ukrepi za njihovo zmanjšanje ali preprečitev. Ta pravila bi bilo treba uporabljati na nediskriminatoren način za vse ladje ne glede na njihovo zastavo. Ker pa je ta uredba osredotočena na pomorski prevoz, v njej ne bi smele biti določene zahteve glede spremljanja, poročanja in preverjanja za gibanje in dejavnosti ladij, ki niso namenjene prevozu tovarov ali potnikov v komercialne namene, kot so čiščenje in poglobljanje morskega dna, lomljenje ledu, polaganje cevi ali dejavnosti v zvezi z napravami na morju.
- (15) Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje za ladje, ki plujejo v manj ugodnih podnebnih razmerah, bi bilo treba dopustiti, da se k podatkom, ki se spremljajo na podlagi te uredbe, dodajo posebne informacije o kategoriji ladje za plovbo v ledu in plovbi te ladje skozi led.
- (16) Predlagani sistem SPP bi moral biti v obliki uredbe zaradi zapletene in zelo tehnične narave uvedenih določb ter potrebe po uporabi enotnih pravil po vsej Uniji, da se upošteva mednarodna narava pomorskega prevoza s številnimi ladjami, za katere se pričakuje, da bodo priplule v pristanišča različnih držav članic, in olajša izvajanje po vsej Uniji.
- (17) Zanesljiv sistem SPP Unije za ladje bi moral temeljiti na izračunu emisij iz goriva, porabljenega na plovbah v pristanišča Unije in iz njih, saj podatki o prodaji goriva zaradi velike prostornine ladijskih tankov ne bi mogli zagotoviti dovolj natančnih ocen porabe goriva za to posebno področje uporabe.
- (18) Sistem SPP Unije bi moral zajemati tudi druge pomembne informacije, ki omogočajo določitev učinkovitosti ladij ali nadaljnjo analizo vzrokov za nastajanje emisij, pri čemer se spoštuje zaupnost poslovnih ali industrijskih informacij. Sistem SPP Unije je s takim področjem uporabe usklajen tudi z mednarodnimi pobudami za uvedbo standardov učinkovitosti za obstoječe ladje, ki zajemajo tudi operativne ukrepe, in prispeva k odpravi tržnih ovir, povezanih s pomanjkanjem informacij.
- (19) Da bi bilo upravno breme za lastnike in upravljavce ladij, zlasti za mala in srednja podjetja, čim manjše ter da bi optimizirali razmerje med stroški in koristmi sistema SPP, ne da bi bil ogrožen cilj zajetja široko prevladujočega deleža emisij toplogrednih plinov iz pomorskega prevoza, bi bilo treba pravila sistema SPP uporabljati samo za velike onesnaževalce. Po podrobni objektivni analizi velikosti in emisij ladij, ki prihajajo v pristanišča Unije in odhajajo iz njih, je bil določen prag bruto tonaže 5 000. Ladje z bruto tonažo 5 000 ali več predstavljajo približno 55 % ladij, ki priplujejo v pristanišča Unije, in predstavljajo približno 90 % z njimi povezanih emisij. S tem nediskriminatornim pragom bi zagotovili zajetje najpomembnejših onesnaževalcev. Nižji prag bi povzročil večje upravno breme, medtem ko bi višji prag omejil zajetje emisij in s tem okoljsko učinkovitost sistema SPP.
- (20) Za dodatno zmanjšanje upravnega bremena za lastnike in upravljavce ladij bi morala biti pravila spremljanja osredotočena na CO₂ kot najpomembnejši toplogredni plin, ki ga proizvaja pomorski prevoz.
- (21) V pravilih bi bilo treba upoštevati obstoječe zahteve in podatke, ki so že na voljo na ladjah; lastnikom ladij bi bilo zato treba omogočiti, da izberejo eno od naslednjih štirih metod za spremljanje: uporabo dobavnic za gorivo, spremljanje tanka z ladijskim gorivom, merilnike pretoka za upoštevne procese izgorovanja ali neposredne meritve emisij. Izbira metode in dodatne podrobnosti o uporabi izbrane metode bi morale biti navedene v načrtu za spremljanje, specifičnem za vsako ladjo.
- (22) Vsako družbo, ki je v celotnem poročevalnem obdobju odgovorna za ladjo, ki opravlja dejavnosti ladijskega prevoza, bi bilo treba šteti za odgovorno za vse obveznosti glede spremljanja in poročanja v tistem poročevalnem obdobju, vključno s predložitvijo zadovoljivo preverjenega poročila o emisijah. V primeru zamenjave družbe bi nova družba morala biti odgovorna samo za obveznosti spremljanja in poročanja v zvezi s poročevalnim obdobjem, v katerem je prišlo do zamenjave družbe. Za lažje izpolnjevanje teh obveznosti bi morala nova družba prejeti izvod zadnjega načrta za spremljanje in morebitno listino o skladnosti.

- (23) Drugi toplogredni plini, povzročitelji sprememb podnebne ravnotežja ali onesnaževala zraka na tej stopnji ne bi smeli biti zajeti s sistemom SPP Unije, sicer bi bilo treba namestiti merilno opremo, ki ni dovolj zanesljiva ali komercialno razpoložljiva, kar bi lahko oviralo izvajanje sistema SPP Unije.
- (24) Mednarodna konvencija IMO za preprečevanje onesnaževanja z ladjami (MARPOL) določa obvezno uporabo EEDI za nove ladje in uporabo SEEMP za vso svetovno floto.
- (25) Da bi bilo upravno breme za lastnike in upravljavce ladij čim manjše, bi bilo treba poročanje in objavo sporočenih informacij organizirati na letni ravni. Vprašanja zaupnosti bi bilo treba rešiti z omejitvijo objave emisij, porabe goriva in informacij v zvezi z učinkovitostjo na letna povprečja in zbirne podatke. Za zagotovitev, da zaščita legitimnih gospodarskih interesov, ki imajo prednost pred javnim interesom za razkritje, ni ogrožena, bi bilo treba v izjemnih primerih na zahtevo družbe uporabiti drugačno raven agregiranja podatkov. Podatke, sporočene Komisiji, bi bilo treba združiti s statistiko, v kolikor so ti podatki pomembni za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike v skladu s Sklepom Komisije 2012/504/EU ⁽¹⁾.
- (26) S preverjanjem, ki ga izvajajo akreditirani preveritelji, bi bilo treba zagotoviti, da so načrti za spremljanje in poročila o emisijah pravilni ter v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi. Kot pomemben element za poenostavitev preverjanja bi morali preveritelji preverjati verodostojnost podatkov, tako da bi sporočene podatke primerjali z ocenjenimi podatki na podlagi podatkov sledenja ladje in njenih značilnosti. Take ocene bi lahko zagotovila Komisija. Da se zagotovi nepristranskost, bi morali biti preveritelji neodvisni in usposobljeni pravni subjekti, ki bi jih morali akreditirati nacionalni akreditacijski organi, ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (27) Listino o skladnosti, ki jo izda preveritelj, bi bilo treba hraniti na ladji, da se dokaže skladnost z obveznostmi za spremljanje, poročanje in preverjanje. Preveritelji bi morali o izdaji takih listin obvestiti Komisijo.
- (28) Evropska agencija za pomorsko varnost (EMSA) bi morala v okviru svojih nalog na podlagi izkušenj iz podobnih nalog, povezanih s pomorsko varnostjo, pomagati Komisiji z izvajanjem določenih nalog.
- (29) Izvrševanje obveznosti v zvezi s sistemom SPP, bi moralo temeljiti na obstoječih instrumentih, namreč tistih, uvedenih na podlagi Direktive 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter Direktive 2009/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ter na informacijah o izdaji dokumentov o skladnosti. Dokument, s katerim je potrjeno, da ladja izpolnjuje obveznosti glede spremljanja in poročanja, bi bilo treba dodati na seznam spričeval in dokumentov iz Priloge IV k Direktivi 2009/16/ES.
- (30) Države članice bi si morale prizadevati za izvajanje inšpekcijskih pregledov ladij, ki priplujejo v pristanišča v njihovi pristojnosti in za katere določene zahtevane informacije glede listine o skladnosti niso na voljo.
- (31) Ob neupoštevanju določb te uredbe bi bilo treba uporabiti kazni. Države članice bi morale določiti pravila o teh kaznih. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (32) Za ladje, ki v dveh ali več zaporednih poročevalnih obdobjih niso izpolnjevale zahtev glede spremljanja in poročanja, in če se z drugimi izvršilnimi ukrepi ni zagotovilo skladnosti, je primerno določiti možnost izгона. Tak ukrep bi bilo treba uporabljati na tak način, da bi bilo mogoče stanje neskladnosti popraviti v razumnem času.
- (33) Države članice, ki na svojem ozemlju nimajo pomorskih pristanišč in nimajo nobenih ladij, ki bi plule pod njihovo zastavo in spadale na področje uporabe te uredbe, ali ki so prenehale voditi nacionalni register ladij, bi morale imeti možnost odstopanja od določb te uredbe v zvezi s kaznimi, v kolikor pod njihovo zastavo ne pluje nobena taka ladja.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2012/504/EU z dne 17. septembra 2012 o Eurostatu (UL L 251, 18.9.2012, str. 49).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

⁽³⁾ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (UL L 131, 28.5.2009, str. 57).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o skladnosti z zahtevami države zastave (UL L 131, 28.5.2009, str. 132).

- (34) Sistem SPP Unije bi se moral uporabljati kot model za izvajanje globalnega sistema SPP. Zaželen je globalni sistem SPP, saj bi ga bilo mogoče zaradi njegovega širšega področja uporabe šteti za učinkovitejšega. V tem okviru in z namenom lažjega oblikovanja mednarodnih pravil v okviru IMO za spremljanje emisij toplogrednih plinov iz pomorskega prevoza, poročanje o njih in njihovo preverjanje bi morala Komisija ustrezne informacije o izvajanju te uredbe redno sporočati IMO in drugim ustreznim mednarodnim organom ter IMO posredovati ustrezne predloge. Če se doseže dogovor o globalnem sistemu SPP, bi morala Komisija pregledati sistem SPP Unije z namenom, da se ga uskladi z globalnim sistemom SPP.
- (35) Da se upošteva ustrezna mednarodna pravila ter mednarodne in evropske standarde, pa tudi tehnološki in znanstveni razvoj, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s pregledom določenih tehničnih vidikov spremljanja emisij CO₂ z ladij in poročanja o njih ter nadaljnjo določitev pravil za dejavnosti preverjanja in metodo akreditacije preveriteljev. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (36) Za zagotovitev enotnih pogojev za uporabo standardnih predlog za spremljanje emisij CO₂ in drugih ustreznih informacij, za uporabo avtomatiziranih sistemov in standardnih elektronskih predlog za skladno poročanje o emisijah CO₂ in drugih ustreznih informacijah Komisiji in zadevnim organom držav zastave ter za določitev tehničnih pravil, ki določajo parametre, ki se uporabljajo za kategorije ladij, ki niso potniške ladje, ladje ro-ro ali kontejnerske ladje, in za spremembo teh parametrov bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (37) Ker cilja te uredbe, in sicer spremljati emisije CO₂ z ladij, poročati o njih in jih preverjati, kar je prvi korak postopnega pristopa k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi mednarodne narave pomorskega prevoza, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (38) Pravila o vzpostavitvi sistema SPP bi morala biti skladna z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (39) Ta uredba bi morala začeti veljati 1. julija 2015, da se državam članicam in zadevnim deležnikom zagotovi dovolj časa za sprejetje potrebnih ukrepov za učinkovito uporabo te uredbe pred prvim poročevalnim obdobjem, ki se začne 1. januarja 2018 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila za natančno spremljanje emisij ogljikovega dioksida (CO₂) in drugih relevantnih informacij z ladij, ki priplujejo v pristanišče pod jurisdikcijo države članice, so v njem ali odplujejo iz njega, poročanje o emisijah in zadevnih informacijah ter njihovo preverjanje zaradi spodbujanja stroškovno učinkovitega zmanjševanja emisij CO₂ iz pomorskega prevoza.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za ladje z bruto tonažo 5 000 ali več v zvezi z emisijami CO₂, ki jih spustijo med njihovimi plovbami iz njihovega zadnjega pristanišča postanka v pristanišče postanka pod jurisdikcijo države članice in iz pristanišča postanka pod jurisdikcijo države članice v njihovo naslednje pristanišče postanka, kot tudi v samih pristaniščih postanka pod jurisdikcijo države članice.
2. Ta uredba se ne uporablja za vojne ladje, pomožne ladje mornarice, ribiške ladje ali ladje za predelavo rib, lesene ladje enostavne gradnje, ladje brez mehanskega pogona ali državne ladje, ki se uporabljajo za nekomercialne namene.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „emisije CO₂“ pomeni izpust CO₂ v ozračje z ladij;
- (b) „pristanišče postanka“ pomeni pristanišče, v katerem se ladja ustavi, da natovori ali raztovori tovor ali da vkrci ali izkrci potnike; posledično so izvzeti postanki, namenjeni izključno oskrbi z gorivom ali zalogami, menjavi posadke, postankom v suhem doku ali popravilom ladje in/ali njene opreme, postanki v pristanišču, ker ladja potrebuje pomoč ali je v stiski, prevozi z ene ladje na drugo izven pristanišč ter postanki, ki so namenjeni izključno iskanju zavetja pred slabim vremenom ali so potrebni zaradi dejavnosti iskanja in reševanja;
- (c) „plovba“ pomeni vsako gibanje ladje, ki se začne ali konča v pristanišču postanka in je namenjeno prevozu potnikov ali tovora v komercialne namene;
- (d) „družba“ pomeni lastnika ladje ali katero koli drugo organizacijo ali osebo, kot je upravljavec ali zakupnik ladje brez posadke, ki je od lastnika ladje prevzela odgovornost za upravljanje ladje;
- (e) „bruto tonaža“ pomeni bruto tonažo, izračunano v skladu s predpisi o izmeri tonaže iz Priloge I k Mednarodni konvenciji o izmeri tonaže ladij, ki jo je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO) v Londonu 23. junija 1969 ali katere koli konvencije, ki jo je nasledila;
- (f) „preveritelj“ pomeni pravni subjekt, ki izvaja dejavnosti preverjanja in ga je akreditiral nacionalni akreditacijski organ v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 in to uredbo;
- (g) „preverjanje“ pomeni dejavnosti, ki jih izvaja preveritelj za oceno skladnosti dokumentov, ki jih predloži družba, z zahtevami iz te uredbe;
- (h) „listina o skladnosti“ pomeni dokument za posamezno ladjo, ki ga družbi izda preveritelj in ki potrjuje, da je ta ladja v določenem poročevalnem obdobju izpolnjevala zahteve iz te uredbe;
- (i) „druge pomembne informacije“ pomenijo informacije v zvezi z emisijami CO₂ iz porabe goriva, opravljeno prevozno dejavnostjo in energetske učinkovitostjo ladij, ki omogočajo analizo trendov emisij in oceno delovanja ladij;
- (j) „faktor emisije“ pomeni povprečno stopnjo emisije toplogrednega plina glede na podatke o dejavnosti toka vira ob predvidevanju popolne oksidacije za izgorevanje in popolne pretvorbe za vse druge kemijske reakcije;
- (k) „negotovost“ pomeni parameter, povezan z rezultatom določitve količine, ki opredeljuje razpršenost vrednosti, ki bi se lahko utemeljeno pripisale posamezni količini, vključno z učinki sistematičnih in naključnih faktorjev, ki je izražena v odstotkih in opisuje interval zaupanja pri povprečni vrednosti, ki sestavlja 95 % vrednosti ob upoštevanju nesimetričnosti razdelitve vrednosti;
- (l) „konservativno“ pomeni, da je opredeljena skupina predpostavk, da se preprečijo prenizke ocene letnih emisij ali previsoke ocene razdalj ali količin prepeljanega tovora;
- (m) „poročevalno obdobje“ pomeni eno koledarsko leto, v katerem je treba spremljati emisije CO₂ in poročati o njih. Za plovbe, ki se začnejo v enem in končajo v drugem koledarskem letu, se podatki, pridobljeni pri spremljanju in poročanju, upoštevajo pri zadevnem prvem koledarskem letu;

- (n) „zasidrana ladja“ pomeni ladjo, ki je varno privezana ali zasidrana v pristanišču, ki spada pod jurisdikcijo države članice, med natovarjanjem, iztovarjanjem ali oskrbo, vključno s časom, ko ne potekajo postopki v zvezi s tovorom;
- (o) „kategorija ladje za plovbo v ledu“ pomeni oznako, ki jo ladji dodelijo pristojni nacionalni organi države zastave ali organizacija, priznana s strani te države, in ki kaže, da je ladja namenjena plovbi v ledu.

POGLAVJE II

SPREMLJANJE IN POROČANJE

ODDELEK 1

Načela in metode za spremljanje in poročanje

Člen 4

Skupna načela za spremljanje in poročanje

1. Družbe v skladu s členi 8 do 12 za vsako od svojih ladij med poročevalnim obdobjem spremljajo ustrezne parametre in poročajo o njih. To spremljanje in poročanje izvajajo v vseh pristaniščih pod jurisdikcijo države članice in za vse plovbe v pristanišče pod jurisdikcijo države članice ali iz njega.
2. Spremljanje in poročanje sta celovita in zajemata emisije CO₂ iz izgorevanja goriv, ko so ladje na morju ali zasidrane. Družbe izvajajo ustrezne ukrepe za preprečevanje kakršnih koli vrzeli v podatkih v poročevalnem obdobju.
3. Spremljanje in poročanje sta skladna in primerljiva. V ta namen družbe uporabljajo enake metodologije spremljanja in nize podatkov, za katere veljajo spremembe, ki jih oceni preveritelj.
4. Družbe pridobijo, zapišejo, zberejo, analizirajo in dokumentirajo podatke, pridobljene pri spremljanju, vključno s predpostavkami, sklicevanji, faktorji emisije in podatki o dejavnosti, na pregleden način, ki preveritelju omogoča ponovitev določitve emisij CO₂.
5. Družbe zagotovijo, da določanje emisij CO₂ ni niti sistematično niti zavestno netočno. Vire netočnosti opredelijo in jih zmanjšajo.
6. Družbe omogočijo razumno zagotavljanje celovitosti podatkov o emisijah CO₂, ki jih je treba spremljati in o njih poročati.
7. Družbe si pri njihovem naknadnem spremljanju in poročanju prizadevajo upoštevati priporočila iz poročil o preverjanju, izdanih v skladu s členom 13(3) ali (4).

Člen 5

Metode za spremljanje emisij CO₂ in drugih pomembnih informacij

1. Za namene člena 4(1), (2) in (3) družbe za vsako od svojih ladij določijo emisije CO₂ v skladu s katero koli od metod, določenih v Prilogi I, in spremljajo druge pomembne informacije v skladu s katerim koli od pravil, določenih v Prilogi II ali sprejetih na njeni podlagi.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 23 sprejme delegirane akte za spremembo metod iz Priloge I in pravil iz Priloge II, da se tako upoštevajo ustrezna mednarodna pravila ter mednarodni in evropski standardi. Na Komisijo se tudi prenese pooblastilo, da v skladu s členom 23 sprejme delegirane akte za spremembo prilog I in II, da se zaradi tehnološkega in znanstvenega razvoja natančneje določijo elementi metod za spremljanje, določenih v navedenih prilogah.

ODDELEK 2

Načrt za spremljanje

Člen 6

Vsebina in predložitev načrta za spremljanje

1. Družbe do 31. avgusta 2017 preveriteljem predložijo načrt za spremljanje za vsako od svojih ladij, v katerem je navedena metoda, izbrana za spremljanje emisij CO₂ in drugih relevantnih informacij ter poročanje o njih.

2. Ne glede na odstavek 1 družba za ladje, ki bodo prvič spadale v področje uporabe te uredbe po 31. avgustu 2017, preveritelju predloži načrt za spremljanje brez nepotrebnega odlašanja, najpozneje pa dva meseca po prvem postanku vsake ladje v pristanišču pod jurisdikcijo države članice.
3. Načrt za spremljanje vsebuje celovito in pregledno dokumentacijo metode spremljanja zadevne ladje ter vsebuje vsaj naslednje elemente:
- (a) identifikacijo in vrsto ladje, vključno z njenim imenom, njeno identifikacijsko številko IMO, njenim pristaniščem vpisa ali matičnim pristaniščem in imenom lastnika ladje;
 - (b) ime družbe ter naslov, telefonsko številko in naslov elektronske pošte kontaktne osebe;
 - (c) opis naslednjih virov emisij CO₂ na ladji: glavnih motorjev, pomožnih motorjev, plinskih turbin, kotlov in generatorjev inertnega plina ter vrst goriva, ki se uporabljajo;
 - (d) opis postopkov, sistemov in odgovornosti, ki se uporabljajo za posodobitev seznama virov emisij CO₂ v poročevalnem obdobju;
 - (e) opis postopkov, ki se uporabljajo za spremljanje celovitosti seznama plovb;
 - (f) opis postopkov za spremljanje porabe goriva ladje, vključno z:
 - (i) metodo, izbrano izmed metod v Prilogi I, za izračun porabe goriva vsakega vira emisije CO₂, skupaj z opisom uporabljene merilne opreme, kadar je to ustrezno;
 - (ii) postopki za merjenje polnjenja z gorivom in goriva v tankih, opisom uporabljene merilne opreme in postopkov za evidentiranje, priklic, prenos in shranjevanje informacij o meritvah, kadar je to ustrezno;
 - (iii) metodo, izbrano za določitev gostote, kadar je to ustrezno;
 - (iv) postopkom za zagotovitev, da je skupna negotovost meritev goriva skladna z zahtevami iz te uredbe, po možnosti s sklicevanjem na nacionalno zakonodajo, določbe v pogodbah s strankami ali standarde točnosti dobavitelja goriva;
 - (g) enotne faktorje emisije, uporabljene za vsako vrsto goriva, ali – v primeru alternativnih goriv – metodologije za določitev faktorjev emisije, vključno z metodologijo za vzorčenje, metodami analize in opisom uporabljenih laboratorijev z akreditacijo teh laboratorijev po standardu ISO 17025, če ta obstaja;
 - (h) opis postopkov za določanje podatkov o dejavnosti po posameznih plovbah, vključno s:
 - (i) postopki, odgovornostmi in podatkovnimi viri za določitev in evidentiranje razdalje;
 - (ii) postopki, odgovornostmi, formulami in podatkovnimi viri za določitev in evidentiranje prepeljanega tovora in števila potnikov, kadar je to ustrezno;
 - (iii) postopki, odgovornostmi, formulami in podatkovnimi viri za določitev in evidentiranje časa, preživetega na morju med pristaniščem odhoda in pristaniščem prihoda;
 - (i) opis metode, ki jo je treba uporabiti za določitev nadomestnih podatkov za zapolnitev vrzeli v podatkih;
 - (j) zapisni list za spremembe, v katerem se beležijo vse podrobnosti zgodovine sprememb.
4. Načrt za spremljanje lahko vsebuje tudi informacije o kategoriji ladje za plovbo v ledu in/ali postopke, odgovornosti, formule in podatkovne vire za določitev in evidentiranje preplute razdalje in časa, porabljenega za plovbo skozi led.
5. Družbe uporabljajo standardizirane načrte za spremljanje, pripravljene na podlagi predlog. Te predloge, vključno s tehničnimi pravili za njihovo enotno uporabo, določi Komisija z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).

Člen 7

Spremembe načrta za spremljanje

1. Družbe redno in vsaj letno preverjajo, ali se v načrtu za spremljanje ladje upoštevata narava in delovanje ladje ter ali je metodologijo spremljanja mogoče izboljšati.

2. Družbe spremenijo načrt za spremljanje v vseh naslednjih primerih:
 - (a) ob zamenjavi družbe;
 - (b) ob pojavu novih emisij CO₂ zaradi novih virov emisij ali zaradi uporabe novih goriv, ki v načrt za spremljanje še niso vključena;
 - (c) kadar se zaradi uporabe novih vrst merilne opreme, novih metod vzorčenja ali metod analize ali iz drugih razlogov spremeni razpoložljivost podatkov, kar lahko vpliva na natančnost pri določanju emisij CO₂;
 - (d) kadar je bilo ugotovljeno, da so podatki, ki izhajajo iz uporabljene metode spremljanja, nepravilni;
 - (e) kadar se za kateri koli del načrta za spremljanje ugotovi, da ni v skladu z zahtevami te uredbe, in ga mora družba v skladu s členom 13(1) spremeniti.
3. Družbe brez nepotrebnega odlašanja obvestijo preveritelje o vseh predlogih za spremembo načrta za spremljanje.
4. Spremembe načrta za spremljanje iz točk (b), (c) in (d) odstavka 2 tega člena mora oceniti preveritelj v skladu s členom 13(1). Preveritelj na podlagi ocene družbo obvesti o morebitni skladnosti teh sprememb.

ODDELEK 3

Spremljanje emisij CO₂ in drugih pomembnih informacij

Člen 8

Spremljanje dejavnosti v poročevalnem obdobju

Družbe od 1. januarja 2018 na podlagi načrta za spremljanje, ocenjenega v skladu s členom 13(1), spremljajo emisije CO₂ za vsako ladjo po posameznih plovbah in na letni ravni, za kar uporabijo eno od ustreznih metod za določanje emisij CO₂, določenih v delu B Priloge I, in izračunajo emisije CO₂ v skladu z delom A Priloge I.

Člen 9

Spremljanje po posameznih plovbah

1. Družbe na podlagi načrta za spremljanje, ocenjenega v skladu s členom 13(1), za vsako ladjo, ki pripluje v pristanišče pod jurisdikcijo države članice ali iz njega odpluje ter za vsako plovbo v tako pristanišče ali iz njega v skladu z delom A Priloge I in delom A Priloge II spremljajo naslednje parametre:
 - (a) pristanišče odhoda in pristanišče prihoda, vključno z datumom ter uro odhoda in prihoda;
 - (b) količino porabljenega goriva in faktor emisije za vsako vrsto goriva skupaj;
 - (c) izpuščeni CO₂;
 - (d) prepluto razdaljo;
 - (e) čas, preživet na morju;
 - (f) prepeljani tovor;
 - (g) opravljeno prevozno dejavnost.

Družbe lahko spremljajo tudi informacije o kategoriji ladje za plovbo v ledu in plovbi skozi led, kadar je to ustrezno.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in brez poseganja v člen 10 je družba izvzeta iz obveznosti spremljanja informacij iz odstavka 1 tega člena po posameznih plovbah v zvezi s posamezno ladjo, če:
 - (a) se vse plovbe ladje v poročevalnem obdobju začnejo ali končajo v pristanišču pod jurisdikcijo države članice in
 - (b) ladja v skladu s svojim načrtom izvede več kot 300 plovb v poročevalnem obdobju.

Člen 10

Spremljanje na letni ravni

Družbe na podlagi načrta za spremljanje, ocenjenega v skladu s členom 13(1), za vsako ladjo in vsako koledarsko leto v skladu z delom A Priloge I in delom B Priloge II spremljajo naslednje parametre:

- (a) količino porabljenega goriva in faktor emisije za vsako vrsto goriva skupaj;
- (b) skupni zbirni izpušeni CO₂ s področja uporabe te uredbe;
- (c) zbirne emisije CO₂ z vseh plovb med pristanišči pod jurisdikcijo države članice;
- (d) zbirne emisije CO₂ z vseh plovb iz pristanišč pod jurisdikcijo države članice;
- (e) zbirne emisije CO₂ z vseh plovb v pristanišča pod jurisdikcijo države članice;
- (f) emisije CO₂, nastale v pristaniščih pod jurisdikcijo države članice, ko je bila ladja zasidrana;
- (g) skupno prepluto razdaljo;
- (h) skupni čas, preživet na morju;
- (i) skupno opravljeno prevozno dejavnost;
- (j) povprečno energetska učinkovitost.

Družbe lahko spremljajo informacije, povezane s kategorijo ladje za plovbo v ledu in plovbi skozi led, kadar je to ustrezno.

Družbe lahko spremljajo tudi porabljeno gorivo in izpušeni CO₂ in ju razlikujejo na podlagi drugih meril, opredeljenih v načrtu za spremljanje.

ODDELEK 4

Poročanje

Člen 11

Vsebina poročila o emisijah

1. Družbe od leta 2019 vsako leto do 30. aprila Komisiji in organom zadevne države zastave za vsako ladjo pod njihovo odgovornostjo predložijo poročilo o emisijah, ki se nanaša na emisije CO₂ in druge pomembne informacije za celotno poročevalno obdobje ter ga je preveritelj v skladu s členom 13 potrdil kot zadovoljivo.
2. V primeru zamenjave družbe nova družba zagotovi, da vsaka ladja pod njeno odgovornostjo izpolnjuje zahteve iz te uredbe v zvezi s celotnim poročevalnim obdobjem, v katerem prevzame odgovornost za zadevno ladjo.
3. Družbe v poročilu o emisijah vključijo naslednje informacije:
 - (a) identifikacijske podatke o ladji in družbi, ki vključujejo:
 - (i) ime ladje;
 - (ii) identifikacijsko številko IMO;
 - (iii) pristanišče vpisa ali matično pristanišče;
 - (iv) kategorijo ladje za plovbo v ledu, če je vključena v načrt za spremljanje;
 - (v) tehnično učinkovitost ladje (projektni indeks energetske učinkovitosti (EEDI) ali ocenjena indeksna vrednost (EIV) v skladu z resolucijo IMO MEPC.215 (63), kadar je to ustrezno);
 - (vi) ime lastnika ladje;
 - (vii) naslov lastnika ladje in njegov glavni kraj poslovanja;

- (viii) ime družbe (če to ni lastnik ladje);
- (ix) naslov družbe (če to ni lastnik ladje) in njen glavni kraj poslovanja;
- (x) naslov, telefonsko številko in naslov elektronske pošte kontaktne osebe;
- (b) identiteto preveritelja, ki je ocenil poročilo o emisijah;
- (c) informacije o uporabljeni metodi spremljanja in z njo povezani stopnji negotovosti;
- (d) rezultate letnega spremljanja parametrov v skladu s členom 10.

Člen 12

Oblika poročila o emisijah

1. Poročilo o emisijah se predloži z uporabo avtomatiziranih sistemov in oblik za izmenjavo podatkov, vključno z elektronskimi predlogami.
2. Komisija v izvedbenih aktih določi tehnična pravila o določitvi oblik za izmenjavo podatkov, vključno z elektronskimi predlogami. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).

POGLAVJE III

PREVERJANJE IN AKREDITACIJA

Člen 13

Obseg dejavnosti preverjanja in poročilo o preverjanju

1. Preveritelj oceni skladnost načrta za spremljanje z zahtevami iz členov 6 in 7. Kadar se pri oceni preveritelja ugotovijo neskladnosti s temi zahtevami, zadevna družba pred začetkom poročevalnega obdobja ustrezno spremeni svoj načrt za spremljanje in spremenjeni načrt predloži preveritelju, ki ga dokončno oceni. Družba se s preveriteljem dogovori o časovnem okviru, potrebnem za uvedbo teh sprememb. Ta časovni okvir v nobenem primeru ne sme trajati dlje kot do začetka poročevalnega obdobja.
 2. Preveritelj oceni skladnost poročila o emisijah z zahtevami iz členov 8 do 12 ter prilog I in II.
- Preveritelj zlasti oceni, ali so bile emisije CO₂ in druge relevantne informacije, vključene v poročilo o emisijah, določene v skladu s členi 8, 9 in 10 ter načrtom za spremljanje.
3. Kadar je z oceno v okviru preverjanja z razumnim zagotovilom preveritelja ugotovljeno, da poročilo o emisijah ne vsebuje bistvenih napačnih navedb, preveritelj izda poročilo o preverjanju, v katerem je poročilo o emisijah potrjeno kot zadovoljivo. V poročilu o preverjanju so podrobno navedene vse zadeve, pomembne za opravljeno delo preveritelja.
 4. Kadar je z oceno v okviru preverjanja ugotovljeno, da poročilo o emisijah vsebuje napačne navedbe ali neskladnosti z zahtevami iz te uredbe, preveritelj o tem pravočasno obvesti družbo. Družba nato popravi napačne navedbe ali neskladnosti, da se omogoči pravočasni zaključek postopka preverjanja, ter preveritelju predloži spremenjeno poročilo o emisijah in vse druge informacije, ki so bile potrebne za popravilo ugotovljenih neskladnosti. Preveritelj v svojem poročilu o preverjanju navede, ali je družba popravila napačne navedbe ali neskladnosti, ugotovljene pri oceni v okviru preverjanja. Kadar sporočene napačne navedbe ali neskladnosti niso bile popravljene in so, posamezno ali skupaj, tvorile bistvene napačne navedbe, preveritelj izda poročilo o preverjanju, v katerem navede, da poročilo o emisijah ni skladno s to uredbo.

Člen 14

Splošne obveznosti in načela za preveritelje

1. Preveritelj je neodvisen od družbe ali upravljavca ladje, dejavnosti, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe, pa opravlja v javnem interesu. V ta namen niti preveritelj niti kateri koli del istega pravnega subjekta nista družba ali upravljavec ladje, lastnik družbe ali v lasti družbe ali upravljavca ladje, prav tako preveritelj z družbo ni v odnosih, ki bi lahko vplivali na njegovo neodvisnost in nepristranskost.

2. Preveritelj pri preverjanju poročila o emisijah in postopkov spremljanja, ki jih uporablja družba, oceni zanesljivost, verodostojnost in natančnost sistemov spremljanja ter sporočenih podatkov in informacij v zvezi z emisijami CO₂, zlasti:

- (a) pripisa porabe goriva plovbam;
- (b) sporočenih podatkov o porabi goriva ter s tem povezanih meritev in izračunov;
- (c) izbire in uporabe faktorjev emisije;
- (d) izračunov, s katerimi so bile določene skupne emisije CO₂;
- (e) izračunov, s katerimi je bila določena energetska učinkovitost.

3. Preveritelj upošteva samo poročila o emisijah, predložena v skladu s členom 12, če zanesljivi in verodostojni podatki in informacije omogočajo določitev emisij CO₂ z razumno stopnjo gotovosti in pod pogojem, da je zagotovljeno naslednje:

- (a) sporočeni podatki so skladni glede na ocenjene podatke na podlagi podatkov sledenja ladje in njenih značilnosti, kot je vgrajena moč motorja;
- (b) v sporočenih podatkih ni nedoslednosti, zlasti če se skupna količina goriva, ki ga letno nabavi posamezna ladja, primerja z zbirno porabo goriva na plovbah;
- (c) podatki so bili zbrani v skladu s pravili, ki se uporabljajo, in
- (d) zadevne evidence ladje so celovite in skladne.

Člen 15

Postopki preverjanja

1. Preveritelj opredeli morebitna tveganja v zvezi s postopkom spremljanja in poročanja, tako da sporočene emisij CO₂ primerja z ocenjenimi podatki na podlagi podatkov sledenja ladje in njenih značilnosti, kot je vgrajena moč motorja. Kadar se ugotovijo bistvena odstopanja, opravi dodatne analize.

2. Preveritelj opredeli morebitna tveganja v zvezi z različnimi koraki izračunov, tako da pregleda vse vire podatkov in uporabljene metodologije.

3. Preveritelj upošteva vse učinkovite metode za nadzor nad tveganji, ki jih družba uporablja za znižanje stopenj negotovosti, ki so povezane z natančnostjo, specifično za uporabljene metode spremljanja.

4. Družba preveritelju zagotovi vse dodatne informacije, ki mu omogočijo, da opravi postopke preverjanja. Preveritelj lahko med postopkom preverjanja opravi preglede na kraju samem, da ugotovi zanesljivost sporočenih podatkov in informacij.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 23 sprejme delegirane akte, s katerimi podrobneje določi pravila za dejavnosti preverjanja iz te uredbe. Pri sprejemanju teh aktov Komisija upošteva elemente iz dela A Priloge III. Pravila, določena v teh delegiranih aktih, temeljijo na načelih za preverjanje, določenih v členu 14, in ustreznih mednarodno sprejetih standardih.

Člen 16

Akreditacija preveriteljev

1. Preveritelje, ki ocenjujejo načrte za spremljanje in poročila o emisijah ter izdajajo poročila o preverjanju in listine o skladnosti iz te uredbe, za dejavnosti s področja uporabe te uredbe akreditira nacionalni akreditacijski organ na podlagi Uredbe (ES) št. 765/2008.

2. Če ta uredba ne vsebuje nobenih posebnih določb o akreditaciji preveriteljev, se uporabljajo ustrezne določbe Uredbe (ES) št. 765/2008.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 23 sprejme delegirane akte, s katerimi podrobneje določi metode za akreditacijo preveriteljev. Pri sprejemanju teh aktov upošteva elemente iz dela B Priloge III. Metode, določene v teh delegiranih aktih, temeljijo na načelih za preverjanje, določenih v členu 14, in ustreznih mednarodno sprejetih standardih.

POGLAVJE IV

SKLADNOST IN OBJAVA INFORMACIJ*Člen 17***Listina o skladnosti**

1. Kadar poročilo o emisijah izpolnjuje zahteve iz členov 11 do 15 ter zahteve iz prilog I in II, preveritelj na podlagi poročila o preverjanju izda listino o skladnosti za zadevno ladjo.
2. Listina o skladnosti vključuje naslednje informacije:
 - (a) identiteto ladje (ime, identifikacijsko številko IMO in pristanišče vpisa ali matično pristanišče);
 - (b) ime, naslov in glavni kraj poslovanja lastnika ladje;
 - (c) identiteto preveritelja;
 - (d) datum izdaje listine o skladnosti, njeno obdobje veljavnosti in poročevalno obdobje, na katero se nanaša.
3. Listine o skladnosti se štejejo za veljavne za obdobje 18 mesecev po koncu poročevalnega obdobja.
4. Preveritelj o izdaji vsake listine o skladnosti nemudoma obvesti Komisijo in organ države zastave. Preveritelj informacije iz odstavka 2 pošlje z uporabo avtomatiziranih sistemov in oblik za izmenjavo podatkov, vključno z elektronskimi predlogami.
5. Komisija z izvedbenimi akti določi tehnična pravila o oblikah za izmenjavo podatkov, vključno z elektronskimi predlogami. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).

*Člen 18***Obveznost hranjenja veljavne listine o skladnosti na ladji**

Do 30. junija v letu, ki sledi koncu poročevalnega obdobja, ladje, ki priplujejo v pristanišče pod jurisdikcijo države članice, so v njem ali odplujejo iz njega in ki so v zadevnem poročevalnem obdobju izvajale plovbe, na krovu hranijo veljavno listino o skladnosti.

*Člen 19***Izpolnjevanje zahtev spremljanja in poročanja ter inšpekcijski pregledi**

1. Vsaka država članica na podlagi informacij, objavljenih v skladu s členom 21(1), sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, izpolnjujejo zahteve glede spremljanja in poročanja, določene v členih 8 do 12. Države članice dejstvo, da je bila v skladu s členom 17(4) za zadevno ladjo izdana listina o skladnosti, štejejo kot dokaz za tako izpolnjevanje zahtev.
2. Vsaka država članica zagotovi, da vsak inšpekcijski pregled ladje v pristanišču pod njeno jurisdikcijo, izveden v skladu z Direktivo 2009/16/ES, vključuje preverjanje, ali ima ladja na krovu veljavno listino o skladnosti.
3. Zadevna država članica za vsako ladjo, za katero informacije iz točk (i) in (j) člena 21(2) niso na voljo v trenutku, ko je vstopila v pristanišče pod jurisdikcijo države članice, lahko preveri, ali ima na krovu veljavno listino o skladnosti.

*Člen 20***Kazni, izmenjava informacij in odredba o izgonu**

1. Države članice vzpostavijo sistem kazni za neizpolnjevanje obveznosti glede spremljanja in poročanja, določenih v členih 8 do 12, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni nalagajo. Tako določene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh predpisih uradno obvestijo Komisijo do 1. julija 2017 in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah.

2. Države članice vzpostavijo učinkovito izmenjavo informacij in učinkovito sodelovanje med nacionalnimi organi, odgovornimi za zagotavljanje izpolnjevanja obveznosti glede spremljanja in poročanja, ali, kadar je to ustrezno, med organi, pristojnimi za postopke v zvezi s kaznimi. O nacionalnih postopkih v zvezi s kaznimi proti določeni ladji s strani katere koli države članice se uradno obvesti Komisijo, Evropsko agencijo za pomorsko varnost (EMSA), druge države članice in zadevno državo zastave.

3. Pristojni organ države članice pristanišča vstopa lahko v primeru ladij, ki dve ali več zaporednih poročevalnih obdobji ne izpolnjujejo zahtev glede spremljanja in poročanja, in kadar se z drugimi izvršilnimi ukrepi ni zagotovilo izpolnjevanje teh zahtev, izda odredbo o izgonu, o kateri se uradno obvesti Komisijo, EMSA, druge države članice in zadevno državo zastave. Vsaka država članica zaradi izdaje take odredbe o izgonu zavrne vstop zadevne ladje v vsa svoja pristanišča, dokler družba ne začne izpolnjevati obveznosti glede spremljanja in poročanja v skladu s členoma 11 in 18. Izpolnitev teh obveznosti se potrdi s posredovanjem veljavne listine o skladnosti pristojnemu nacionalnemu organu, ki je izdal odredbo o izgonu. Ta odstavek ne posega v mednarodna pomorska pravila, ki se uporabljajo za ladje v stiski.

4. Lastnik ladje ali upravljavec ladje ali njegov zastopnik v državi članici ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper odredbo o izgonu pred sodiščem, pristojni organ države članice pristanišča vstopa pa ga o tem ustrezno obvesti. Države članice v ta namen vzpostavijo in ohranijo primerne postopke.

5. Vsaka država članica, ki na svojem ozemlju nima pomorskih pristanišč in je prenehala voditi nacionalni register ladij ali nima ladij, ki plujejo pod njeno zastavo in ki spadajo v področje uporabe te uredbe, ter dokler nobena taka ladja ne pluje pod njeno zastavo, lahko odstopa od določb tega člena. Vsaka država članica, ki namerava uporabiti to odstopanje, o tem uradno obvesti Komisijo najpozneje 1. julija 2015. Komisiji sporoči tudi vse naknadne spremembe.

Člen 21

Objava informacij in poročilo Komisije

1. Komisija vsako leto do 30. junija objavi informacije o emisijah CO₂, sporočenih v skladu s členom 11, in informacije iz odstavka 2 tega člena.

2. Komisija v te informacije za objavo vključi naslednje:

- (a) identiteto ladje (ime, identifikacijsko številko IMO in pristanišče vpisa ali matično pristanišče);
- (b) tehnično učinkovitost ladje (EEDI ali EIV, kadar je to ustrezno);
- (c) letne emisije CO₂;
- (d) skupno letno porabo goriva za plovbe;
- (e) povprečno letno porabo goriva in emisije CO₂ na prepluto razdaljo pri plovbah;
- (f) povprečno letno porabo goriva in emisije CO₂ na prepluto razdaljo in prepeljani tovor pri plovbah;
- (g) letni skupni čas, preživet na morju na plovbah;
- (h) metodo, uporabljeno za spremljanje;
- (i) datum izdaje in poteka veljavnosti listine o skladnosti;
- (j) identiteto preveritelja, ki je ocenil poročilo o emisijah;
- (k) vse druge informacije, ki se spremljajo in o katerih se poroča prostovoljno v skladu s členom 10.

3. Kadar bi razkritje kategorije zbirnih podatkov iz odstavka 2, ki se ne nanašajo na emisije CO₂, zaradi posebnih okoliščin izjemoma ogrozilo zaščito komercialnih interesov, ki jih je treba zaščititi kot legitimne gospodarske interese, ki imajo prednost pred javnim interesom za razkritje na podlagi Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se zaradi zaščite takih interesov na zahtevo družbe za te posebne podatke uporabi drugačna raven agregiranja. Kadar uporaba drugačne ravni agregiranja ni mogoča, Komisija teh podatkov ne objavi.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

4. Komisija objavi letno poročilo o emisijah CO₂ in druge relevantne informacije iz pomorskega prevoza, vključno z zbirnimi in razloženimi rezultati, in sicer z namenom obveščanja javnosti ter izvedbe ocene emisij CO₂ in energetske učinkovitosti pomorskega prevoza glede na velikost, vrsto ladij, dejavnost ali katero koli kategorijo, ki šteje za relevantno.
5. Komisija vsaki dve leti oceni skupni vpliv sektorja pomorskega prevoza na globalno podnebje, vključno prek emisij ali učinkov, ki niso povezani s CO₂.
6. EMSA v okviru svojih nalog pomaga Komisiji pri zagotavljanju skladnosti s tem členom ter členi 12 in 17 te uredbe v skladu z Uredbo (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

POGLAVJE V

MEDNARODNO SODELOVANJE

Člen 22

Mednarodno sodelovanje

1. Komisija redno obvešča IMO in druge ustrezne mednarodne organe o izvajanju te uredbe, brez poseganja v delitev pristojnosti ali postopke odločanja, kot je določeno v Pogodbah.
2. Komisija in, kadar je to ustrezno, države članice izvajajo tehnično izmenjavo s tretjimi državami, zlasti kar zadeva nadaljnji razvoj metod za spremljanje, organizacijo poročanja in preverjanje poročil o emisijah.
3. V primeru, da se doseže mednarodni sporazum o globalnem sistemu za spremljanje emisij toplogrednih plinov, poročanje o njih in njihovo preverjanje ali o globalnih ukrepih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz pomorskega prevoza, Komisija pregleda to uredbo in po potrebi predlaga spremembe te uredbe, da se zagotovi skladnost s tem mednarodnim sporazumom.

POGLAVJE VI

PRENESENA IN IZVEDBENA POOBLASTILA TER KONČNE DOLOČBE

Člen 23

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu. Zlasti je pomembno, da Komisija sledi običajnemu postopku in pred sprejetjem teh delegiranih aktov opravi posvetovanja s strokovnjaki, vključno s strokovnjaki iz držav članic.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(2), člena 15(5) in člena 16(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. julija 2015. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 5(2), člena 15(5) in člena 16(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8.2002, str. 1).

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5(2), člena 15(5) in člena 16(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 24

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 26 Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 25

Spremembe Direktive 2009/16/ES

Na seznam iz Priloge IV k Direktivi 2009/16/ES se doda naslednja točka:

- „50. Listina o skladnosti, izdana v skladu z Uredbo (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju ter spremembi Direktive 2009/16/ES (*).

(*) UL L 123, 19.5.2015, str. 55“

Člen 26

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 1. julija 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

PRILOGA I

Metode za spremljanje emisij CO₂A. IZRAČUN EMISIJ CO₂ (ČLEN 9)

Družbe za namene izračunavanja emisij CO₂ uporabijo naslednjo formulo:

poraba goriva × faktor emisije.

Poraba goriva vključuje gorivo, ki ga porabijo glavni motorji, pomožni motorji, plinske turbine, kotli in generatorji inertnega plina.

Poraba goriva v pristaniščih, v katerih so ladje zasidrane, se izračuna posebej.

Načeloma se za faktorje emisije goriv uporabljajo privzete vrednosti, razen če se družba odloči uporabiti podatke o kakovosti goriva, navedene na dobavnica za gorivo in uporabljene za dokaz skladnosti z veljavnimi predpisi o emisijah žvepla.

Te privzete vrednosti za faktorje emisij temeljijo na najnovejših razpoložljivih vrednostih Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC). Te vrednosti se lahko izpeljejo iz Priloge VI k Uredbi Komisije (EU) št. 601/2012 ⁽¹⁾.

Za biogoriva in alternativna nefosilna goriva se uporabijo ustrezni faktorji emisije.

B. METODE ZA DOLOČANJE EMISIJ CO₂

Družba v načrtu za spremljanje opredeli, katera metoda spremljanja se uporabi za izračun porabe goriva za vsako ladjo pod njeno odgovornostjo, in zagotavlja dosledno uporabo izbrane metode.

Uporabi se dejanska poraba goriva za vsako plovbo, ki se izračuna na podlagi ene od naslednjih metod:

- (a) dobavnica za gorivo in redni popisi zalog goriva v tankih;
- (b) spremljanje tankov z ladijskim gorivom na ladji;
- (c) merilniki pretoka za upoštevne postopke izgorevanja;
- (d) neposredne meritve emisij CO₂.

Uporabi se lahko katera koli kombinacija teh metod, potem ko jih preveritelj oceni, če se tako izboljša splošna točnost meritve.

1. Metoda A: dobavnice za gorivo in redni popisi zalog goriva v tankih

Ta metoda temelji na količini in vrsti goriva, kot sta opredeljeni na dobavnici za gorivo, v povezavi z rednimi popisi zalog goriva v tankih na podlagi odčitkov stanja tankov. Gorivo na začetku obdobja, plus dostave, minus gorivo, na voljo ob koncu obdobja, in gorivo, izpraznjeno z ladje med začetkom in koncem obdobja, skupaj pomenijo gorivo, porabljeno v obdobju.

Obdobje pomeni čas med postankoma v dveh pristaniščih ali čas v pristanišču. Za gorivo, ki se uporablja v obdobju, je treba navesti vrsto goriva in vsebnost žvepla.

Ta metoda se ne uporablja, kadar dobavnica za gorivo ni na voljo na ladji, zlasti kadar se tovor uporablja kot gorivo, na primer uparjeni utekočinjeni zemeljski plin (UZP).

V skladu z veljavnimi pravili iz Priloge VI MARPOL se dobavnica za gorivo obvezno hrani na ladji tri leta po dobavi ladijskega goriva in mora biti takoj na voljo. Reden popis zalog goriva v tankih na ladji temelji na odčitkih stanja tankov za gorivo. Pri tem se uporabljajo tablice tankov za vsak tank za gorivo, da se določi količina ob odčitku stanja tanka za gorivo. Negotovost, povezana z dobavnico za gorivo, se navede v načrtu za spremljanje. Stanje tanka za gorivo se odčita z ustreznimi metodami, kot so avtomatizirani sistemi, sondiranje in potopni trakovi. Metoda za sondiranje tanka in s tem povezana negotovost se navedeta v načrtu za spremljanje.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 601/2012 z dne 21. junija 2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 181, 12.7.2012, str. 30).

Če je količina polnjenja z gorivom ali količina goriva, preostalega v tankih, določena v prostorninskih enotah, izraženih v litrih, družba to količino pretvori iz prostornine v maso, tako da uporabi vrednosti dejanske gostote. Družba dejansko gostoto določi na enega od naslednjih načinov:

- (a) z merilnimi sistemi na ladji;
- (b) z gostoto, ki jo izmeri dobavitelj goriva ob polnjenju z gorivom in je evidentirana na računu ali dobavnici za gorivo.

Dejanska gostota je izražena v kg/l in določena za veljavno temperaturo za določeno meritev. Kadar vrednosti dejanske gostote niso na voljo, se po oceni preveritelja uporabi standardni faktor gostote za zadevno vrsto goriva.

2. Metoda B: spremljanje tankov z ladijskim gorivom na ladji

Ta metoda temelji na odčitkih stanja tanka za gorivo za vse tanke za gorivo na ladji. Stanje tankov za gorivo se odčitava dnevno, ko je ladja na morju, in vsakokrat, ko se ladja polni z gorivom ali se gorivo z nje prazni.

Skupne razlike v gladini goriva v tanku za gorivo med dvema odčitkoma pomenijo gorivo, porabljeno v obdobju.

Obdobje pomeni čas med postankoma v dveh pristaniščih ali čas v pristanišču. Za gorivo, ki se uporablja v obdobju, je treba navesti vrsto goriva in vsebnost žvepla.

Stanje tanka za gorivo se odčita z ustreznimi metodami, kot so avtomatizirani sistemi, sondiranje in potopni trakovi. Metoda za sondiranje tanka in s tem povezana negotovost se navedeta v načrtu za spremljanje.

Če je količina polnjenja z gorivom ali količina goriva, preostalega v tankih, določena v prostorninskih enotah, izraženih v litrih, družba to količino pretvori iz prostornine v maso, tako da uporabi vrednosti dejanske gostote. Družba dejansko gostoto določi na enega od naslednjih načinov:

- (a) z merilnimi sistemi na ladji;
- (b) z gostoto, ki jo izmeri dobavitelj goriva ob polnjenju z gorivom in je evidentirana na računu ali dobavnici za gorivo;
- (c) z gostoto, ki se izmeri pri testni analizi, izvedeni v akreditiranem laboratoriju za preskus goriv, kadar je na voljo.

Dejanska gostota je izražena v kg/l in določena za veljavno temperaturo za določeno meritev. Kadar vrednosti dejanske gostote niso na voljo, se po oceni preveritelja uporabi standardni faktor gostote za zadevno vrsto goriva.

3. Metoda C: merilniki pretoka za upoštevne postopke izgorevanja

Ta metoda temelji na izmerjenih pretokih goriva na ladji. Za določitev porabe goriva za določeno obdobje se združijo podatki iz vseh merilnikov pretoka, povezanih z zadevnimi viri emisij CO₂.

Obdobje pomeni čas med postankoma v dveh pristaniščih ali čas v pristanišču. Za gorivo, ki se uporablja v obdobju, je treba spremljati vrsto goriva in vsebnost žvepla.

Uporabljene kalibracijske metode in negotovost, povezana z uporabljenimi merilniki pretoka, se navedejo v načrtu za spremljanje.

Če je količina porabljenega goriva določena v prostorninskih enotah, izraženih v litrih, družba to količino pretvori iz prostornine v maso, tako da uporabi vrednosti dejanske gostote. Družba dejansko gostoto določi na enega od naslednjih načinov:

- (a) z merilnimi sistemi na ladji;
- (b) z gostoto, ki jo izmeri dobavitelj goriva ob polnjenju z gorivom in je evidentirana na računu ali dobavnici za gorivo.

Dejanska gostota je izražena v kg/l in določena za veljavno temperaturo za določeno meritev. Kadar vrednosti dejanske gostote niso na voljo, se po oceni preveritelja uporabi standardni faktor gostote za zadevno vrsto goriva.

4. Metoda D: neposredne meritve emisij CO₂

Neposredne meritve emisij CO₂ se lahko uporabljajo za plovbe in emisije CO₂ v pristaniščih pod jurisdikcijo države članice. Izpuščeni CO₂ vključuje CO₂, ki ga izpustijo glavni motorji, pomožni motorji, plinske turbine, kotli in generatorji inertnega plina. Za ladje, za katere poročanje temelji na tej metodi, se poraba goriva izračuna na podlagi izmerjenih emisij CO₂ in veljavnega faktorja emisije zadevnih goriv.

Ta metoda temelji na določitvi pretokov emisij CO₂ v izpušnih ceveh (dimnikih), tako da se koncentracija CO₂ v izpušnem plinu pomnoži s pretokom izpušnega plina.

Uporabljene kalibracijske metode in negotovost, povezana z uporabljenimi napravami, se navedejo v načrtu za spremljanje.

PRILOGA II

Spremljanje drugih pomembnih informacij**A. SPREMLJANJE PO POSAMEZNIH PLOVBAH (ČLEN 9)**

1. Družbe za namene spremljanja drugih relevantnih informacij po posameznih plovbah (člen 9(1)) upoštevajo naslednja pravila:

- (a) datum in ura odhoda ter prihoda se upoštevata na podlagi greenwiškega srednjega časa (GMT). Čas, preživet na morju, se izračuna na podlagi informacij o odhodu iz pristanišča in prihodu vanj, ne vključuje pa zasidranja;
- (b) prepluta razdalja je lahko bodisi najkrajša razdalja med pristaniščem odhoda in pristaniščem prihoda bodisi dejansko prepluta razdalja. Kadar se uporabi najkrajša razdalja med pristaniščem odhoda in pristaniščem prihoda, je treba upoštevati konservativni korekcijski faktor, s katerim se zagotovi, da prepluta razdalja ni bistveno prenizko ocenjena. V načrtu za spremljanje se podrobno navede uporabljeni izračun razdalje in po potrebi uporabljeni korekcijski faktor. Prepluta razdalja je izražena v navtičnih miljah;
- (c) opravljena prevozna dejavnost se določi tako, da se prepluta razdalja pomnoži s količino prepeljanega tovora;
- (d) pri potniških ladjah se prepeljeni tovor izrazi s številom potnikov. Pri vseh drugih kategorijah ladij se količina prepeljanega tovora izrazi bodisi v metričnih tonah ali standardnih kubičnih metrih tovora, kakor je ustrezno;
- (e) za ladje ro-ro se prepeljeni tovor opredeli kot število tovornih enot (tovornjaki, avtomobili itd.) ali kot dolžina tovornih prog v metrih, pomnožena s privzetimi vrednostmi za njihovo težo. Če je tovor, prepeljan z ladjami ro-ro, opredeljen na podlagi priloge B k standardu CEN EN 16258 (2012), ki zajema „metode za izračun in objavo rabe energije in izpustov toplogrednih plinov pri transportnih storitvah (transport blaga in oseb)“, se šteje, da je navedena opredelitev v skladu s to uredbo.

V tej uredbi „ro-ro ladja“ pomeni ladjo, primerno za prevoz tovornih prevoznih enot, ki se natovarjajo in raztovarjajo s pomočjo koles, ali na kateri so prostori za tovrstni tovor;

- (f) za kontejnerske ladje se prepeljeni tovor opredeli kot skupna teža tovora v metričnih tonah, če to ni mogoče, pa kot transportna enota, ki ustreza zabojniku dolžine 20 čevljev, pomnoženo s privzetimi vrednostmi za njihovo težo. Če je tovor, prepeljan s kontejnerskimi ladjami, opredeljen v skladu z veljavnimi smernicami IMO ali instrumenti na podlagi Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju (v nadaljnjem besedilu: Konvencija SOLAS), se šteje, da je zadevna opredelitev v skladu s to uredbo.

V tej uredbi „kontejnerska ladja“ pomeni ladjo, primerno izključno za prevoz kontejnerjev v podpalubju in na krovu;

- (g) pri določanju prepeljanega tovora za kategorije ladij, ki niso potniške ladje, ladje ro-ro ali kontejnerske ladje, se omogoči upoštevanje, kadar je to ustrezno, teže in prostornine prepeljanega tovora ter števila prepeljanih potnikov. Te kategorije med drugim vključujejo tankerje, tankerje za prevoz razsutega tovora, navadne tovarne ladje, ladje za prevoz zamrznjenega tovora, ladje za prevoz vozil in kombinirane ladje.

2. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev uporabe te določbe iz točke (g) odstavka 1 z izvedbenimi akti sprejme tehnična pravila, ki določajo parametre, ki se uporabljajo za vsako od drugih kategorij ladij iz navedene točke.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo najpozneje do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).

Komisija lahko z izvedbenimi akti po potrebi spremeni parametre iz točke (g) odstavka 1, ki se uporabljajo. Kadar je to ustrezno, navedene parametre spremeni tudi zaradi upoštevanja sprememb te priloge na podlagi člena 5(2). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).

3. Družbe se lahko pri zagotavljanju skladnosti s pravili iz odstavkov 1 in 2 odločijo tudi za vključitev posebnih informacij o kategoriji ladje za plovbo v ledu in plovbi skozi led.

B. SPREMLJANJE NA LETNI RAVNI (ČLEN 10)

Družbe za namene spremljanja drugih pomembnih informacij na letni ravni upoštevajo naslednja pravila:

Vrednosti, ki jih je treba spremljati na podlagi člena 10, se določijo z združitvijo zadevnih podatkov po posameznih plovbah.

Povprečna energetska učinkovitost se spremlja na podlagi vsaj štirih kazalnikov: porabe goriva na razdaljo, porabe goriva na opravljeno prevozno dejavnost, emisij CO₂ na razdaljo in emisij CO₂ na opravljeno prevozno dejavnost, ki se izračunajo na naslednji način:

poraba goriva na razdaljo = skupna letna poraba goriva/skupna prepluta razdalja;

poraba goriva na opravljeno prevozno dejavnost = skupna letna poraba goriva/skupna opravljena prevozna dejavnost;

emisije CO₂ na razdaljo = skupne letne emisije CO₂/skupna prepluta razdalja;

emisije CO₂ na opravljeno prevozno dejavnost = skupne letne emisije CO₂/skupna opravljena prevozna dejavnost.

Družbe se lahko pri zagotavljanju skladnosti s temi pravili odločijo tudi za vključitev posebnih informacij o kategoriji ladje za plovbo v ledu in plovbi skozi led ter drugih informacij, povezanih s porabljenim gorivom in izpuščenim CO₂, in jih razlikujejo na podlagi drugih meril, opredeljenih v načrtu za spremljanje.

PRILOGA III

Elementi, ki se upoštevajo pri delegiranih aktih iz členov 15 in 16

A. POSTOPKI PREVERJANJA

- Pristojnosti preveriteljev,
- dokumenti, ki jih družbe predložijo preveriteljem,
- ocena tveganja, ki jo izvedejo preveritelji,
- ocena skladnosti načrta za spremljanje,
- preverjanje poročila o emisijah,
- raven pomembnosti,
- razumno zagotovilo preveriteljev,
- napačne navedbe in neskladnosti,
- vsebina poročila o preverjanju,
- priporočila za izboljšave,
- komunikacija med družbami, preveritelji in Komisijo.

B. AKREDITACIJA PREVERITELJEV

- Kako se lahko zahteva akreditacija za dejavnosti ladijskega prevoza,
 - kako bodo nacionalni akreditacijski organi ocenjevali preveritelje za namene izdaje certifikata o akreditaciji,
 - kako bodo nacionalni akreditacijski organi izvajali nadzor za potrditev nadaljnje veljavnosti akreditacije,
 - zahteve za nacionalne akreditacijske organe, da bodo usposobljeni za akreditiranje preveriteljev za dejavnosti ladijskega prevoza, vključno s sklicevanjem na harmonizirane standarde.
-

UREDBA (EU) 2015/758 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o zahtevah za homologacijo za uvedbo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 in spremembi Direktive 2007/46/ES**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Direktivo 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je bil vzpostavljen celovit sistem Unije za homologacijo motornih vozil.
- (2) Na ravni Unije so bile harmonizirane tehnične zahteve za homologacijo motornih vozil v zvezi s številnimi varnostnimi in okoljskimi elementi, da se zagotovi visoka raven prometne varnosti v celotni Uniji.
- (3) Uvedba storitve eCall v vseh vozilih v vseh državah članicah je že od leta 2003 eden od glavnih ciljev Unije na področju varnosti v cestnem prometu. Za uresničitev tega cilja je bilo s prizadevanji za prostovoljno uvedbo začelih več pobud, s katerimi pa še ni bil dosežen zadosten napredek.
- (4) Za nadaljnje izboljšanje prometne varnosti je Komisija v sporočilu z dne 21. avgusta 2009 z naslovom „eCall: čas za uvedbo“ predlagala nove ukrepe za uvedbo storitve klica v sili, vgrajenega v vozilo, v Uniji. Eden izmed predlaganih ukrepov je bil obvezna namestitvev sistemov eCall, vgrajenih v vozilo, kot storitev številke 112, v vse nove tipe vozil, začeti s vozili kategorij M₁ in N₁, kakor sta opredeljeni v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES.
- (5) Evropski parlament je 3. julija 2012 sprejel resolucijo o eCall: nova storitev 112 za državljane, v kateri je pozval Komisijo, naj predstavi predlog v okviru Direktive 2007/46/ES, da se do leta 2015 zagotovi obvezna uvedba javnega sistema eCall kot storitev številke 112.
- (6) Še vedno je treba izboljšati delovanje storitve klica v sili kot storitev številke 112 v vsej Uniji, da bo zagotavljala hitro in učinkovito pomoč v sili.
- (7) Sistem eCall naj bi z zgodnjim obveščanjem služb za ukrepanje ob nesrečah zmanjšal število smrtnih žrtev prometnih nesreč v Uniji in resnost poškodb udeležencev v prometnih nesrečah. Obvezna uvedba sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 ter nujna in usklajena nadgradnja javnih mobilnih brezžičnih komunikacijskih omrežij za prenos klicev v sili eCall in centrov za obveščanje, ki te klice sprejemajo in obravnavajo, bi vsem državljanom omogočila dostop do te storitve ter tako pomagala zmanjšati število smrtnih žrtev in hudih poškodb ter znižati stroške zdravstvene oskrbe, stroške zaradi zastojev po nesrečah in druge stroške.

⁽¹⁾ UL C 341, 21.11.2013, str. 47.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 2. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

- (8) V skladu s členom 1(1) Sklepa št. 585/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ države članice najmanj šest mesecev pred začetkom uporabe te uredbe, v vsakem primeru pa najpozneje do 1. oktobra 2017 na svojem ozemlju vzpostavijo infrastrukturo centrov za obveščanje za eCall, ki je potrebna za ustrezno prejemanje in obravnavo vseh klicev eCall. Države članice v skladu s členom 3 Sklepa št. 585/2014/EU do 24. decembra 2015 Komisiji poročajo o stanju izvajanja navedenega sklepa. Če je v poročilu ugotovljeno, da infrastruktura centrov za obveščanje za eCall ne bo delovala do 1. oktobra 2017, bi morala Komisija ustrezno ukrepati, da bi zagotovila vzpostavitev infrastrukture centrov za obveščanje za eCall.
- (9) V skladu z odstavkom 4 Priporočila Komisije 2011/750/EU ⁽²⁾ bi morale države članice zagotoviti, da so omrežni operaterji mobilne telefonije do 31. decembra 2014 uvedli mehanizme za ravnanje z „diskriminatorjem za eCall“ v svojih omrežjih. Če se ob pregledu iz odstavka 6 navedenega priporočila ugotovi, da do 31. marca 2016 mehanizmi za ravnanje z „diskriminatorjem za eCall“ ne bodo uvedeni, bi morala Komisija sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotovila, da omrežni operaterji mobilne telefonije uvedejo mehanizme za ravnanje z „diskriminatorjem za eCall“.
- (10) Zagotavljanje točnih in zanesljivih informacij za določitev položaja je bistveni element učinkovitega delovanja sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112. Zato je primerno zahtevati njegovo združljivost s storitvami, ki jih zagotavljata programa Galileo in skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev (EGNOS) iz Uredbe (EU) št. 1285/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Sistem, vzpostavljen s programom Galileo, je neodvisni globalni satelitski navigacijski sistem, medtem ko je sistem, vzpostavljen s programom EGNOS, regionalni satelitski navigacijski sistem za izboljšanje kakovosti signala globalnega pozicionirnega sistema (GPS).
- (11) Obvezna namestitev sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, v vozila bi morala na začetku veljati le za nove tipe osebnih avtomobilov in lahkih gospodarskih vozil (kategoriji M₁ in N₁), za katere že obstaja ustrezen sprožilni mehanizem. Komisija bi morala dodatno preučiti možnost, da bi v bližnji prihodnosti razširili zahtevo za uporabo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, še na druge kategorije vozil, na primer težka tovorna vozila in avtobuse, motorna kolesa in kmetijske traktorje, ter po potrebi v ta namen predstaviti zakonodajni predlog.
- (12) Pri obstoječih tipih vozil, ki bodo proizvedena po 31. marcu 2018, bi bilo treba spodbujati namestitev sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, da bi se sistem na trgu razširil. Pri tipih vozil, ki jim bo homologacija podeljena pred 31. marcem 2018, bi lahko sistem eCall prostovoljno naknadno namestili.
- (13) Javna medobratovalna vseevropska storitev eCall na podlagi enotne evropske številke za klic v sili 112 in sistemi eCall, podprti s storitvijo tretje strani (storitve eCall TPS) lahko soobstajajo pod pogojem, da se sprejmejo ukrepi, s katerimi bo potrošnikom zagotovljena stalnost storitve. Da bi zagotovili stalnost javne storitve eCall kot storitev številke 112 v vseh državah članicah v vsem življenjskem ciklu vozila ter neprekinjeno samodejno razpoložljivost te javne storitve, bi bilo treba v vsa vozila namestiti javno storitev eCall kot storitev številke 112, ne glede na to, ali se morda lastnik vozila odloči za storitev eCall, podprto s storitvijo tretje strani.
- (14) Potrošnikom bi bilo treba realistično predstaviti sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, in po potrebi sistem eCall, podprt s storitvijo tretje strani, če je nameščen v vozilu, ter sporočati celovite in zanesljive informacije glede morebitnih dodatnih funkcij ali storitev, povezanih z zasebnimi storitvami za klic v sili ter aplikacijami za klic in pomoč v sili, vgrajenimi v vozilo, ki so na voljo, ter glede pričakovane ravni storitve ob nakupu aplikacij tretjih strani in s tem povezanih stroškov. Sistem storitve eCall kot storitev številke 112 je javna storitev splošnega pomena, zato bi morala biti brezplačno na voljo vsem potrošnikom.
- (15) Obvezna namestitev v vozilo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, ne bi smela posegati v pravico vseh deležnikov, kot so proizvajalci avtomobilov in neodvisni gospodarski subjekti, da ponudijo dodatne

⁽¹⁾ Sklep št. 585/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o uvedbi medobratovalne vseevropske storitve eCall (UL L 164, 3.6.2014, str. 6).

⁽²⁾ Priporočilo Komisije 2011/750/EU z dne 8. septembra 2011 o podpori vseevropski storitvi eCall v elektronskih komunikacijskih omrežjih za prenos avtomobilskih klicev v sili prek številke 112 („klici v sili eCall“) (UL L 303, 22.11.2011, str. 46).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1285/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi in obratovanju evropskih satelitskih navigacijskih sistemov ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 876/2002 in Uredbe (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 347, 20.12.2013, str. 1).

storitve v sili in/ali storitve z dodano vrednostjo, in sicer hkrati s sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112 oziroma njegovo nadgradnjo. Vendar bi morale biti vse dodatne storitve zasnovane tako, da ne bi odvrčale voznikov pozornosti ali vplivale na delovanje sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, in na učinkovito delo centrov za sprejemanje klicev v sili. Sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112 in sistem, ki zagotavlja zasebne storitve ali storitve z dodano vrednostjo, bi morala biti zasnovana tako, da med njima ne bi bila mogoča izmenjava osebnih podatkov. Kadar bi bile te storitve na voljo, bi morale biti skladne z veljavnimi predpisi o varnosti in varstvu podatkov in bi morale biti potrošnikom vedno na voljo kot izbirna možnost.

- (16) Da bi kupci imeli možnost izbire in zaradi zagotavljanja poštene konkurence ter da bi na globalnem trgu spodbudili inovacije in konkurenčnost informacijske tehnologije Unije, bi morali sistemi eCall, vgrajeni v vozilo, temeljiti na mednarodni, standardizirani, varni in odprti platformi za morebitne prihodnje aplikacije ali storitve, vgrajene v vozilo. To zahteva tehnično in pravno podporo, zato bi morala Komisija brez odlašanja na podlagi posvetovanj z vsemi vključenimi deležniki, tudi s proizvajalci vozil in neodvisnimi gospodarskimi subjekti, preučiti vse možnosti za spodbujanje in zagotovitev takšne odprte platforme ter po potrebi predložiti ustrezno zakonodajno pobudo. Poleg tega bi moral biti sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112 po razumni ceni, ki ne bi presegala nominalnega zneska, in brez razlikovanja dostopen vsem neodvisnim gospodarskim subjektom za namene popravila in vzdrževanja v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (17) Da se ohrani celovitost sistema homologacije, se za namene te uredbe sprejmejo le tisti sistemi eCall, vgrajeni v vozilo, kot storitev številke 112, ki jih je mogoče v celoti preskusiti.
- (18) Za sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, torej sistem za klic v sili, je potrebna najvišja možna stopnja zanesljivosti. Zato bi bilo treba zagotoviti, da bo minimalni sklop podatkov točen ter prenos in kakovost glasu brezhibna, razviti pa bi bilo treba tudi enotno testiranje, da bi zagotovili dolgo življenjsko dobo in zdržljivost sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112. Zato bi bilo treba redno izvajati tehnične preglede v skladu z Direktivo 2014/45/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (19) Na podlagi Direktive 2007/46/ES so iz zahtev o zaščiti potnikov pri čelnem in bočnem trku izvzeta vozila, izdelana v majhnih serijah, in vozila, odobrena v skladu s členom 24 navedene direktive. Zato bi bilo treba ta vozila izvzeti tudi iz obveznosti v zvezi z izpolnjevanjem zahtev za eCall iz te uredbe. Poleg tega nekaterih vozil kategorij M₁ in N₁ zaradi tehničnih razlogov ni mogoče opremiti z ustreznim sprožilnim mehanizmom eCall.
- (20) Vozila za posebne namene bi morala izpolnjevati zahteve za eCall iz te uredbe, kadar je osnovno/nedodelano vozilo opremljeno s potrebnim sprožilnim mehanizmom.
- (21) Vsakršna obdelava osebnih podatkov prek sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, bi morala biti v skladu s pravili o varstvu podatkov iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, zlasti, da vozilom, opremljenim s sistemi eCall, vgrajenimi v vozilo, kot storitev številke 112, v normalnem stanju delovanja sistema za klice v sili prek številke 112 ne bi bilo mogoče slediti, da ne bi bila predmet stalnega sledenja in da bi minimalni sklop podatkov, ki jih pošlje sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, zajemal minimalne podatke, potrebne za ustrezno obravnavo klicev v sili. Pri tem bi bilo treba upoštevati priporočila delovne skupine za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov iz člena 29 Direktive 95/46/ES (delovna skupina za varstvo podatkov iz člena 29), ki so navedena v „delovnem dokumentu o varstvu podatkov in posledicah za zasebnost v okviru pobude eCall“, sprejetem 26. septembra 2006.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2014/45/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o rednih tehničnih pregledih motornih vozil in njihovih priklopnih vozil ter razveljavitvi Direktive 2009/40/ES (UL L 127, 29.4.2014, str. 51).

⁽³⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽⁴⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

- (22) Proizvajalci bi morali izvesti vse ukrepe, potrebne za izpolnitev pravil o varovanju zasebnosti in varstvu podatkov iz te uredbe v skladu s členoma 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ⁽¹⁾.
- (23) Proizvajalci vozil bi morali pri izpolnjevanju tehničnih zahtev vključiti tehnične oblike varstva podatkov v sisteme, vgrajene v vozilo, in upoštevati načelo „vgrajene zasebnosti“.
- (24) Proizvajalci bi morali v tehnični dokumentaciji, ki se preda skupaj z vozilom, navesti informacije o obstoju brezplačnega javnega sistema eCall kot storitve enotne evropske številke za klic v sili 112, o pravici lastnika vozila, da se lahko odloči za uporabo navedenega sistema namesto sistema eCall, podprtega s storitvijo tretje strani, in o obdelavi podatkov prek sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112. Te informacije bi morale biti mogoče naložiti tudi prek spleta.
- (25) Podatke, prenesene s sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112, ki jih obdelujejo centri za obveščanje, je mogoče posredovati službam za ukrepanje ob nesrečah in storitvenim partnerjem iz Sklepa št. 585/2014/EU zgolj ob nesrečah, povezanih s klici eCall, in pod pogoji, določenimi v navedenem sklepu, uporabljajo pa se izključno za doseganje ciljev navedenega sklepa. Podatki, ki jih obdelujejo centri za obveščanje prek sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, se brez izrecnega predhodnega soglasja osebe, na katero se podatki nanašajo, ne posredujejo nobeni tretji strani.
- (26) Evropski organizaciji za standardizacijo, Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI) in Evropski odbor za standardizacijo (CEN) so oblikovali skupne standarde za uvedbo vseevropske storitve eCall, ki bi se morali uporabljati za namene te uredbe, saj bo to pospešilo tehnološki razvoj storitve eCall, vgrajene v vozilo, zagotovilo medobratovalnost in stalnost storitve po vsej Uniji ter znižalo stroške izvedbe za Unijo kot celoto.
- (27) Za zagotovitev uporabe skupnih tehničnih zahtev v zvezi s sistemom eCall, vgrajenim v vozilo kot storitev številke 112, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z izvzetjem nekaterih razredov vozil kategorij M₁ in N₁ iz obveznosti namestitve sistemov eCall, vgrajenih v vozilo, določitev podrobnih tehničnih zahtev in preskusov za ES-homologacijo vozil v zvezi z njihovimi sistemi eCall, vgrajenimi v vozilo, in ES-homologacijo sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, zasnovanih in izdelanih za takšna vozila, ter z določitvijo podrobnih tehničnih pravil in preskusnih postopkov za uporabo nekaterih pravil o obdelavi osebnih podatkov in za zagotovitev, da med sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112 in sistemi tretjih strani ni nobene izmenjave podatkov. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov ter z ustreznimi deležniki, in da se zlasti posvetuje z organizacijami za varstvo potrošnikov, evropskim nadzornikom za varstvo podatkov in delovno skupino za varstvo podatkov iz člena 29, v skladu z veljavno zakonodajo. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (28) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s praktičnim postopkom za oceno neobstoja sledljivosti in sledenja, vzorcem informacij za uporabnike in upravnimi določbami za ES-homologacijo v zvezi z vzorcem opisnih listov, ki jih morajo proizvajalci predložiti za homologacijo, vzorcem certifikatov o ES-homologaciji in vzorcem oznake ES-homologacije. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (29) Proizvajalcem vozil bi bilo treba dati dovolj časa, da se prilagodijo tehničnim zahtevam iz te uredbe.
- (30) Ta uredba je nova, ločena uredba v okviru postopka ES-homologacije iz Direktive 2007/46/ES, zato bi bilo treba ustrezno spremeniti priloge I, III, IV in XI k navedeni direktivi.

⁽¹⁾ UL C 326, 26.10.2012, str. 391.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (31) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitve notranjega trga z uvedbo skupnih tehničnih zahtev za nova homologirana vozila, opremljena s sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (32) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki je podal mnenje 29. oktobra 2013 ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa splošne zahteve za ES-homologacijo vozil v zvezi s sistemi eCall, vgrajenimi v vozilo, kot storitev številke 112, ter sistemov eCall, vgrajenih v vozilo, kot storitev številke 112, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vozila kategorij M_1 in N_1 , kakor sta opredeljeni v točkah 1.1.1. in 1.2.1. dela A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES, ter za sisteme eCall, vgrajene v vozila, kot storitev številke 112, sestavne dele in samostojne tehnične enote, zasnovane in izdelane za taka vozila.

Ta uredba se ne uporablja za naslednja vozila:

- (a) vozila, izdelana v majhnih serijah, odobrena v skladu s členoma 22 in 23 Direktive 2007/46/ES;
 - (b) vozila, odobrena v skladu s členom 24 Direktive 2007/46/ES;
 - (c) vozila, ki zaradi tehničnih razlogov ne morejo biti opremljena z ustreznim eCall sprožilnim mehanizmom, kot so določena v skladu z odstavkom 2.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 8, v katerih so opredeljeni razredi vozil kategorij M_1 in N_1 , ki jih zaradi tehničnih razlogov ni mogoče opremiti z ustreznim sprožilnim mehanizmom eCall, in sicer na podlagi študije o oceni stroškov in koristi, ki jo izvede ali naroči Komisija, in ob upoštevanju vseh ustreznih varnostnih in tehničnih vidikov.

Prvi takšni delegirani akti se sprejmejo do 9. junija 2016.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se poleg opredelitev pojmov iz člena 3 Direktive 2007/46/ES uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112“ pomeni sistem za uporabo v sili, ki je sestavljen iz opreme, vgrajene v vozilo, in naprav za sprožitve, vodenje in izvršitev storitve eCall, ki se sproži bodisi samodejno s sprožitvijo senzorjev, vgrajenih v vozilo, bodisi ročno, in ki prek javnih mobilnih brezžičnih komunikacijskih omrežij prenese minimalen sklop podatkov ter vzpostavi avdio kanal prek številke 112 med potniki v vozilu in centrom za obveščanje za eCall;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽²⁾ UL C 38, 8.2.2014, str. 8.

2. „eCall“ pomeni klic v sili opravljen iz vozila na številko 112, ki se opravi samodejno z aktivacijo senzorjev, vgrajenih v vozilo, ali ročno in s katerim se prenese minimalni sklop podatkov ter vzpostavi avdio kanal med vozilom in centrom za obveščanje za eCall prek javnih mobilnih brezžičnih komunikacijskih omrežij;
3. „center za obveščanje“ ali „PSAP“ pomeni fizično lokacijo, kjer se najprej prejmejo klici v sili, za katere je odgovoren javni organ ali zasebna organizacija, ki jo priznava država članica;
4. „najprimernejši center za obveščanje“ pomeni center za obveščanje, ki ga pristojni organi vnaprej določijo za sprejemanje klicev v sili iz določenega območja ali določene vrste klicev v sili;
5. „center za obveščanje za eCall“ pomeni najprimernejši center za obveščanje, ki ga organi vnaprej določijo kot center, ki prvi sprejema in obravnava eCall;
6. „minimalni sklop podatkov“ ali „MSD“ pomeni informacije, ki jih opredeljuje standard „Inteligentni transportni sistemi – e-Varnost – Minimalni sklop podatkov za elektronski klic v sili (MSD)“ (EN 15722:2011) in ki se pošljejo centru za obveščanje za eCall;
7. „oprema, vgrajena v vozilo“ pomeni opremo, trajno nameščeno v vozilo, ki zagotavlja podatke iz vozila, ki so potrebni za posredovanje eCall prek javnega mobilnega brezžičnega komunikacijskega omrežja ali ima do teh podatkov dostop;
8. „posredovanje eCall“ pomeni vzpostavitev mobilne brezžične komunikacije prek javnega brezžičnega komunikacijskega omrežja in prenos minimalnega sklopa podatkov iz vozila v center za obveščanje za eCall ter vzpostavitev avdio kanala med vozilom in tem centrom za obveščanje za eCall;
9. „javno mobilno brezžično komunikacijsko omrežje“ pomeni mobilno brezžično komunikacijsko omrežje, ki je na voljo javnosti v skladu z direktivama 2002/21/ES ⁽¹⁾ in 2002/22/ES ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta;
10. „eCall, podprt s storitvijo tretje strani“ ali „TPS eCall“ pomeni klic v sili iz vozila tretjemu ponudniku storitev, ki se izvede bodisi samodejno s sprožitvijo senzorjev, vgrajenih v vozilo, bodisi ročno, in ki prek javnih mobilnih brezžičnih komunikacijskih omrežij prenese minimalni sklop podatkov ter vzpostavi avdio kanal med vozilom in tretjim ponudnikom storitev;
11. „tretji ponudnik storitev“ pomeni organizacijo, ki jo nacionalni organi priznavajo kot organizacijo, ki lahko sprejema eCall, podprt s storitvijo tretje strani, in posreduje minimalni sklop podatkov centru za obveščanje za eCall;
12. „sistem eCall, vgrajen v vozilo, podprt s storitvijo tretje strani“ pomeni sistem, ki se sproži bodisi samodejno s sprožitvijo senzorjev, vgrajenih v vozilo, bodisi ročno, in ki prek mobilnih brezžičnih komunikacijskih omrežij prenese minimalni sklop podatkov ter vzpostavi avdio kanal med vozilom in tretjim ponudnikom storitev.

Člen 4

Splošne obveznosti proizvajalcev

Proizvajalci dokažejo, da so vsi novi tipi vozil iz člena 2 opremljeni s trajno nameščenim sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112, v skladu s to uredbo ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s to uredbo.

Člen 5

Posebne obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci zagotovijo, da so vsi njihovi novi tipi vozil in sistemi eCall, vgrajeni v vozilo, kot storitev številke 112, ter sestavni deli in samostojne tehnične enote, zasnovani in izdelani za taka vozila, izdelani in homologirani v skladu s to uredbo ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s to uredbo.
2. Proizvajalci dokažejo, da so vsi novi tipi vozil izdelani tako, da se ob hudi nesreči na ozemlju Unije, ki se zazna z aktivacijo enega ali več senzorjev ali procesorjev v vozilu, samodejno sproži eCall na enotno evropsko številko za klic v sili 112.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).

⁽²⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

Proizvajalci dokažejo, da so novi tipi vozil izdelani tako, da je eCall na enotno evropsko številko za klic v sili 112 mogoče sprožiti tudi ročno.

Proizvajalci zagotovijo, da je ročni nadzor nad sprožitvijo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 zasnovan tako, da onemogoča neustrezno ravnanje.

3. Odstavek 2 ne posega v pravico lastnika vozila, da lahko uporablja sistem eCall, vgrajen v vozilo, podprt s storitvijo tretje strani, ki poleg sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 omogoča podobno storitev, vendar le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) sistem eCall, vgrajen v vozilo, podprt s storitvijo tretje strani, izpolnjuje standard EN 16102:2011 „Inteligentni transportni sistemi – eCall – Operativne zahteve za podporo tretje stranke“;
- (b) proizvajalci zagotovijo, da je vedno aktiven samo en sistem in da se sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, samodejno sproži, kadar sistem eCall, vgrajen v vozilo, podprt s storitvijo tretje strani, ne deluje;
- (c) lastnik vozila ima pravico, da se kadar koli odloči za uporabo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 namesto sistema eCall, vgrajenega v vozilo, podprtega s storitvijo tretje strani;
- (d) proizvajalci v priročniku za lastnika navedejo informacije o pravici iz točke (c).

4. Proizvajalci zagotovijo, da so sprejemniki v sistemih eCall, vgrajenih v vozilo kot storitev številke 112, skladni s storitvami določanja položaja, ki jih zagotavljata sistema Galileo in EGNOS. Proizvajalci lahko poleg tega zagotovijo skladnost tudi z drugimi sistemi satelitske navigacije.

5. V postopek ES-homologacije se sprejmejo le tisti sistemi eCall, ki so vgrajeni v vozilo, kot storitev številke 112, ki so bodisi trajno nameščeni v vozilo bodisi homologirani ločeno in ki jih je mogoče preskusiti.

6. Proizvajalci dokažejo, da bodo potniki v vozilu opozorjeni, če zaradi kritične okvare sistema ne bi bil mogoč klic eCall kot storitev številke 112.

7. Sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112 je po razumni ceni, ki ne presega nominalnega zneska, in brez razlikovanja dostopen vsem neodvisnim gospodarskim subjektom za namene popravila in vzdrževanja v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 8, v katerih se določijo podrobne tehnične zahteve in preskusi za ES-homologacijo vozil v zvezi s sistemi eCall, vgrajenimi v vozilo, kot storitev številke 112, ter ES-homologacijo sistemov eCall, vgrajenih v vozilo, kot storitev številke 112, sestavnimi deli in samostojnimi tehničnimi enotami.

Tehnične zahteve in preskusi, navedeni v prvem pododstavku, temeljijo na zahtevah iz odstavkov 2 do 7 ter na razpoložljivih standardih v zvezi z eCall, kadar je to ustrezno, vključno z:

- (a) EN 16072:2011 „Inteligentni transportni sistemi – e-Varnost – Zahteve za delovanje vseevropskega eCall“;
- (b) EN 16062:2011 „Inteligentni transportni sistemi – e-Varnost – Zahteve za visoko stopnjo prednosti aplikacijskega protokola eCall (HLAP)“;
- (c) CEN/TS 16454:2013 „Inteligentni transportni sistemi – e-Varnost – Celovito preskušanje skladnosti eCall“ v zvezi s skladnostjo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112, z vseevropskim eCall;
- (d) EN 15722:2011 „Inteligentni transportni sistemi – e-Varnost – Minimalni sklop podatkov za eCall (MSD)“;
- (e) EN 16102:2011 „Inteligentni transportni sistemi – eCall – Operativne zahteve za podporo tretje stranke“;
- (f) katerih koli dodatnih evropskih standardih, ki se nanašajo na sistem eCall, sprejetih v skladu s postopki iz Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ali pravilniki Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (pravilniki UN/ECE) v zvezi s sistemi eCall, h katerim je Unija pristopila.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

Prvi takšni delegirani akti se sprejmejo do 9. junija 2016.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 8 v zvezi s posodabljanjem različic standardov iz odstavka 8 tega člena, ko je sprejeta nova različica.

Člen 6

Pravila o zasebnosti in varstvu podatkov

1. Ta uredba ne posega v direktivi 95/46/ES in 2002/58/ES. Vsa obdelava osebnih podatkov, ki se izvaja v okviru sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitve številke 112, mora biti v skladu s pravili o varstvu podatkov iz navedenih direktiv.
2. Osebnih podatki, obdelani v skladu s to uredbo, se uporabljajo izključno za ukrepanje v nujnih primerih iz prvega pododstavka člena 5(2).
3. Osebnih podatki, obdelani v skladu s to uredbo, se ne hranijo dlje, kot je potrebno za ukrepanje v nujnih primerih iz prvega pododstavka člena 5(2). Takoj ko niso več potrebni za ta namen, se vsi ti podatki izbrišejo.
4. Proizvajalci zagotovijo, da sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112, ni mogoče slediti in da niso predmet stalnega sledenja.
5. Proizvajalci zagotovijo samodejno in stalno odstranjevanje podatkov iz notranjega spomina sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112. Dovoljeno je ohraniti le zadnje tri lokacije vozila, če je to nujno potrebno, da se ugotovi trenutna lokacija in smer vožnje ob dogodku.
6. Ti podatki pred sprožitvijo klica eCall niso dostopni nobenemu subjektu izven sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112.
7. V sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112 se vgradijo tehnologije za boljše varovanje zasebnosti, da se uporabnikom sistema eCall zagotovi ustrezna raven varovanja zasebnosti ter potrebni zaščitni ukrepi za preprečevanje nadzorovanja in zlorab.
8. Minimalni sklop podatkov, ki ga pošlje sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, zajema samo minimalne informacije iz standarda EN 15722:2011 „Inteligentni transportni sistemi – e-Varnost – Minimalni sklop podatkov za eCall (MSD)“. Sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, ne prenese nobenih drugih podatkov. Minimalni sklop podatkov se hrani tako, da ga je mogoče popolnoma in trajno izbrisati.
9. Proizvajalci v priročniku za lastnika jasno in v celoti navedejo informacije o obdelavi podatkov, ki jih prenaša sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112. Te informacije vključujejo:
 - (a) sklic na pravno podlago za obdelavo;
 - (b) dejstvo, da je sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, privzeto aktiviran;
 - (c) postopke obdelave podatkov, ki jih izvaja sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112;
 - (d) konkretni namen obdelave klica eCall, omejen na nujne primere iz prvega pododstavka člena 5(2);
 - (e) vrste podatkov, ki se zbirajo in obdelujejo, ter prejemnike teh podatkov;
 - (f) časovno omejitev hrambe podatkov v sistemu eCall, vgrajenem v vozilo, kot storitev številke 112;
 - (g) dejstvo, da vozilo ni predmet stalnega sledenja;
 - (h) postopke izvajanja pravic oseb, na katere se nanašajo podatki, in kontaktne službe, pristojne za obravnavo zahtev za dostop;
 - (i) druge potrebne dodatne informacije o sledljivosti in sledenju ter obdelavi osebnih podatkov pri zagotavljanju storitve eCall, podprte s storitvijo tretje strani, in/ali drugih storitev z dodano vrednostjo, za kar je potrebno izrecno soglasje lastnika in v skladu z Direktivo 95/46/ES. Zlasti je treba upoštevati morebitne razlike med obdelavo podatkov prek sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 in sistemov eCall, vgrajenih v vozilo, podprtih s storitvijo tretje strani, ali drugih storitev z dodano vrednostjo.

10. Da se prepreči zmeda v zvezi z nameni in dodano vrednostjo obdelave, se v priročniku za lastnika že pred uporabo ločeno navedejo informacije iz odstavka 9 za sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, in za druge sisteme eCall, podprte s storitvijo tretje strani.

11. Proizvajalci zagotovijo, da so sistem eCall, vgrajen v vozilo, kot storitev številke 112, in vsi drugi dodatni sistemi za zagotavljanje eCall, podprtega s storitvijo tretje strani, ali storitve z dodano vrednostjo zasnovani tako, da med njimi ni mogoča izmenjava osebnih podatkov. Če se sistem za zagotavljanje eCall, podprt s storitvijo tretje strani, ali storitev z dodano vrednostjo ne uporabi ali če oseba, na katero se podatki nanašajo, ne da soglasja za obdelavo svojih osebnih podatkov za storitev eCall, podprto s storitvijo tretje strani, ali storitev z dodano vrednostjo, to ne sme imeti negativnih učinkov na uporabo sistema eCall, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112.

12. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 8, s katerimi se določijo:

- (a) podrobne tehnične zahteve in preskusni postopki za uporabo pravil o obdelavi osebnih podatkov iz odstavkov 2 in 3;
- (b) podrobne tehnične zahteve in preskusni postopki, s katerimi se zagotovi, da med sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112, in sistemi tretjih strani ni nobene izmenjave podatkov, kot je navedeno v odstavku 11.

Prvi takšni delegirani akti se sprejmejo do 9. junija 2016.

13. Komisija z izvedbenimi akti določi:

- (a) praktičen postopek za oceno neobstoja sledljivosti in sledenja iz odstavkov 4, 5 in 6;
- (b) vzorec informacij za uporabnike iz odstavka 9.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 10(2).

Prvi takšni izvedbeni akti se sprejmejo do 9. junija 2016.

Člen 7

Obveznosti držav članic

Z učinkom od 31. marca 2018 nacionalni organi podelijo ES-homologacijo v zvezi s sistemi eCall, vgrajenimi v vozilo, kot storitev številke 112, le za tiste nove tipe vozil in nove tipe sistemov eCall, vgrajenih v vozilo, kot storitev številke 112, ter sestavne dele in samostojne tehnične enote, zasnovane in izdelane za taka vozila, ki so skladni s to uredbo ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s to uredbo.

Člen 8

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2(2), člena 5(8) in (9) ter člena 6(12) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 8. junija 2015. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 2(2), člena 5(8) in (9) ter člena 6(12) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 2(2), člena 5(8) in (9) ter člena 6(12), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 9

Izvedbeni akti

Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi administrativne ukrepe za ES-homologacijo vozil v zvezi s sistemi eCall, vgrajenimi v vozilo, kot storitev številke 112, ter sistemov eCall, vgrajenih v vozilo, kot storitev številke 112, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, zasnovanih in izdelanih za takšna vozila, kot je to zahtevano v členu 5(1), kar zadeva:

- (a) vzorce opisnih listov, ki jih morajo izdelovalci predložiti za homologacijo;
- (b) vzorce certifikatov o ES-homologaciji;
- (c) vzorec oziroma vzorce oznake ES-homologacije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 10(2).

Prvi takšni izvedbeni akti se sprejmejo do 9. junija 2016.

Člen 10

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Tehnični odbor za motorna vozila (TCMV), ustanovljen s členom 40(1) Direktive 2007/46/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 11

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo, kadar proizvajalci kršijo določbe te uredbe ter delegiranih in izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s to uredbo. Sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev izvrševanja kazni. Te kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o teh določbah in brez odlašanja tudi o vseh nadaljnjih spremembah, ki vplivajo na te določbe.
2. Vrste kršitev, ki se kaznujejo, vključujejo vsaj:
 - (a) dajanje neresničnih izjav med homologacijskimi postopki ali postopki, ki vodijo do odpoklica;
 - (b) ponarejanje rezultatov preskusa za homologacijo;
 - (c) nesporočanje podatkov ali tehničnih specifikacij, zaradi česar se lahko prekliče, zavrne ali odvzame homologacija;
 - (d) kršitve določb iz člena 6;
 - (e) ravnanja, ki so v nasprotju s členom 5(7).

Člen 12

Poročanje in pregled

1. Komisija najpozneje do 31. marca 2021 pripravi poročilo o oceni o dosežkih v zvezi s sistemom eCall, vgrajenim v vozilo, kot storitev številke 112, in njegovi razširjenosti, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija prouči, ali je treba področje uporabe te uredbe razširiti na druge kategorije vozil, kot so težka tovorna vozila, avtobusi, motorna kolesa in kmetijski traktorji. Komisija po potrebi v ta namen predloži zakonodajni predlog.
2. Komisija na podlagi posvetovanja z vsemi ustreznimi deležniki in študije o oceni stroškov in koristi, preuči potrebo po tehničnih zahtevah za medobratovalno, standardizirano, varno platformo z odprtim dostopom. Po potrebi najpozneje do 9. junija 2017 sprejme zakonodajno pobudo o teh zahtevah.

Člen 13

Spremembe Direktive 2007/46/ES

Priloge I, III, IV in XI k Direktivi 2007/46/ES se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 2(2), člen 5(8) in (9), člen 6(12) in (13) ter členi 8, 9, 10 in 12 se uporabljajo od 8. junija 2015.

Členi, ki niso navedeni v drugem odstavku tega člena, se uporabljajo od 31. marca 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOGA

Spremembe Direktive 2007/46/ES

Direktiva 2007/46/ES se spremeni:

(1) v Prilogi I se dodajo naslednje točke:

„12.8. Sistem eCall

12.8.1 Obstaja: da/ne ⁽¹⁾

12.8.2. tehnični opis ali risbe naprave: ...“;

(2) v razdelku A dela I Priloge III se dodata naslednji točki:

„12.8. Sistem eCall

12.8.1 Obstaja: da/ne ⁽¹⁾“;

(3) del I Priloge IV se spremeni:

(a) v preglednici se doda naslednja točka:

Točka	Predmet	Regulativni akt	Uporaba									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	Sistem eCall	Uredba (EU) 2015/758	X			X“;						

(b) dodatek 1 se spremeni:

(i) v preglednici 1 se doda naslednja točka:

Točka	Predmet	Regulativni akt	Posebna vprašanja	Uporaba in posebne zahteve
„72	Sistem eCall	Uredba (EU) 2015/758		N/A“;

(ii) v preglednici 2 se doda naslednja točka:

Točka	Predmet	Regulativni akt	Posebna vprašanja	Uporaba in posebne zahteve
„72	Sistem eCall	Uredba (EU) 2015/758		N/A“;

(c) v dodatku 2 se oddelek 4 „Tehnične zahteve“ spremeni:

(i) v delu I se doda naslednja točka: Vozila kategorije M₁:

Točka	Sklic na regulativni akt	Alternativne zahteve
„72	Uredba (EU) 2015/758 (Sistemi eCall)	Zahteve iz navedene uredbe se ne uporabljajo.“;

(ii) v delu II se doda naslednja točka: Vozila kategorije N₁:

Točka	Sklic na regulativni akt	Alternativne zahteve
„72	Uredba (EU) 2015/758 (Sistemi eCall)	Zahteve iz navedene uredbe se ne uporabljajo.“;

(4) Priloga XI se spremeni:

(a) v dodatku 1 se v preglednici doda naslednja točka:

Točka	Predmet	Sklic na regulativni akt	M ₁ ≤ 2 500 (*) kg	M ₁ > 2 500 (*) kg	M ₂	M ₃
„72	Sistem eCall	Uredba (EU) 2015/758	G	G	N/A	N/A“;

(b) v dodatku 2 se v preglednici doda naslednja točka:

Točka	Predmet	Sklic na regulativni akt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	Sistem eCall	Uredba (EU) 2015/758	G	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A“;

(c) v dodatku 3 se v preglednici doda naslednja točka:

Točka	Predmet	Sklic na regulativni akt	M ₁
„72	Sistem eCall	Uredba (EU) 2015/758	G“;

(d) v dodatku 4 se v preglednici doda naslednja točka:

Točka	Predmet	Sklic na regulativni akt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	Sistem eCall	Uredba (EU) 2015/758	N/A	N/A	G	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A“.

UREDBA (EU) 2015/759 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o spremembi Uredbe (ES) št. 223/2009 o evropski statistiki****(Besedilo velja za EGP in Švico)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 338(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski statistični sistem (ESS) kot partnerstvo je na splošno uspešno utrdil svoje dejavnosti za zagotovitev razvoja, priprave in izkazovanja visokokakovostne evropske statistike, vključno z izboljšanjem upravljanja ESS.
- (2) Nedavno pa so bile ugotovljene nekatere pomanjkljivosti, zlasti glede okvira vodenja kakovosti statistike.
- (3) Komisija je v sporočilu z dne 15. aprila 2011 z naslovom „K trdnemu vodenju kakovosti za evropsko statistiko“ predlagala ukrepe za odpravo teh pomanjkljivosti in za krepitev upravljanja ESS. Zlasti je predlagala ciljno usmerjeno spremembo Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (4) Svet je v sklepih z dne 20. junija 2011 pozdravil pobudo Komisije in poudaril pomen nenehnega izboljševanja upravljanja in učinkovitosti ESS.
- (5) Upoštevati bi bilo treba vpliv nedavnega razvoja v zvezi z gospodarskim upravljanjem Unije na statistično področje, zlasti tiste vidike, ki so povezani s strokovno neodvisnostjo, kot so pregledni postopki zaposlovanja in odpuščanja, dodeljevanje proračunskih sredstev in koledarji objav, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 1175/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ter tudi tiste vidike, ki se nanašajo na zahtevo po funkcionalni neodvisnosti organov, pristojnih za spremljanje izvajanja nacionalnih fiskalnih pravil, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 473/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (6) Tisti vidiki, ki so povezani s strokovno neodvisnostjo, kot so pregledni postopki zaposlovanja in odpuščanja, dodeljevanje proračunskih sredstev in koledarji objav, ne bi smeli biti omejeni na statistike, pripravljene za namene sistema fiskalnega nadzora in postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem, temveč bi se morali uporabljati za vse evropske statistike, ki jih razvija, pripravlja in izkazuje ESS.

⁽¹⁾ UL C 374, 4.12.2012, str. 2.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 21. novembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 5. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1175/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik (UL L 306, 23.11.2011, str. 12).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 473/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o skupnih določbah za spremljanje in ocenjevanje osnutkov proračunskih načrtov ter zagotavljanje zmanjšanja čezmernega primanjkljaja držav članic v euroobmočju (UL L 140, 27.5.2013, str. 11).

- (7) Poleg tega je ustreznost virov, ki so dodeljeni na letni ali večletni osnovi in so na voljo za izpolnjevanje statističnih potreb, nujen pogoj za zagotavljanje strokovne neodvisnosti statističnih organov in visokokakovostnih statističnih podatkov.
- (8) Zato bi bilo treba okrepiti strokovno neodvisnost statističnih organov in zagotoviti minimalne standarde, ki bi se uporabljali v vsej Uniji. Vodjem nacionalnih statističnih uradov (NSU) bi bilo treba zagotoviti posebna jamstva glede izvajanja statističnih nalog, organizacijskega upravljanja in dodeljevanja sredstev. Postopki za zaposlovanje vodij NSU bi morali biti pregledni in temeljiti zgolj na strokovnih merilih. Zagotavljati bi morali spoštovanje načela enakih možnosti, zlasti glede spolov.
- (9) Za verodostojno evropsko statistiko je potrebna močna strokovna neodvisnost statistikov, vendar pa bi se morala evropska statistika odzivati tudi na potrebe politike in zagotoviti statistično podporo za nove politične pobude na nacionalni ravni in na ravni Unije.
- (10) Neodvisnost statističnega organa Unije (Eurostata) je treba utrditi in zagotoviti z učinkovitim parlamentarnim nadzorom, neodvisnost NSU pa je treba utrditi in zagotoviti z demokratično odgovornostjo.
- (11) Poleg tega bi bilo treba pojasniti obseg usklajevalne vloge, ki je že dodeljena NSU, da bi dosegli učinkovitejše usklajevanje statističnih dejavnosti na nacionalni ravni, vključno z upravljanjem kakovosti, pri tem pa ustrezno upoštevati statistične naloge, ki jih izvaja Evropski sistem centralnih bank (ESCB). V kolikor lahko evropsko statistiko pripravljajo nacionalne centralne banke kot članice ESCB, bi morali NSU in nacionalne centralne banke v skladu z nacionalnimi dogovori tesno sodelovati, da bi zagotovili pripravo celovite in skladne evropske statistike, pri čemer je treba zagotoviti potrebno sodelovanje med ESS in ESCB.
- (12) Za zmanjšanje bremena za statistične organe in dajalce podatkov bi moral biti NSU in drugim nacionalnim organom omogočen takojšen in brezplačen dostop do ter uporaba administrativnih evidenc, tudi tistih, ki se izpolnijo elektronsko, pa tudi povezovanje teh evidenc s statistiko.
- (13) Evropska statistika bi morala biti lahko primerljiva in dostopna ter bi jo bilo treba hitro in redno posodabljati, da bi se pri politikah Unije in pobudah za financiranje v Uniji v celoti upošteval razvoj dogodkov v Uniji.
- (14) Z NSU bi se bilo poleg tega treba v zgodnji fazi posvetovati o zasnovi novih administrativnih evidenc, ki bi lahko zagotovile podatke za statistične namene, ter o načrtovanih spremembah ali odpravi obstoječih administrativnih virov. NSU bi tudi morali prejemati ustrezne metapodatke od lastnikov administrativnih podatkov in usklajevati dejavnosti standardizacije glede administrativnih evidenc, ki so pomembne za pripravo statističnih podatkov.
- (15) Zaupnost podatkov, pridobljenih iz administrativnih evidenc, bi bilo treba varovati v skladu s skupnimi načeli in smernicami, ki veljajo za vse zaupne podatke, ki se uporabljajo pri pripravi evropske statistike. Treba bi bilo tudi določiti in objaviti okvire za oceno kakovosti teh podatkov in načela preglednosti.
- (16) Vsi uporabniki bi morali imeti sočasen dostop do istih podatkov. NSU bi morali določiti koledarje objav za objavo periodičnih podatkov.
- (17) Z vključitvijo nacionalnih vlad v odgovornost pri izvajanju Kodeksa ravnanja evropske statistike (v nadaljnjem besedilu: Kodeks ravnanja) bi se lahko izboljšala kakovost evropske statistike in okrepilo zaupanje uporabnikov. V ta namen bi morala „zaveza za zaupanje v statistiko“ (v nadaljnjem besedilu: zaveza), ki jo vzpostavi država članica in upošteva nacionalne posebnosti, vključevati posebne zaveze vlade te države članice za izboljšanje ali ohranjanje pogojev za izvajanje Kodeksa ravnanja. Ta zaveza, ki bi se morala po potrebi posodabljati, bi lahko vključevala nacionalne okvire zagotavljanja visoke kakovosti, vključno s samoocenjevanjem, ukrepi za izboljšanje in mehanizmi spremljanja.
- (18) Komisija (Eurostat) bi morala sprejeti vse potrebne ukrepe, da se omogoči enostaven spletni dostop do celovitih in uporabniku prijaznih serij podatkov. Kadar je mogoče, bi morali pri rednem posodabljanju podatkov zagotavljati informacije o vsaki državi članici na letni in mesečni ravni.

- (19) Priprava evropske statistike mora temeljiti na dolgoročnem operativnem in finančnem načrtovanju, da se zagotovi visoka stopnja neodvisnosti, zato bi moral evropski statistični program zajemati isto obdobje kot večletni finančni okvir.
- (20) Z Uredbo (ES) št. 223/2009 so na Komisijo prenesena pooblastila za izvajanje nekaterih določb navedene uredbe v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES ⁽¹⁾. Kot posledica začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki razveljavlja Sklep 1999/468/ES, bi bilo treba pooblastila, prenesena na Komisijo, uskladiti s tem novim pravnim okvirom. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011. Komisija bi morala zagotoviti, da se s temi izvedbenimi akti državam članicam ali dajalcem podatkov ne naloži znatno dodatno administrativno breme.
- (21) Komisija bi morala imeti pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), da bi z opredelitvijo načinov, strukture in pogostosti poročil o kakovosti, ki jih zajema sektorska zakonodaja, zagotovila enotno uporabo zahtev glede kakovosti, kadar jih sektorska statistična zakonodaja ne določa. Komisija bi morala zagotoviti, da se s temi izvedbenimi akti državam članicam ali dajalcem podatkov ne naloži znatno dodatno administrativno breme.
- (22) Obstaja potreba po enotnih pogojih za izvajanje dostopa do zaupnih podatkov v znanstvene namene. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da se ureditev, pravila in pogoji, ki urejajo tak dostop, določijo na ravni Unije. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (23) Ker cilja te uredbe, in sicer izboljšanja upravljanja ESS, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi zahteve po verodostojnih podatkih na ravni Unije lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (24) Pri izvajanju te uredbe bi bilo treba v skladu s členoma 130 in 338 PDEU v celoti spoštovati neodvisnost ESCB pri opravljanju njegovih nalog, kakor so opisane v Protokolu (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.
- (25) Opravljeno je bilo posvetovanje z Odborom za ESS.
- (26) Uredbo (ES) št. 223/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (ES) št. 223/2009

Uredba (ES) št. 223/2009 se spremeni:

- (1) v členu 2(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ‚strokovna neodvisnost‘ pomeni, da je statistiko treba razvijati, pripravljati in izkazovati neodvisno, zlasti glede izbire tehnik, definicij, metodologij in virov, ki jih je treba uporabiti, ter časovne razporeditve in vsebine vseh oblik izkazovanja, ter da pri opravljanju teh nalog ni nobenih pritiskov političnih ali interesnih skupin, organov Unije ali nacionalnih organov;“;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(2) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nacionalni statistični organ, ki ga vsaka država članica imenuje kot organ, odgovoren za koordinacijo vseh dejavnosti na nacionalni ravni za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike, ki je v skladu s členom 1 določena v evropskem statističnem programu, (NSU), je v tem smislu edina kontaktna točka za Komisijo (Eurostat) v zvezi s statističnimi zadevami.

Odgovornost NSU za koordinacijo zajema vse druge nacionalne organe, odgovorne za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike, ki je v skladu s členom 1 določena v evropskem statističnem programu. NSU je na nacionalni ravni zlasti odgovoren za koordinacijo načrtovanja statističnih programov in poročanja, spremljanje kakovosti, metodologijo, prenos podatkov in komuniciranje o statističnih ukrepih ESS. V kolikor lahko nekatere te evropske statistike pripravljajo nacionalne centralne banke kot članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), NSU in nacionalne centralne banke v skladu z nacionalnimi dogovori tesno sodelujejo, da bi zagotovili pripravo celovite in skladne evropske statistike, pri čemer zagotovijo potrebno sodelovanje med ESS in ESCB, kakor je določeno v členu 9.“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 5a

Vodje NSU in vodje enot za statistiko pri drugih nacionalnih organih

1. Države članice v nacionalnih statističnih sistemih zagotovijo strokovno neodvisnost uslužbencev, odgovornih za naloge, določene v tej uredbi.

2. V ta namen vodje NSU:

- (a) so izključno odgovorni za odločanje o procesih, statističnih metodah, standardih in postopkih ter o vsebini in časovni razporeditvi statističnih objav in publikacij evropske statistike, ki jo razvije, pripravi in izkazuje NSU;
- (b) so pooblaščen za odločanje o vseh zadevah v zvezi z notranjim upravljanjem NSU;
- (c) so neodvisni pri opravljanju svojih statističnih nalog; ter ne zahtevajo in ne sprejemajo navodil od nobene vlade ali druge institucije, organa, urada ali subjekta;
- (d) so odgovorni za statistične dejavnosti in izvrševanje proračuna NSU;
- (e) objavijo letno poročilo in lahko izrazijo pripombe k vprašanju dodelitve proračunskih sredstev v zvezi s statističnimi dejavnostmi NSU;
- (f) usklajujejo statistične dejavnosti vseh nacionalnih organov, odgovornih za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike, kakor je določeno v členu 5(1);
- (g) po potrebi pripravijo nacionalne smernice za zagotavljanje kakovosti pri razvoju, pripravi in izkazovanju vse evropske statistike v okviru njihovega nacionalnega statističnega sistema ter spremljajo njihovo izvajanje; pri čemer so odgovorni za zagotavljanje skladnosti s temi smernicami zgolj znotraj NSU; in
- (h) predstavljajo njihove nacionalne statistične sisteme v ESS.

3. Vsaka država članica zagotovi, da drugi nacionalni organi, odgovorni za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike, take naloge opravljajo v skladu z nacionalnimi smernicami, ki jih pripravi vodja NSU.

4. Države članice zagotovijo, da so postopki za zaposlovanje in imenovanje vodij NSU in po potrebi vodij enot za statistiko pri drugih nacionalnih organih, ki pripravljajo evropsko statistiko, pregledni in temeljijo zgolj na strokovnih merilih. Ti postopki zagotavljajo spoštovanje načela enakih možnosti, zlasti glede spolov. Razlogi za odpustitev vodij NSU ali njihovo prememestitev na drugo delovno mesto ne ogrožajo strokovne neodvisnosti.

5. Vsaka država članica lahko ustanovi nacionalni organ, ki bo zagotavljal strokovno neodvisnost pripravljavcev evropske statistike. Vodje NSU in po potrebi vodje enot za statistiko pri drugih nacionalnih organih, ki pripravljajo evropsko statistiko, se lahko s takimi organi posvetujejo. Postopki za zaposlovanje, premeščanje in odpuščanje članov takih organov so pregledni in temeljijo zgolj na strokovnih merilih. Ti postopki zagotavljajo spoštovanje načela enakih možnosti, zlasti glede spolov.“;

(4) v členu 6 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Na ravni Unije Komisija (Eurostat) neodvisno zagotavlja pripravo evropske statistike v skladu z veljavnimi pravili in statističnimi načeli.

3. Brez poseganja v člen 5 Protokola (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, Komisija (Eurostat) koordinira statistične dejavnosti institucij in organov Unije, zlasti za zagotovitev skladnosti in kakovosti podatkov ter za čim manjše breme poročanja. Komisija (Eurostat) lahko v ta namen povabi katero koli institucijo ali organ Unije, da se z njo posvetuje ali sodeluje pri razvoju metod in sistemov za statistične namene na njihovem področju pristojnosti. Vsaka institucija ali organ, ki predlaga pripravo statistike, se posvetuje s Komisijo (Eurostatom) in upošteva vsako priporočilo, ki ga v zvezi s tem predloži Komisija (Eurostat).“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

Generalni direktor Komisije (Eurostata)

1. Eurostat je statistični organ Unije in generalni direktorat Komisije. Vodi ga generalni direktor.

2. Komisija zagotovi, da je postopek za zaposlitev generalnega direktorja Eurostata pregleden in temelji na strokovnih merilih. S postopkom se zagotovi spoštovanje načela enakih možnosti, zlasti glede spolov.

3. Generalni direktor je izključno odgovoren za odločanje o procesih, statističnih metodah, standardih in postopkih ter o vsebini in časovni razporeditvi statističnih objav in publikacij vseh statistik, ki jih pripravi Eurostat. Pri opravljanju teh statističnih nalog generalni direktor deluje neodvisno ter ne zahteva in ne sprejema navodil od institucij ali organov Unije, od nobene vlade ali druge institucije, organa, urada ali agencije.

4. Generalni direktor Eurostata je odgovoren za statistične dejavnosti Eurostata. Generalni direktor Eurostata se v okviru statističnega dialoga takoj po imenovanju s strani Komisije, nato pa enkrat letno, sreča z ustreznim odborom Evropskega parlamenta in z njim razpravlja o zadevah, povezanih z upravljanjem statistike, metodologijo in statističnimi inovacijami. Generalni direktor Eurostata objavi letno poročilo.“;

(6) v členu 11 se dodajo naslednji odstavki:

„3. Države članice in Komisija sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se ohrani zaupanje v evropsko statistiko. V ta namen si države članice in Komisija z ‚zavezami za zaupanje v statistiko‘ (v nadaljnjem besedilu: zaveze) dodatno prizadevajo za zagotavljanje zaupanja javnosti v evropsko statistiko in napredka pri izvajanju statističnih načel iz Kodeksa ravnanja. Zaveze vključujejo posebne politične zaveze za izboljšanje ali ohranjanje, kot je to potrebno, pogojev za izvajanje Kodeksa ravnanja in se objavijo s povzetkom za državljane.

4. Komisija na podlagi letnih poročil, ki jih pošiljajo države članice, redno spremlja zaveze držav članic, ki se po potrebi posodablja.

Če država članica do 9. junija 2017 ne objavi zaveze, Komisiji predloži poročilo o napredku pri izvajanju Kodeksa ravnanja in po potrebi o prizadevanjih za vzpostavitev zaveze ter ga objavi. Ta poročila o napredku se redno posodablja, in sicer vsaj vsaki dve leti po prvi objavi.

Komisija do 9. junija 2018 in nato vsaki dve leti Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o objavljenih zavezah, po potrebi pa tudi o poročilih o napredku.

5. Zavezo Komisije redno spremlja Evropski svetovalni organ za upravljanje statističnih podatkov. Ocena izvajanja zaveze, ki jo izvede Evropski svetovalni organ za upravljanje statističnih podatkov, se vključi v njegovo letno poročilo ter predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s Sklepom št. 235/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*). Evropski svetovalni organ za upravljanje statističnih podatkov do 9. junija 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o izvajanju zaveze.

(*) Sklep št. 235/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o ustanovitvi Evropskega svetovalnega organa za upravljanje statističnih podatkov (UL L 73, 15.3.2008, str. 17).“;

(7) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Posebne zahteve glede kakovosti, kot so ciljne vrednosti in minimalni standardi za pripravo statistike, se lahko določijo tudi v sektorski zakonodaji.

Za zagotovitev enotne uporabe meril kakovosti iz odstavka 1 za podatke, ki jih zajema sektorska zakonodaja na posameznih statističnih področjih, Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli načine, strukturo in pogostost poročil o kakovosti, ki jih zajema sektorska zakonodaja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).

3. Države članice Komisiji (Eurostatu) predložijo poročila o kakovosti posredovanih podatkov, ki vključujejo kakršne koli pomisleke o natančnosti podatkov. Komisija (Eurostat) oceni kakovost posredovanih podatkov na podlagi ustrezne analize ter pripravi in objavi poročila in sporočila o kakovosti evropske statistike.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„4. Zaradi preglednosti Komisija (Eurostat) po potrebi objavi svojo oceno kakovosti nacionalnih prispevkov k evropski statistiki.

5. Kadar sektorska zakonodaja predvideva kazni v primerih, ko države članice napačno prikažejo statistične podatke, lahko Komisija v skladu s Pogodbama in tako sektorsko zakonodajo po potrebi začne in izvede preiskave, ki – kadar je to potrebno – vključujejo inšpekcijske preglede na kraju samem, da bi ugotovila, ali je bilo tako napačno prikazovanje hujša in namerna kršitev ali pa je izhajalo iz hude malomarnosti.“;

(8) v členu 13 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Evropski statistični program določa okvir za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike ter glavna področja in cilje načrtovanih ukrepov za obdobje, ki ustreza obdobju večletnega finančnega okvira. Sprejmeta ga Evropski parlament in Svet. K oceni njegovega učinka in stroškovne učinkovitosti prispevajo neodvisni strokovnjaki.“;

(9) v členu 14 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme odločitve o začasnem neposrednem statističnem ukrepu, pod pogojem, da:

(a) ukrep ne predvideva zbiranja podatkov za več kot tri referenčna leta;

(b) so podatki že na voljo ali dostopni pri NSU in drugih pristojnih nacionalnih organih ali se podatki lahko pridobijo neposredno z uporabo ustreznih vzorcev za opazovanje statistične populacije na ravni Unije, in sicer z ustreznim usklajevanjem z NSU in drugimi nacionalnimi organi, in

- (c) Unija v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (*) zagotovi finančne prispevke NSU in drugim nacionalnim organom za kritje nastalih dodatnih stroškov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).

- (*) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).“;

- (10) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Letni delovni program

Komisija do 30. aprila Odboru ESS predloži svoj letni delovni program za naslednje leto.

Komisija pri pripravi vsakega letnega delovnega programa zagotovi učinkovito določanje prednostnih nalog, vključno s pregledovanjem statističnih prednostnih nalog, poročanjem o njih in dodeljevanjem finančnih sredstev. Komisija v največji možni meri upošteva pripombe Odbora ESS. Vsak letni delovni program temelji na evropskem statističnem programu in opredeli zlasti:

- (a) ukrepe, ki jih Komisija obravnava kot prednostne, ob upoštevanju potreb politik Unije, nacionalnih finančnih omejitev in finančnih omejitev Unije, pa tudi bremena poročanja;
- (b) pobude v zvezi s pregledom prednostnih nalog, vključno z negativnimi prednostnimi nalogami, in zmanjšanjem bremena za pošiljatelje podatkov in pripravljavce statistik; ter
- (c) postopke in vse pravne instrumente, ki jih je Komisija predvidela za izvajanje letnega delovnega programa.“;

- (11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 17a

Dostop do administrativnih evidenc, njihova uporaba in povezovanje

1. Za zmanjšanje bremena dajalcev podatkov imajo NSU, drugi nacionalni organi iz člena 4 ter Komisija (Eurostat) pravico do takojšnjega in brezplačnega dostopa in uporabe vseh administrativnih evidenc ter pravico povezovanja teh administrativnih evidenc s statistiko, kolikor je to potrebno za razvoj, pripravo in izkazovanje evropske statistike, ki je določena v evropskem statističnem programu v skladu s členom 1.

2. Z NSU in Komisijo (Eurostatom) se opravi posvetovanje, vključeni pa so tudi v začetno zasnovi, nadaljnji razvoj in odpravo administrativnih evidenc, ki so jih pripravili in jih vzdržujejo drugi organi, s čimer se omogoči nadaljnja uporaba teh evidenc za namene priprave evropske statistike. Vključeni so v dejavnosti standardizacije v zvezi z administrativnimi evidencami, ki so pomembne za pripravo evropske statistike.

3. Dostop in vključenost NSU, drugih nacionalnih organov ter Komisije (Eurostata) v skladu z odstavkoma 1 in 2 sta omejena na administrativne evidence v njihovem zadevnem sistemu javne uprave.

4. Administrativnim evidencam, ki jih njihovi lastniki dajo na voljo NSU, drugim nacionalnim organom in Komisiji (Eurostatu), da bi jih uporabili pri pripravi evropske statistike, se priložijo ustrezni metapodatki.

5. NSU in lastniki administrativnih evidenc vzpostavijo potrebne mehanizme sodelovanja.“;

(12) v členu 20(4) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„NSU, drugi nacionalni organi in Komisija (Eurostat) sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev uskladitve načel in smernic glede fizičnega in logičnega varstva zaupnih podatkov. Komisija zagotovi tako uskladitev z izvedbenimi akti brez dopolnjevanja te uredbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).“;

(13) v členu 23 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija z izvedbenimi akti določi ureditev, pravila in pogoje v zvezi z dostopom na ravni Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).“;

(14) člen 24 se črta;

(15) člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

Kršitev statistične zaupnosti

Države članice in Komisija sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev in kaznovanje vseh kršitev statistične zaupnosti. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“;

(16) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za ESS. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

UREDBA (EU) 2015/760 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 29. aprila 2015****o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dolgoročno financiranje je ključno orodje, ki evropskemu gospodarstvu omogoča, da stopi na pot pametne, trajnostne in vključujoče rasti, v skladu s strategijo Evropa 2020, do visoke ravni zaposlenosti ter do konkurenčnosti za izgradnjo prihodnjega gospodarstva tako, da bo manj dovzetno za sistemska tveganja in bolj odporno. Evropski dolgoročni investicijski skladi (ELTIF) omogočajo dolgoročno financiranje različnih infrastrukturnih projektov, podjetij, ki ne kotirajo na borzi, ali malih in srednjih podjetij (MSP), ki kotirajo na borzi, ki izdajajo instrumente lastniškega kapitala ali dolžniške instrumente, katerih kupec ni zlahka določljiv. S financiranjem takšnih projektov ELTIF prispevajo k financiranju realnega gospodarstva Unije in izvajanju njenih politik.
- (2) Na strani povpraševanja lahko ELTIF upraviteljem pokojnin, zavarovalnim podjetjem, fundacijam, občinam in drugim subjektom, ki imajo redne in ponavljajoče se obveznosti ter iščejo dolgoročne donose v okviru dobro reguliranih struktur, ponudijo stabilen tok prihodkov. Kljub zagotavljanju manjše likvidnosti kot naložbe v prenosljive vrednostne papirje lahko ELTIF ponudijo stabilen tok prihodkov za individualne vlagatelje, ki se zanašajo na reden denarni tok, kakršnega lahko ustvari ELTIF. ELTIF lahko ponudijo tudi dobre priložnosti za postopno povečevanje vrednosti kapitala za tiste vlagatelje, ki nimajo stabilnega toka prihodkov.
- (3) Financiranje projektov, kot so transportna infrastruktura, trajnostna proizvodnja ali distribucija energije, socialna infrastruktura (domovi ali bolnišnice), uvajanje novih tehnologij in sistemov za zmanjšanje porabe virov ter energije ali nadaljnja rast MSP, je lahko pomanjkljivo. Kot se je pokazalo v finančni krizi, bi lahko dopolnjevanje bančnega financiranja s širšim obsegom različnih virov financiranja, ki bolje mobilizirajo kapital, pomagalo odpravljati vrzeli v financiranju. V tem pogledu imajo lahko ELTIF ključno vlogo in lahko mobilizirajo kapital tudi s privabljanjem vlagateljev iz tretjih držav.
- (4) Ta uredba se osredotoča na spodbujanje evropskih dolgoročnih naložb v realno gospodarstvo. Tudi dolgoročne naložbe v projekte, podjetja in infrastrukturo v tretjih državah lahko prispevajo kapital za ELTIF in tako koristijo evropskemu gospodarstvu. Zato se takšnih naložb ne bi smelo preprečiti.
- (5) Če uredbe, ki bi določala pravila glede ELTIF, ne bi bilo, bi bili na nacionalni ravni morda sprejeti razhajajoči ukrepi, kar bi zaradi razlik pri ukrepih za zaščito naložb najverjetneje povzročilo izkrivljanje konkurence. Razhajanja med nacionalnimi zahtevami glede sestave portfelja, diverzifikacije in primernih sredstev, še posebej

⁽¹⁾ UL C 67, 6.3.2014, str. 71.⁽²⁾ UL C 126, 26.4.2014, str. 8.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. aprila 2015.

naložbe v blago, povzročajo ovire čezmejnemu trženju investicijskih skladov, ki so usmerjeni na podjetja, ki ne kotirajo na borzi, in realna sredstva, saj vlagatelji ne morejo enostavno primerjati različnih naložbenih možnosti, ki so jim ponujene. Razhajanja med nacionalnimi zahtevami povzročajo tudi različne ravni zaščite vlagateljev. Poleg tega razhajanja med nacionalnimi zahtevami, ki se nanašajo na metode vlaganja, kot so dovoljene ravni zadolževanja, uporaba izvedenih finančnih instrumentov, pravila, ki veljajo za prodajo na kratko ali posle financiranja z vrednostnimi papirji, povzročajo neskladja glede ravni zaščite vlagateljev. Razhajanja med nacionalnimi zahtevami glede odkupa ali obdobja razpolaganja prav tako ovirajo čezmejno prodajo skladov, ki vlagajo v sredstva, ki ne kotirajo na borzi. Ta razhajanja lahko zaradi povečanja pravne negotovosti oslabijo zaupanje vlagateljev pri odločanju za naložbe v tovrstne sklade in zmanjšajo možnosti, ki jih imajo vlagatelji na voljo za učinkovito izbiro med različnimi priložnostmi za dolgoročne naložbe. Zato je ustrezna pravna podlaga za to uredbo člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kot se razlaga v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije.

- (6) Potrebna so enotna pravila, če želimo zagotoviti, da bo imel profil produkta ELTIF enotno in stabilno podobo. Natančneje, če želimo zagotoviti nemoteno delovanje notranjega trga in visoko raven zaščite vlagateljev, je glede delovanja ELTIF potrebno vzpostaviti enotna pravila, še posebej glede sestave njihovih portfeljev in naložbenih instrumentov, ki jih lahko uporabljajo za pridobivanje izpostavljenosti dolgoročnim sredstvom, kot so instrumenti lastniškega kapitala ali dolžniški instrumenti, ki jih izdajajo MSP, ki kotirajo na borzi, in podjetja, ki ne kotirajo na borzi, kot tudi realnim sredstvom. Enotna pravila glede portfelja ELTIF so potrebna tudi zato, da bo lahko ELTIF, ki si prizadeva ustvarjati redne prihodke, ohranil diverzificiran portfelj naložbenih sredstev za ohranjanje rednega denarnega toka. ELTIF so prvi korak k vzpostavitvi povezanega notranjega trga za zbiranje kapitala, ki ga bo mogoče usmeriti v dolgoročne naložbe v evropsko gospodarstvo. Za nemoteno delovanje notranjega trga za dolgoročne naložbe je potrebno, da Komisija še naprej ocenjuje potencialne ovire pri čezmejnem pridobivanju dolgoročnega kapitala, vključno z ovirami, ki nastanejo zaradi davčne obravnave teh naložb.
- (7) Bistveno je zagotoviti, da se pravila glede delovanja ELTIF, zlasti glede sestave njegovega portfelja in naložbenih instrumentov, ki jih lahko uporabljajo, neposredno uporabljajo za upravitelje ELTIF, zato je treba takšna nova pravila sprejeti v obliki uredbe. To zagotavlja tudi enotne pogoje za uporabo oznake „ELTIF“, in sicer s preprečevanjem, da bi prišlo do razhajanja med nacionalnimi zahtevami. Upravitelji ELTIF bi morali upoštevati enaka pravila v vsej Uniji, da bi okrepili zaupanje vlagateljev v ELTIF in zagotovili trajno zaupanje v oznako „ELTIF“. Hkrati se s sprejetjem enotnih pravil zmanjša zapletenost regulativnih zahtev, ki veljajo za ELTIF. Z enotnimi pravili se zmanjšujejo tudi stroški upraviteljev, namenjeni doseganju skladnosti z razhajajočimi nacionalnimi zahtevami za sklade, ki vlagajo v podjetja, ki kotirajo ali ne kotirajo na borzi, in primerljive razrede realnih sredstev. To še posebej velja za upravitelje ELTIF, ki želijo zbirati kapital čezmejno. Sprejetje enotnih pravil prav tako prispeva k odpravi izkrivljanja konkurence.
- (8) Nova pravila glede ELTIF so tesno povezana z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, saj navedena direktiva ustvarja pravni okvir, ki ureja upravljanje in trženje alternativnih investicijskih skladov (AIS) v Uniji. ELTIF so po opredelitvi EU AIS, ki jih upravljajo upravitelji alternativnih investicijskih skladov (UAIS), ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2011/61/EU.
- (9) Medtem ko Direktiva 2011/61/EU predvideva tudi postopno ureditev UAIS in AIS, ki niso iz EU, v tretjih državah, imajo nova pravila glede ELTIF bolj omejen obseg, ki poudarja evropsko razsežnost novega dolgoročnega naložbenega produkta. Zato bi lahko ELTIF postali le EU AIS, kot so opredeljeni v Direktivi 2011/61/EU, in le, če jih upravlja upravitelj EU UAIS, ki je pridobil dovoljenje v skladu z Direktivo 2011/61/EU.
- (10) Nova pravila, ki se uporabljajo za ELTIF, bi morala temeljiti na obstoječem zakonodajnem okviru, ki ga vzpostavlja Direktiva 2011/61/EU, in aktih, sprejetih za njeno izvajanje. Zato bi se morala pravila za produkte v zvezi z ELTIF uporabljati poleg pravil, določenih v obstoječem pravu Unije. Za ELTIF bi se morala še posebej uporabljati pravila o upravljanju in trženju, določena v Direktivi 2011/61/EU. Enako bi se morala za čezmejne dejavnosti ELTIF ustrezno uporabljati tudi pravila glede čezmejnega opravljanja storitev in pravice do ustanavljanja, določena v Direktivi 2011/61/EU. Dopolnjevati bi jih morala posebna pravila glede trženja, zasnovana za čezmejno trženje ELTIF malim in profesionalnim vlagateljem po vsej Uniji.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

- (11) Za vse EU AIS, ki se želijo tržiti kot ELTIF, bi se morala uporabljati enotna pravila. EU AIS, ki se ne želijo tržiti kot ELTIF, ta pravila ne bi smela zavezovati, hkrati pa bi s tem tudi soglašali, da ne bodo izkoriščali prednosti, ki iz tega izhajajo. Kolektivni naložbeni podjemi v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in AIS, ki niso iz EU, ne bi smeli biti primerni za trženje kot ELTIF.
- (12) Za zagotovitev skladnosti ELTIF s harmoniziranimi pravili, ki urejajo dejavnosti teh skladov, je treba zahtevati, da pristojni organi izdajo dovoljenja ELTIF. Harmonizirano izdajo dovoljenj in postopke nadzora za UAIS v okviru Direktive 2011/61/EU bi moral zato dopolnjevati poseben postopek izdaje dovoljenj za ELTIF. Vzpostaviti bi bilo treba postopke, ki bodo zagotavljali, da lahko ELTIF upravljajo le EU UAIS, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2011/61/EU in so zmožni upravljati ELTIF. Sprejeti bi bilo treba vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da bodo ELTIF izpolnjevali harmonizirana pravila, ki urejajo dejavnosti teh skladov. Kadar ima ELTIF notranjega upravitelja in ni bil imenovan zunanji UAIS, bi se moral uporabljati poseben postopek izdaje dovoljenj.
- (13) Ker imajo EU AIS lahko drugačne pravne oblike, ki ne pomenijo nujno statusa pravne osebe, bi bilo treba določbe, ki od ELTIF zahtevajo ukrepanje, razumeti tako, da se v primerih, ko so ELTIF ustanovljeni kot EU AIS, ki zato, ker nimajo statusa pravne osebe, ne morejo delovati sami, nanašajo na upravitelja ELTIF.
- (14) Za zagotovitev, da bodo ELTIF vlagali v dolgoročne naložbe in prispevali k financiranju trajnostne rasti gospodarstva Unije, bi morala pravila glede portfelja ELTIF zahtevati jasno opredelitev kategorij sredstev, ki so primerna za naložbe s strani ELTIF, in pogojev, pod katerimi bi morala biti primerna. ELTIF bi morala v primerna naložbena sredstva vložiti vsaj 70 % svojega kapitala. Za zagotovitev integritete ELTIF je zaželeno tudi, da se ELTIF prepove sodelovanje pri nekaterih finančnih transakcijah, ki bi zaradi pojava tveganj, različnih od tistih, ki so pri skladu, namenjenemu dolgoročnim naložbam, pričakovana, lahko ogrozile njihovo naložbeno strategijo in cilje. Da bi zagotovili jasno usmerjenost v dolgoročne naložbe, kar lahko koristi malim vlagateljem, ki so jim manj običajne naložbene strategije tuje, ELTIF ne bi smelo biti dovoljeno vlagati v izvedene finančne instrumente, razen za zavarovanje pred tveganji, neločljivo povezanimi z njihovimi lastnimi naložbami. Zaradi likvidne narave blaga in izvedenih finančnih instrumentov, zaradi katere pride do posredne izpostavljenosti, naložbe v blago ne potrebujejo dolgoročnih obvez vlagateljev in bi jih bilo zato treba izvzeti iz primernih naložbenih sredstev. To načelo se ne uporablja za naložbe v infrastrukturo ali podjetja, ki so povezana z blagom ali katerih uspešnost je neposredno povezana z donosnostjo blaga, na primer kmetije v primeru kmetijskih proizvodov ali elektrarne v primeru energetskih proizvodov.
- (15) Opredelitev, kaj predstavlja dolgoročno naložbo, je široka. Primerna naložbena sredstva so v splošnem nelikvidna, zahtevajo obveze za določeno obdobje in imajo dolgoročen ekonomski profil. Primerna naložbena sredstva so neprenosljivi vrednostni papirji in zato nimajo dostopa do likvidnosti sekundarnih trgov. Pogosto zahtevajo fiksne zaveze, kar omejuje možnosti njihovega trženja. Ker pa imajo MSP, ki kotirajo na borzi, lahko težave z likvidnostjo in dostopom do sekundarnega trga, bi jih bilo kljub navedenemu treba obravnavati kot kvalificirana portfeljska podjetja. Narava ekonomske dobe naložbe, ki jo zahtevajo ELTIF, je zaradi visokih kapitalskih obveznosti in dolžine obdobja, ki je potrebno za ustvarjanje donosov, dolgoročna.
- (16) ELTIF bi moralo biti dovoljeno vlagati tudi v sredstva, ki niso primerna naložbena sredstva, saj bi to lahko bilo potrebno, če želijo učinkovito upravljati svoj denarni tok, a le, če je to v skladu z njihovo dolgoročno naložbeno strategijo.
- (17) Primerna naložbena sredstva bi bilo treba razumeti, kot da vključujejo udeležbo, kot so instrumenti lastniškega ali navideznega lastniškega kapitala, dolžniški instrumenti v kvalificiranih portfeljskih podjetjih in posojila, ki so jim dana. Vključevati bi morala tudi udeležbo v drugih skladih, ki so usmerjeni na sredstva, kot so naložbe v podjetja, ki ne kotirajo na borzi in ki izdajajo instrumente lastniškega kapitala ali dolžniške instrumente, katerih kupec ni zlahka določljiv. Neposredni deleži realnih sredstev, razen če so listinjena, bi morali tudi ustvariti kategorijo primernih sredstev, če ustvarijo predvidljiv denarni tok, bodisi reden ali nereden, v smislu, da jih je mogoče oblikovati in oceniti z uporabo metode diskontirane vrednosti denarnega toka. Ta sredstva bi na primer lahko zajemala socialno infrastrukturo, ki zagotavlja predvidljive donose, kot so energija, promet in komunikacijska

infrastruktura ter izobraževanje, zdravje, socialno varstvo ali industrijski obrati. Nasprotno pa sredstva, kot so umetnine, rokopisi, zaloge vin ali nakit ne bi smela biti primerna, ker praviloma ne zagotavljajo predvidljivega denarnega toka.

- (18) Primerna naložbena sredstva bi morala zajemati realna sredstva v vrednosti nad 10 000 000 EUR, ki prinašajo ekonomske in socialne koristi. Ta sredstva zajemajo infrastrukturo, intelektualno lastnino, plovila, opremo, stroje, letalski ali železniški vozni park ter nepremično premoženje. Naložbe v poslovne in stanovanjske nepremičnine bi morale biti dovoljene v obsegu, v katerem prispevajo k pametni, trajnostni in vključujoči rasti ali k energetski, regionalni in kohezijski politiki Unije. Naložbe v takšno nepremično premoženje bi morale biti jasno dokumentirane, da se dokažejo dolgoročne zaveze takšnemu premoženju. Namen te uredbe ni spodbujanje špekulativnih naložb.
- (19) Obseg infrastrukturnih projektov zahteva veliko kapitala, ki mora ostati naložen daljša obdobja. Taki infrastrukturni projekti vključujejo javno stavbno infrastrukturo, kot so šole, bolnišnice ali zapori, socialno infrastrukturo, kot so neprofitna stanovanja, prometno infrastrukturo, kot so ceste, množični tranzitni sistemi ali letališča, energetska infrastrukturo, kot so energetska omrežja, projekti prilagajanja podnebnim spremembam in zmanjšanja posledic teh sprememb, elektrarne ali cevovodi, infrastrukturo za upravljanje voda, kot so vodovodni sistemi, kanalizacija ali namakalni sistemi, komunikacijsko infrastrukturo, kot so omrežja, in infrastrukturo za ravnanje z odpadki, kot so sistemi njihovega recikliranja ali zbiranja.
- (20) Instrumente navideznega lastniškega kapitala bi bilo treba razumeti, kot da vsebujejo vrsto finančnega instrumenta, ki je kombinacija lastniškega in dolžniškega kapitala, katerega donos je povezan z dobičkom ali izgubo kvalificiranega portfeljskega podjetja in katerega poplačilo v primeru neizpolnitve obveznosti ni v celoti zavarovano. Taki instrumenti vključujejo vrsto finančnih instrumentov, kot so podrejena posojila, tiha udeležba, udeležbena posojila, pravice do udeležbe pri dobičku, zamenljive obveznice in obveznice z nakupnim bonom.
- (21) ELTIF bi moralo biti kot odraz obstoječih poslovnih praks dovoljeno kupovati obstoječe delnice kvalificiranega portfeljskega podjetja od obstoječih delničarjev tega podjetja. Za zagotovitev kar najširših možnosti za zbiranje sredstev bi morale biti dovoljene tudi naložbe v druge ELTIF, evropske sklade tveganega kapitala (EuVECA), ki jih ureja Uredba (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ter evropske sklade za socialno podjetništvo (EuSEF), ki jih ureja Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Za preprečevanje razpršitve naložb v kvalificirana portfeljska podjetja bi ELTIF moralo biti dovoljeno vlagati le v druge ELTIF, EuVECA in EuSEF, pod pogojem, da ti skladi niso že sami vložili več kot 10 % svojega kapitala v druge ELTIF.
- (22) Uporaba finančnih podjetij je lahko potrebna za zbiranje in organizacijo prispevkov različnih vlagateljev, vključno z naložbami javne narave, v infrastrukturne projekte. Zato bi bilo treba ELTIF dovoliti, da v primerna naložbena sredstva vlagajo prek finančnih podjetij, če so ta zavezana financiranju dolgoročnih projektov ter rasti MSP.
- (23) Podjetja, ki ne kotirajo na borzi, se lahko soočijo s težavami pri dostopu do kapitalskih trgov in financiranju nadaljnje rasti ter širitve. Zasebno financiranje prek lastniških deležev ali posojil je običajen način zbiranja finančnih sredstev. Ker so ti instrumenti po svoji naravi dolgoročne naložbe, zahtevajo potrpežljivi kapital, ki ga lahko zagotovijo ELTIF. Poleg tega MSP, ki kotirajo na borzi, pogosto naletijo na ovire pri pridobivanju dolgoročnega financiranja, ELTIF pa bi utegnili zagotoviti dragocene alternativne vire financiranja.
- (24) Kategorije dolgoročnih sredstev v smislu te uredbe bi morale obsegati podjetja, ki ne kotirajo na borzi, ki izdajajo instrumente lastniškega kapitala ali dolžniške instrumente, katerih kupec morda ni zlahka določljiv, ter podjetja, ki kotirajo na borzi, z maksimalno kapitalizacijo 500 000 000 EUR.
- (25) Če ima upravitelj ELTIF delež v portfeljskem podjetju, obstaja tveganje, da bo svoje interese postavil pred interese vlagateljev ELTIF. Da bi se izognilo takšnim nasprotjem interesov in zagotovilo dobro upravljanje podjetja, bi morali ELTIF vlagati le v sredstva, ki niso povezana z upraviteljem ELTIF, razen če vlagajo v enote ali deleže, ki pripadajo drugim ELTIF, EuVECA ali EuSEF, ki jih upravlja upravitelj ELTIF.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih tveganega kapitala (UL L 115, 25.4.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 18).

- (26) Če želimo upraviteljem ELTIF dovoliti določeno stopnjo prilagodljivosti pri naložbah njihovih skladov, bi bilo treba dovoliti trgovanje z naložbami, ki niso dolgoročne, v obsegu do največ 30 % kapitala ELTIF.
- (27) Za omejitev tveganih dejanj ELTIF je nujno zmanjšati tveganje izpostavljenosti do nasprotne stranke, tako da se njihov portfelj podvrže jasnim zahtevam po diverzifikaciji. Za vse izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), bi morala veljati Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (28) Za preprečitev znatnega vpliva, ki bi ga ELTIF, ki vlaga, lahko imel na upravitelje drugega ELTIF ali izdajatelja, se je potrebno izogniti pretirani koncentraciji ELTIF na eno samo naložbo.
- (29) Da se upraviteljem ELTIF med življenjsko dobo sklada omogoči zbiranje dodatnega kapitala, bi jim moralo biti dovoljeno izposojanje denarja v obsegu do 30 % vrednosti kapitala ELTIF. Namen tega bi morala biti zagotovitev dodatnega donosa vlagateljem. Za preprečitev tveganja zaradi različnih valut bi si ELTIF morali izposojati le v valuti, v kateri upravitelj ELTIF pričakuje, da bo pridobil sredstvo. Da bi odpravili pomisleke v zvezi z dejavnostmi bančnega sistema v senci, se gotovinska sredstva, ki si jih izposodi ELTIF, ne bi smela uporabljati za odobritev posojil kvalificiranim portfeljskim podjetjem.
- (30) Zaradi dolgoročne in nelikvidne narave ELTIF bi morali upravitelji imeti dovolj časa za vzpostavitev naložbenih omejitev. Pri času, potrebnem za njihovo uvedbo, bi bilo treba upoštevati posebnosti in značilnosti naložb, pri čemer ta čas ne bi smel preseči petih let po datumu pridobitve dovoljenja za delovanje kot ELTIF ali polovice življenjske dobe ELTIF, kar nastopi prej.
- (31) Zaradi njihovega profila portfelja in usmerjenosti h kategorijam dolgoročnih sredstev so ELTIF namenjeni usmerjanju zasebnih prihrankov v evropsko gospodarstvo. ELTIF so zasnovani tudi kot naložbeni instrument, s pomočjo katerega lahko skupina Evropske investicijske banke (EIB) usmerja svoje financiranje evropske infrastrukture ter MSP. Na podlagi te uredbe so ELTIF oblikovani kot združeni naložbeni instrument, ki ustreza usmeritvi skupine EIB, da prispeva k uravnoteženemu in stabilnemu razvoju notranjega trga dolgoročnih naložb v interesu Unije. Ker so usmerjeni h kategorijam dolgoročnih sredstev, lahko ELTIF izpolnijo svojo vlogo prednostnega instrumenta za uresničitev naložbenega načrta za Evropo, ki je določen v Sporočilu Komisije z dne 26. novembra 2014.
- (32) Komisija bi morala dati prednost postopkom za vse vloge za financiranje s strani EIB, ki jih oddajo ELTIF, ter jih poenostaviti. Komisija bi morala zato poenostaviti pripravo vseh mnenj ali prispevkov v zvezi s katero koli vlogo za financiranje s strani EIB, ki jih oddajo ELTIF.
- (33) Poleg tega bi države članice ter regionalni in lokalni organi utegnili biti zainteresirani, da potencialne vlagatelje in javnost ozaveščajo o ELTIF.
- (34) Ne glede na dejstvo, da ELTIF ne ponuja pravic odkupa pred iztekom svoje življenjske dobe, nič ne bi smelo preprečiti, da bi ELTIF za svoje enote ali delnice zaprosil za sprejetje v trgovanje na reguliranem trgu ali v večstranskem sistemu trgovanja, s čimer bi imeli vlagatelji priložnost, da svoje enote ali delnice prodajo pred iztekom življenjske dobe ELTIF. Pravila ali akti o ustanovitvi ELTIF ne bi smeli preprečiti, da se enote ali delnice ELTIF sprejmejo v trgovanje na reguliranih trgih ali v večstranskem sistemu trgovanja, poleg tega pa tudi ne bi smeli preprečiti vlagateljem, da prosto prenesejo svoje enote ali delnice na tretje osebe, ki jih želijo kupiti. To je namenjeno spodbujanju sekundarnih trgov kot pomembnih mest za nakup in prodajo enot ali delnic ELTIF za male vlagatelje.
- (35) Individualne vlagatelje bi utegnilo zanimati vlaganje v ELTIF, vendar nelikvidna narava večine naložb v dolgoročne projekte onemogoča ELTIF, da bi vlagateljem zagotavljali redne odkupe. Sprejeta zaveza individualnega vlagatelja do naložbe v taka sredstva je po svoji naravi dolgoročna naložba. Zato bi morali biti ELTIF načeloma strukturirani tako, da rednih odkupov ne bi ponujali pred iztekom življenjske dobe ELTIF.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

- (36) Da bi spodbudili vlagatelje, zlasti male vlagatelje, ki svojih sredstev ne želijo vezati za daljše časovno obdobje, bi moral ELTIF svojim vlagateljem pod določenimi pogoji dati pravico do predčasnega odkupa. Upravitelj ELTIF bi moral zato imeti možnost, da v skladu z naložbeno strategijo ELTIF po lastni presoji odloči, ali naj se ELTIF ustanovijo s pravicami do odkupa ali brez nje. Ko je vzpostavljen režim v zvezi s pravicami do odkupa, bi bilo treba te pravice in njihove glavne značilnosti vnaprej jasno določiti in razkriti v pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF.
- (37) Da se vlagateljem ob izteku življenjske dobe ELTIF omogoči učinkovit odkup njihovih enot ali delnic, bi moral upravitelj ELTIF portfeljska sredstva ELTIF začeti prodajati pravočasno, da se zagotovi pravilna realizacija vrednosti. Pri določanju urejenega časovnega razporeda dezinvestiranja bi moral upravitelj ELTIF upoštevati različne profile zapadlosti naložb in čas, potreben za iskanje kupca sredstev, v katera je ELTIF vlagal. Ker vzdrževanje naložbenih omejitev v tem časovnem obdobju za unovčenje ni praktično, bi morala njihova veljavnost z začetkom obdobja za unovčenje prenehati.
- (38) Da bi razširili dostop malih vlagateljev do ELTIF, lahko KNPVP vlaga v enote ali delnice, ki jih izda ELTIF, če so enote ali delnice ELTIF primerne na podlagi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (39) Omogočiti bi bilo treba, da lahko ELTIF sorazmerno zmanjša svoj kapital, če odproda katera od svojih sredstev, zlasti če gre za infrastrukturno naložbo.
- (40) Sredstva, ki ne kotirajo na borzi in v katera je ELTIF vlagal, lahko v času življenjske dobe sklada začnejo kotirati na reguliranem trgu. Če se to zgodi, sredstva morda ne izpolnjujejo več zahteve iz te uredbe, da ne smejo kotirati na borzi. Da se upravitelju ELTIF na urejen način omogoči dezinvestiranje takih sredstev, ki ne bi bila več primerna, bi se lahko ta sredstva do treh let upoštevala pri zahtevi po 70-odstotni omejitvi primernih naložbenih sredstev.
- (41) Ob upoštevanju posebnih značilnosti ELTIF in malih ter profesionalnih vlagateljev, h katerim so usmerjeni, je pomembno vzpostaviti temeljite zahteve glede preglednosti, ki bodo morebitnim vlagateljem omogočale informirano presojo in popolno zavedanje zadevnih tveganj. Poleg izpolnjevanja zahtev glede preglednosti iz Direktive 2011/61/EU bi morali ELTIF objaviti prospekt, katerega vsebina bi morala nujno vsebovati vse informacije, ki jih morajo kolektivni naložbeni podjemi zaprtega tipa razkriti v skladu z Direktivo 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter Uredbo Komisije (ES) št. 809/2004 ⁽³⁾. Pri trženju ELTIF malim vlagateljem bi morala biti obvezna objava dokumenta s ključnimi informacijami v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Poleg tega bi morali vsi dokumenti v zvezi s trženjem izrecno poudariti profil tveganj ELTIF.
- (42) ELTIF je lahko zanimiv za vlagatelje, kot so občine, cerkve, dobrodelne organizacije in ustanove, ki bi morali imeti možnost zahtevati, da se jih obravnava kot profesionalne stranke, če izpolnjujejo pogoje iz oddelka II Priloge II k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (43) Ker so ELTIF usmerjeni tako k profesionalnim kot k malim vlagateljem po vsej Uniji, je trženjskim zahtevam, že določenim v Direktivi 2011/61/EU, treba dodati določene dodatne zahteve, da se zagotovi ustrezna raven zaščite malih vlagateljev. Tako bi morali biti na voljo sistemi za vpis, za izplačila imetnikom enot ali delničarjem, za

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽²⁾ Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34/ES (UL L 345, 31.12.2003, str. 64).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 809/2004 z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta o informacijah, ki jih vsebujejo prospekti, in o obliki prospektov, vključitvi informacij s sklicevanjem in objavi teh prospektov in razširjanju oglaševanj (UL L 149, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) (UL L 352, 9.12.2014, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

ponovni odkup ali izplačilo enot ali delnic in za objavo podatkov, ki so jih ELTIF in njihovi upravitelji dolžni zagotoviti. Da se zagotovi, da se malih vlagateljev ne prikrajša v primerjavi z izkušenimi profesionalnimi vlagatelji, bi bilo treba pri trženju ELTIF malim vlagateljem uvesti nekatere zaščitne ukrepe. Če trženje ali plasiranje ELTIF malim vlagateljem poteka prek distributerja, bi moral ta izpolnjevati ustrezne zahteve iz Direktive 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

- (44) Upravitelj ELTIF ali distributer bi moral pridobiti vse potrebne informacije o znanju in izkušnjah malega vlagatelja, njegovem finančnem stanju, nagnjenosti k tveganju, naložbenih ciljih in časovnem okviru, da lahko oceni, ali je ELTIF primeren za trženje zadevnemu malemu vlagatelju, pri čemer je treba med drugim upoštevati življenjsko dobo in načrtovano naložbeno strategijo ELTIF. Če življenjska doba ELTIF, ki se ponuja ali plasira malim vlagateljem, presega 10 let, bi moral poleg tega upravitelj ELTIF ali distributer jasno in v pisni obliki opozoriti na to, da ta produkt morda ni primeren za male vlagatelje, ki ne morejo sprejeti tako dolgoročne in nelikvidne zaveze.
- (45) Pri trženju ELTIF malim vlagateljem bi moral depozitar ELTIF spoštovati določbe Direktive 2009/65/ES glede primernosti subjektov, ki lahko nastopajo kot depozitarji, pravila prepovedi omejitve odgovornosti ter ponovne uporabe sredstev.
- (46) Z namenom okrepiti zaščito malih vlagateljev ta uredba določa tudi, da bi moral upravitelj ELTIF ali distributer pri malih vlagateljih – katerih portfelj iz gotovinskih vlog in finančnih instrumentov, z izjemo finančnih instrumentov, ki služijo kot zavarovanje, ne presega 500 000 EUR – potem ko je izvedel test ustreznosti in ustrezno naložbeno svetovanje, zagotoviti, da mali vlagatelj v ELTIF ne vloži več kot 10 % svojega portfelja ter da prvotni znesek, vložen v enega ali več ELTIF, ni nižji od 10 000 EUR.
- (47) V izrednih okoliščinah, opredeljenih v pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF, bi se lahko življenjska doba ELTIF zaradi večje prožnosti podaljšala ali skrajšala, da bi se uskladila z dolgoročno naložbeno strategijo sklada, na primer, če se projekt konča kasneje ali prej kot načrtovano.
- (48) Pristojni organ ELTIF bi moral redno preverjati, ali ELTIF izpolnjuje zahteve iz te uredbe. Ker imajo pristojni organi v okviru Direktive 2011/61/EU že široke pristojnosti, je te pristojnosti treba razširiti glede na to uredbu.
- (49) Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, bi moral biti v zvezi s to uredbo sposoben izvajati vsa pooblastila, ki so nanj prenesena z Direktivo 2011/61/EU, in bi moral imeti vsa za to potrebna sredstva, zlasti človeške vire.
- (50) ESMA bi moral imeti osrednjo vlogo pri uporabi pravil, ki zadevajo ELTIF, z zagotavljanjem dosledne uporabe pravil Unije s strani pristojnih nacionalnih organov. Ker je ESMA organ z visoko specializiranimi strokovnjaki za vrednostne papirje in trge, je učinkovito in ustrezno, da se mu za predložitev Komisiji zaupa priprava osnutkov regulativnih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev v zvezi s politikami. Ti regulativni tehnični standardi bi se morali nanašati na okoliščine, v katerih je izključni namen uporabe izvedenih finančnih instrumentov zavarovanje pred tveganji, neločljivo povezanimi z naložbami, okoliščine, v katerih bo življenjska doba ELTIF dovolj dolga, da bo zajemala življenjsko dobo vsakega posameznega sredstva ELTIF, lastnosti časovnega razporeda urejene prodaje sredstev ELTIF, opredelitve in metodologije izračuna stroškov, ki jih krijejo vlagatelji, predstavitev razkritja stroškov, ki jih krijejo investitorji, ter lastnosti sistemov, ki jih bodo ELTIF vzpostavili v vsaki državi članici, kjer želijo tržiti enote ali delnice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- (51) Pri izmenjavi, prenosu in obdelavi osebnih podatkov za namene te uredbe bi bilo treba v celoti uporabljati Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (52) Ker ciljev te uredbe, namreč zagotovitve enotnih zahtev glede pogojev za naložbe in delovanje ELTIF po vsej Uniji ter sočasnega popolnega upoštevanja potrebe po ravnovesju med varnostjo in zanesljivostjo ELTIF z učinkovitim delovanjem trga za dolgoročno financiranje in stroški za različne deležnike, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihove obsežnosti in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (53) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, še posebej zaščito potrošnikov, svobodo gospodarske pobude, pravico do pravnega sredstva in poštenega sojenja ter varstvo osebnih podatkov in dostop do storitev splošnega gospodarskega pomena. To uredbu je treba uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in cilj

1. Ta uredba določa enotna pravila glede pridobitve dovoljenj, naložbenih politik in pogojev delovanja alternativnih investicijskih skladov EU (EU AIS) ali razdelkov EU AIS, ki se v Uniji tržijo kot evropski dolgoročni investicijski skladi (ELTIF).
2. Cilj te uredbe je zbrati kapital in ga usmeriti k evropskim dolgoročnim naložbam v realno gospodarstvo v skladu s ciljem Unije glede pametne, trajnostne in vključujoče rasti.
3. Na področju, ki ga zajema ta uredba, države članice ne smejo dodajati dodatnih zahtev.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „kapital“ pomeni skupni prispevek kapitala in nevpoklicani zavezani kapital, izračunan na podlagi zneskov, ki jih je mogoče vložiti po odbitku vseh plačil, dajatev in stroškov, ki jih neposredno ali posredno krijejo vlagatelji;
2. „profesionalni vlagatelj“ pomeni vlagatelja, ki šteje kot profesionalna stranka ali ki se ga lahko na zahtevo obravnava kot profesionalno stranko v skladu s Prilogo II Direktive 2014/65/EU;
3. „mali vlagatelj“ pomeni vlagatelja, ki ni profesionalni vlagatelj;
4. „lastniški kapital“ pomeni lastniško udeležbo v kvalificiranem portfeljskem podjetju, ki ga predstavljajo delnice ali druge oblike udeležbe v kapitalu kvalificiranega portfeljskega podjetja, ki se izdajo njegovim vlagateljem;

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

5. „navidezni lastniški kapital“ pomeni katero koli vrsto finančnega instrumenta, katerega donos je povezan z dobičkom ali izgubo kvalificiranega portfeljskega podjetja in katerega poplačilo v primeru neizpolnitve obveznosti ni v celoti zavarovano;
6. „realno sredstvo“ pomeni sredstvo, ki ima vrednost zaradi svoje vsebine in lastnosti ter lahko zagotavlja donose, vključno z infrastrukturo in drugimi sredstvi, ki prinašajo gospodarske ali družbene koristi, kot so izobraževanje, svetovanje, raziskave in razvoj, ter vključno s poslovnimi ali stanovanjskimi nepremičninami, in sicer le, če so te sestavni del ali pomožni element dolgoročnega naložbenega projekta, ki prispeva k cilju Unije glede pametne, trajnostne in vključujoče rasti v Evropi;
7. „finančno podjetje“ pomeni katerega koli od naslednjih subjektov:
 - (a) kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (b) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
 - (c) zavarovalnico, kot je opredeljena v točki 1 člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - (d) finančni holding, kot je opredeljen v točki 20 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (e) mešani poslovni holding, kot je opredeljen v točki 22 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (f) družba za upravljanje, kot je opredeljena v točki (b) člena 2(1) Direktive 2009/65/ES;
 - (g) upravitelj alternativnih investicijskih skladov (UAIS), kot je opredeljen v točki (b) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
8. „EU AIS“ pomeni alternativni investicijski sklad EU (EU AIS), kot je opredeljen v točki (k) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
9. „EU UAIS“ pomeni upravitelja alternativnih investicijskih skladov EU (EU UAIS), kot je opredeljen v točki 1 člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
10. „pristojni organ ELTIF“ pomeni pristojni organ EU AIS v smislu točke (h) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
11. „matična država članica ELTIF“ pomeni državo članico, v kateri je ELTIF pridobil dovoljenje;
12. „upravitelj ELTIF“ pomeni EU UAIS, ki ima dovoljenje za upravljanje ELTIF, ali ELTIF, ki ima notranjega upravitelja, kadar njegova pravna oblika omogoča notranje upravljanje in kadar ni bil imenovan zunanji AIFM;
13. „pristojni organ upravitelja ELTIF“ pomeni pristojni organ matične države članice UAIS, v smislu točke (q) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
14. „posojanje vrednostnih papirjev“ in „izposojanje vrednostnih papirjev“ pomeni kateri koli posel, pri kateri nasprotna stranka prenese vrednostne papirje, pri čemer se izposojevalec zaveže vrniti enakovredne vrednostne papirje na določen dan v prihodnosti ali kadar to zahteva prenosnik, pri čemer gre za posojanje vrednostnih papirjev v primeru nasprotne stranke, ki prenese vrednostne papirje, in izposojanje vrednostnih papirjev v primeru nasprotne stranke, na katero se slednji prenesejo;
15. „repo posel“ pomeni repo posel, kot je opredeljen v točki 83 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
16. „finančni instrument“ pomeni finančni instrument, kot je opredeljen v oddelku C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;
17. „prodaja na kratko“ pomeni dejavnost, kot je opredeljena v točki (b) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
18. „regulirani trg“ pomeni regulirani trg, kot je opredeljen v točki 21 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
19. „večstranski sistem trgovanja“ pomeni večstranski sistem trgovanja, kot je opredeljen v točki 22 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav (UL L 86, 24.3.2012, str. 1).

Člen 3

Pridobitev dovoljenj in osrednji javni register

1. ELTIF se lahko trži v Uniji le po pridobitvi dovoljenja v skladu s to uredbo. Dovoljenje za delovanje kot ELTIF velja v vseh državah članicah.
2. Za predložitev vloge in izdajo dovoljenja za delovanje kot ELTIF so primerni le EU AIS.
3. Pristojni organi ELTIF vsako četrtoletje obvestijo ESMA o izdanih ali odvzetih dovoljenjih na podlagi te uredbe.

ESMA vodi osrednji javni register, v katerem so navedeni vsi ELTIF, ki so pridobili dovoljenje na podlagi te uredbe, upravitelj ELTIF in pristojni organ ELTIF. Register se da na voljo v elektronski obliki.

Člen 4

Oznaka in prepoved preoblikovanja

1. Oznaka „ELTIF“ ali „evropski dolgoročni investicijski sklad“ se v povezavi s kolektivnim naložbenim podjetjem ali z enotami ali delnicami, ki jih izdaja, lahko uporablja le, kadar je kolektivni naložbeni podjetjem pridobil dovoljenje v skladu s to uredbo.
2. ELTIF se ne smejo preoblikovati v kolektivne naložbene podjeme, ki jih ta uredba ne zajema.

Člen 5

Vloga za pridobitev dovoljenja za delovanje kot ELTIF

1. Vloga za pridobitev dovoljenja za delovanje kot ELTIF se predloži pri pristojnem organu ELTIF.

V vlogi za pridobitev dovoljenja za delovanje kot ELTIF se navede naslednje:

- (a) pravila sklada ali akti o ustanovitvi;
- (b) informacije o istovetnosti predlaganega upravitelja ELTIF ter podatki o sedanjem in preteklem upravljanju sklada ter izkušnjah v zvezi s tem;
- (c) informacije o istovetnosti depozitarja;
- (d) opis informacij, ki bodo na voljo vlagateljem, vključno z opisom ureditve za obravnavo pritožb, ki jih vložijo mali vlagatelji.

Pristojni organ ELTIF lahko glede te dokumentacije in informacij, predloženih na podlagi drugega pododstavka, zahteva pojasnilo in dodatne informacije.

2. Le upravitelj EU UAIS, ki je pridobil dovoljenje na podlagi Direktive 2011/61/EU, sme pri pristojnem organu ELTIF zaprositi za dovoljenje za upravljanje ELTIF, za katerega je predložena vloga za pridobitev dovoljenja za delovanje v skladu z odstavkom 1. Kadar je pristojni organ ELTIF hkrati tudi pristojni organ EU UAIS, se takšna vloga za pridobitev dovoljenja za upravljanje ELTIF nanaša na dokumentacijo, ki se predloži za pridobitev dovoljenja na podlagi Direktive 2011/61/EU.

V vlogi za pridobitev dovoljenja za upravljanje ELTIF se navede naslednje:

- (a) pisni dogovor z depozitarjem;
- (b) informacije o ureditvi prenosa nalog glede portfelja in obvladovanja tveganja ter upravnih nalog v zvezi z ELTIF;
- (c) informacije o naložbenih strategijah, profilu tveganja in drugih značilnostih AIS, za katere ima EU UAIS dovoljenje za upravljanje.

Pristojni organ ELTIF lahko zaprosi pristojni organ EU UAIS za pojasnilo in informacije glede dokumentacije, na katero se nanaša drugi pododstavek, ali za potrdilo o tem, ali so ELTIF zajete v okviru dovoljenja, ki ga je EU UAIS pridobil za upravljanje AIS. Pristojni organ EU UAIS mora odgovoriti v 10 delovnih dneh od datuma, ko je prejel zahtevo pristojnega organa ELTIF.

3. Vlagatelji se v dveh mesecih od datuma predložitve popolne vloge obvestijo o tem, ali sta bili izdani dovoljenji za delovanje kot ELTIF, vključno z dovoljenjem, da EU AIFM lahko upravlja ELTIF.

4. O vseh naknadnih spremembah dokumentacije iz odstavkov 1 in 2, se takoj obvesti pristojni organ ELTIF.

5. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 EU AIS, katerega pravna oblika omogoča notranje upravljanje in katerega upravljavski organ se odloči, da ne bo imenoval zunanjega UAIS, hkrati zaprosi za dovoljenje za delovanje kot ELTIF iz te uredbe in kot UAIS iz Direktive 2011/61/EU.

Brez poseganja v člen 7 Direktive 2011/61/EU se v vlogi za pridobitev dovoljenja za notranje upravljanje ELTIF navede naslednje:

- (a) pravila sklada ali akti o ustanovitvi;
- (b) opis informacij, ki bodo na voljo vlagateljem, vključno z opisom ureditve za obravnavo pritožb, ki jih vložijo mali vlagatelji.

Z odstopanjem od odstavka 3 se EU AIS, ki ima notranjega upravitelja, v treh mesecih od datuma predložitve popolne vloge obvesti o tem, ali je bilo izdano dovoljenje za delovanje kot ELTIF.

Člen 6

Pogoji za izdajo dovoljenja za delovanje kot ELTIF

1. EU AIS se izda dovoljenje za delovanje kot ELTIF le, kadar je njegov pristojni organ:

- (a) prepričan, da je EU AIS zmožen izpolniti vse zahteve iz te uredbe;
- (b) odobril vlogo EU UAIS, ki je v skladu z Direktivo 2011/61/EU pridobil dovoljenje za upravljanje ELTIF, pravila sklada ali akte o ustanovitvi in izbiro depozitarja.

2. Kadar EU AIS predloži vlogo na podlagi člena 5(5) te uredbe, mu pristojni organ izda dovoljenje le, če je prepričan, da EU AIS izpolnjuje tako zahteve iz te uredbe kot zahteve iz Direktive 2011/61/EU glede izdaje dovoljenja EU UAIS.

3. Pristojni organ ELTIF lahko zavrne odobritev vloge EU UAIS za upravljanje ELTIF le, če EU UAIS:

- (a) ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe;
- (b) ne izpolnjuje zahtev iz Direktive 2011/61/EU;
- (c) ni pridobil dovoljenja svojega pristojnega organa za upravljanje AIS, ki izvajajo naložbene strategije iste vrste, kot jih zajema ta uredba, ali
- (d) ni predložil dokumentacije iz člena 5(2) ali pojasnil ali informacij, ki se zahtevajo v skladu z navedenim členom.

Pred zavrnitvijo odobritve vloge se pristojni organ ELTIF posvetuje s pristojnim organom EU UAIS.

4. Pristojni organ ELTIF ne izda dovoljenja za delovanje kot ELTIF, če EU AIS, ki je predložil vlogo za pridobitev dovoljenja, na podlagi predpisov ne sme tržiti svojih enot ali delnic v svoji matični državi članici.

5. Pristojni organ ELTIF sporoči EU AIS razlog za zavrnitev izdaje dovoljenja za delovanje kot ELTIF.

6. Vloga, ki je bila zavrnjena na podlagi tega poglavja, ne sme biti ponovno predložena pristojnim organom drugih držav članic.

7. Izdaja dovoljenja za delovanje kot ELTIF ne sme biti pogojena z zahtevo, da EU UAIS, ki se mu dovoljenje izda v matični državi članici ELTIF, upravlja ELTIF, ali da EU UAIS izvaja ali prenese katere koli dejavnosti v matično državo članico ELTIF.

Člen 7

Veljavna pravila in odgovornost

1. ELTIF mora vedno spoštovati določbe te uredbe.
2. ELTIF in njegov upravitelj morata vedno izpolnjevati zahteve iz Direktive 2011/61/EU.
3. Za zagotavljanje skladnosti s to uredbo je odgovoren upravitelj ELTIF, ki je v skladu z Direktivo 2011/61/EU odgovoren tudi za kakršne koli kršitve te uredbe. Upravitelj ELTIF je poleg tega odgovoren za izgubo ali škodo, ki bi nastala zaradi neskladnosti s to uredbo.

POGLAVJE II

OBVEZNOSTI V ZVEZI Z NALOŽBENO POLITIKO ELTIF

ODDELEK 1

Splošna pravila in primerna sredstva

Člen 8

Naložbeni razdelki

Kadar ELTIF obsega več naložbenih razdelkov, se vsak razdelek za namene tega poglavja obravnava kot ločen ELTIF.

Člen 9

Primerne naložbe

1. V skladu s cilji iz člena 1(2) lahko ELTIF vlaga le v naslednje kategorije sredstev in le pod pogoji, ki jih določa ta uredba:
 - (a) primerna naložbena sredstva;
 - (b) sredstva iz člena 50(1) Direktive 2009/65/ES.
2. ELTIF ne sme opravljati ničesar od naštetega:
 - (a) prodaje sredstev na kratko;
 - (b) prevzemati neposredne ali posredne izpostavljenosti blagu, vključno prek izvedenih finančnih instrumentov, certifikatov, ki jih predstavljajo, indeksov, ki na njih temeljijo, ali kakršnega koli drugega načina ali instrumenta, s katerim bi pridobili tako izpostavljenost;
 - (c) vstopati v pogodbeno razmerja glede posojanja in izposojanja vrednostnih papirjev in glede repo poslov ali druga pogodbeno razmerja, ki imajo enakovreden ekonomski učinek in pomenijo podobna tveganja, če ta pogodbeno razmerja vplivajo na več kot 10 % sredstev ELTIF;
 - (d) uporabljati izvedenih finančnih instrumentov, razen če je izključni namen uporabe takšnih instrumentov zavarovanje pred tveganji, neločljivo povezanimi z drugimi naložbami ELTIF.
3. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po odprtem javnem posvetovanju pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za opredelitev okoliščin, v katerih je izključni namen uporabe izvedenih finančnih instrumentov zavarovanje pred tveganji, neločljivo povezanimi z naložbami iz točke (d) odstavka 2.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 9. septembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 10

Primerna naložbena sredstva

Sredstvo iz točke (a) člena 9(1) je primerno za naložbo s strani ELTIF le, če spada v katero od naslednjih kategorij:

- (a) instrumenti lastniškega ali navideznega lastniškega kapitala, ki jih je:
 - (i) izdalo kvalificirano portfeljsko podjetje in jih je ELTIF pridobil od kvalificiranega portfeljskega podjetja ali od tretje osebe prek sekundarnega trga;
 - (ii) izdalo kvalificirano portfeljsko podjetje v zameno za instrument lastniškega ali navideznega lastniškega kapitala, ki ga je ELTIF prej pridobil od kvalificiranega portfeljskega podjetja ali od tretje osebe prek sekundarnega trga;
 - (iii) izdalo podjetje, katerega hčerinsko podjetje v večinski lasti je kvalificirano portfeljsko podjetje, v zameno za instrument lastniškega ali navideznega lastniškega kapitala, ki ga je ELTIF v skladu s točkama (i) in (ii) pridobil od kvalificiranega lastniškega podjetja ali od tretje osebe prek sekundarnega trga;
- (b) dolžniški instrumenti, ki jih je izdalo kvalificirano portfeljsko podjetje;
- (c) posojila, ki jih je ELTIF odobril kvalificiranemu portfeljskemu podjetju, z zapadlostjo, ki ni daljša od življenjske dobe ELTIF;
- (d) enote ali delnice enega ali več drugih ELTIF, evropske sklade tveganega kapitala (EuVECA) in evropske sklade za socialno podjetništvo (EuSEF), če ti niso že sami vložili več kot 10 % svojega kapitala v ELTIF;
- (e) neposredni deleži ali posredni deleži prek kvalificiranega portfeljskega podjetja posameznih realnih sredstev v vrednosti najmanj 10 000 000 EUR ali v enakovrednem znesku v valuti in v trenutku, v katerih so ti odhodki nastali.

Člen 11

Kvalificirano portfeljsko podjetje

1. Kvalificirano portfeljsko podjetje iz člena 10 je portfeljsko podjetje, ki ni kolektivni naložbeni podjem in ki izpolnjuje naslednje zahteve:

- (a) ni finančno podjetje;
 - (b) je podjetje, ki:
 - (i) ni sprejeto v trgovanje na reguliranem trgu ali v večstranskem sistemu trgovanja bodisi
 - (ii) je sprejeto v trgovanje na reguliranem trgu ali večstranskem sistemu trgovanja, pri čemer njegova tržna kapitalizacija ne presega 500 000 000 EUR;
 - (c) ustanovljeno je v državi članici ali v tretji državi, če:
 - (i) ta tretja država ni uvrščena med jurisdikcije, za katere je Projektna skupina za finančno ukrepanje ugotovila, da so visoko tvegane in niso pripravljene sodelovati,
 - (ii) je ta tretja država podpisala sporazum z matično državo članico upravitelja ELTIF in z vsako drugo državo članico, v kateri se nameravajo tržiti enote ali deleži ELTIF, da zagotovi, da tretja država v celoti izpolnjuje standarde iz člena 26 Vzorčne konvencije OECD o davku na dohodek in kapital ter zagotovi učinkovito izmenjavo informacij glede davčnih zadev, vključno z vsemi večstranskimi davčnimi sporazumi.
2. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 1 tega člena je kvalificirano portfeljsko podjetje lahko finančno podjetje, ki izključno financira kvalificirana portfeljska podjetja iz odstavka 1 tega člena ali realna sredstva iz točke (e) člena 10.

Člen 12

Nasprotja interesov

ELTIF ne vloga v primerno naložbeno sredstvo, v katerem upravitelj ELTIF ima ali bo imel neposredni ali posredni interes, ki ni imetništvo enot ali delnic ELTIF, EuSEF ali EuVECA, ki ga upravlja.

ODDELEK 2

Določbe o naložbenih politikah

Člen 13

Sestava in diverzifikacija portfelja

1. ELTIF vložijo v primerna naložbena sredstva vsaj 70 % svojega kapitala.
2. ELTIF vložijo največ:
 - (a) 10 % svojega kapitala v instrumente, ki jih je izdalo katero koli posamezno kvalificirano portfeljsko podjetje, ali v posojila, ki so odobrena kateremu koli posameznemu kvalificiranemu portfeljskemu podjetju;
 - (b) 10 % svojega kapitala neposredno ali posredno v posamezno realno sredstvo;
 - (c) 10 % svojega kapitala v enote ali delnice katerega koli posameznega ELTIF, EuVECA ali EuSEF;
 - (d) 5 % svojega kapitala v sredstva iz točke (b) člena 9(1), če jih je izdal kateri koli posamezni organ.
3. Skupna vrednost enot ali delnic ELTIF, EuVECA in EuSEF v portfelju ELTIF ne sme presegati 20 % vrednosti kapitala ELTIF.
4. Skupna izpostavljenost ELTIF nasprotni stranki, ki izhaja iz poslov iz izvedenim finančnim instrumentom, s katerim se trguje na prostem trgu (OTC), pogodb o začasni prodaji ali iz pogodb o začasnem odkupu, ne sme presegati 5 % vrednosti kapitala ELTIF.
5. Z odstopanjem od točk (a) in (b) odstavka 2 lahko ELTIF zviša 10-odstotno omejitev iz navedenih točk na 20 %, če skupna vrednost sredstev, ki jih ima ELTIF v kvalificiranih portfeljskih podjetjih in v posameznih realnih sredstvih, v katera vложи več kot 10 % svojega kapitala, ne presega 40 % vrednosti kapitala ELTIF.
6. Brez poseganja v točko (d) odstavka 2 lahko ELTIF zviša petodstotno mejo iz navedene točke na 25 %, kadar obveznice izda kreditna institucija z registriranim sedežem v državi članici, ki je na podlagi zakona predmet posebnega javnega nadzora, zasnovanega za varstvo imetnikov obveznic. Zlasti se zneski, ki izhajajo iz izdaje teh obveznic, v skladu z zakonom vložijo v sredstva, ki so v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, in ki bi se v primeru propada izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti.
7. Podjetja, ki so vključena v isto skupino za namene konsolidiranih računovodskih izkazov, kot jih ureja Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali v skladu s priznanimi mednarodnimi računovodskimi standardi, se za namene izračunavanja omejitev iz odstavkov 1 do 6 obravnavajo kot posamezno kvalificirano portfeljsko podjetje ali posamezni organ.

Člen 14

Saniranje stanja naložb

V primeru, da ELTIF krši zahteve po diverzifikaciji iz člena 13(2) do (6), upravitelj ELTIF pa ne more vplivati na kršitev, slednji v ustreznem času sprejme ukrepe, ki so potrebni, da to stanje sanira, in pri tem upošteva interese vlagateljev v ELTIF.

Člen 15

Koncentracija

1. ELTIF lahko pridobi največ 25 % enot ali delnic posameznega ELTIF, EuVECA ali EuSEF.
2. Omejitve glede koncentracije iz člena 56(2) Direktive 2009/65/ES se uporabljajo le za naložbe v sredstva iz točke (b) člena 9(1) te uredbe.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

Člen 16

Izposojanje denarja

1. ELTIF si lahko izposodi denar, če izposoja izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) predstavlja največ 30 % vrednosti kapitala ELTIF;
 - (b) njen namen je vlaganje v primerna naložbena sredstva, razen za posojila iz točke (c) člena 10, pod pogojem, da deleži v denarju ali njihovi ustrezniki, ki jih ima ELTIF, ne zadostujejo za zadevno naložbo;
 - (c) pogodba zanj je sklenjena v isti valuti, kot je valuta sredstev, ki bodo pridobljena z izposojenim denarjem;
 - (d) njena zapadlost ni daljša od življenjske dobe ELTIF;
 - (e) bremeni sredstva, ki predstavljajo največ 30 % vrednosti kapitala ELTIF.
2. Upravitelj ELTIF v svojem prospektu navede, ali si v okviru svoje naložbene strategije namerava izposoditi denar.

Člen 17

Uporaba sestave portfelja in pravil o diverzifikaciji

1. Naložbene omejitve iz člena 13(1) se:
 - (a) začnejo uporabljati do datuma, navedenega v pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF;
 - (b) prenehajo uporabljati, ko ELTIF začne prodajati sredstva, da bodo vlagatelji po izteku življenjske dobe ELTIF imeli možnost odkupa njihovih enot ali delnic;
 - (c) začasno umaknejo, ko ELTIF zbira dodatni kapital ali zmanjša obstoječega, pod pogojem, da ta umik ne traja dlje od 12 mesecev.

Datum iz točke (a) prvega pododstavka upošteva posebnosti in značilnosti sredstev, v katera bo ELTIF vložil, ne sme pa biti določen pozneje kot pet let po datumu pridobitve dovoljenja za delovanje kot ELTIF ali pozneje od polovice življenjske dobe ELTIF, kot je določena v skladu s členom 18(3), kar nastopi prej. V izjemnih primerih lahko pristojni organ ELTIF ob predložitvi ustreznega utemeljenega naložbenega načrta odobri podaljšanje te časovne omejitve, vendar ne več kot za dodatno leto.

2. Če dolgoročno sredstvo, v katero je ELTIF vlagal, izda kvalificirano portfeljsko podjetje, ki ne izpolnjuje več zahtev iz točke (b) člena 11(1), se dolgoročno sredstvo lahko še naprej upošteva za namene izračunavanja naložbene omejitve iz člena 13(1), za največ tri leta od datuma, na katerega kvalificirano portfeljsko podjetje ne izpolnjuje več zahtev iz točke (b) člena 11(1).

POGLAVJE III

ODKUP, TRGOVANJE IN IZDAJANJE ENOT ALI DELNIC ELTIF TER RAZDELITEV IZKUPIČKA IN KAPITALA

Člen 18

Politika odkupov ter življenjska doba ELTIF

1. Vlagatelji v ELTIF ne morejo zahtevati odkupa svojih enot ali delnic pred iztekom življenjske dobe ELTIF. Vlagatelji pridobijo možnost za odkup dan po datumu izteka življenjske dobe ELTIF.

V pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF se jasno navede iztek življenjske dobe ELTIF v obliki točnega datuma, lahko pa tudi pravica do začasnega podaljšanja življenjske dobe ELTIF ter pogoji za uveljavljanje te pravice.

V pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF ter v razkritju vlagateljem se določijo postopki za odkup enot ali delnic in prodajo sredstev, jasno pa se navede tudi, da vlagatelji pridobijo možnost za odkup dan po datumu izteku življenjske dobe ELTIF.

2. Z odstopanjem od člena 1 se pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF lahko predvidi možnost odkupa pred iztekom življenjske dobe ELTIF, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) odkup ni odobren pred datumom iz točke (a) člena 17(1);
- (b) v času izdaje dovoljenja in v celotni življenjski dobi ELTIF je njegov upravitelj sposoben pristojnim organom dokazati, da so vzpostavljeni ustrezen sistem za upravljanje likvidnosti in učinkoviti postopki za spremljanje likvidnostnega tveganja ELTIF, ki so skladni z dolgoročno naložbeno strategijo ELTIF in s predlagano politiko odkupov;
- (c) upravitelj ELTIF določi politiko odkupov, v kateri so točno določena obdobja, v katerih vlagatelji lahko zaprosijo za odkup;
- (d) politika odkupov ELTIF zagotavlja, da je skupni znesek odkupov v katerem koli obdobju omejen na odstotek tistih sredstev ELTIF, ki so navedena v točki (b) člena 9(1). Ta odstotek mora biti usklajen s strategijo za upravljanje likvidnosti in naložbe, ki jo razkrije upravitelj ELTIF;
- (e) politika odkupov ELTIF zagotavlja, da so vlagatelji obravnavani pošteno in da so odkupi odobreni sorazmerno, če skupen znesek zahtevkov v katerem koli obdobju presega odstotek iz točke (d) tega odstavka.

3. Življenjska doba ELTIF mora biti skladna z njegovo dolgoročno naravo in dovolj dolga, da zajema življenjsko dobo vsakega posameznega sredstva ELTIF, merjeno glede na profil nelikvidnosti, gospodarsko življenjsko dobo sredstva in navedeni naložbeni cilj ELTIF.

4. Vlagatelji lahko zahtevajo prenehanje ELTIF, če njihove zahteve po odkupu, vložene v skladu s politiko odkupov ELTIF, v enem letu po datumu, ko so bile vložene, niso izpolnjene.

5. Vlagatelji morajo vedno imeti možnost, da so poplačani v denarju.

6. Poplačilo v naravi iz sredstev ELTIF je mogoče le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) v pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF je ta možnost predvidena, če so vsi vlagatelji obravnavani pravično;
- (b) vlagatelj pisno zahteva poplačilo v delnicah sredstev ELTIF;
- (c) prenosa teh sredstev ne omejujejo nobena posebna pravila.

7. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi okoliščine, v katerih življenjska doba ELTIF šteje za dovolj dolgo, da zajame življenjsko dobo vsakega posameznega sredstva ELTIF, kot je navedeno v odstavku 3.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 9. septembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 19

Sekundarni trg

1. Pravila ali akti o ustanovitvi ELTIF ne smejo preprečevati sprejetja enot ali delnic tega ELTIF v trgovanje na reguliranemu trgu ali v večstranskem sistemu trgovanja.

2. Pravila ali akti o ustanovitvi ELTIF vlagateljem ne smejo preprečevati prostega prenosa njihovih enot ali delnic tretjim osebam, z izjemo upravitelja ELTIF.

3. ELTIF v svojih periodičnih poročilih objavi tržno vrednost enot ali delnic, ki kotirajo na borzi, skupaj z neto vrednostjo sredstev na enoto ali delnico.

4. V primeru znatne spremembe vrednosti sredstev, upravitelj ELTIF to razkrije vlagateljem v svojih periodičnih poročilih.

Člen 20

Izdaja novih enot ali delnic

1. ELTIF lahko ponudi nove izdaje enot ali delnic v skladu s svojimi pravili ali akti o ustanovitvi.
2. ELTIF ne sme izdajati novih enot ali delnic po ceni, ki je nižja od njihove neto vrednosti, ne da bi jih prej po tej ceni ponudili obstoječim vlagateljem v ELTIF.

Člen 21

Prodaja sredstev ELTIF

1. ELTIF za urejeno prodajo svojih sredstev, s katero bodo vlagatelji po izteku življenjske dobe ELTIF imeli možnost odkupa svojih enot ali delnic, sprejme razčlenjen časovni raspored in ga razkrije pristojnemu organu ELTIF najpozneje eno leto pred datumom izteka življenjske dobe ELTIF.
2. Časovni raspored iz odstavka 1 vsebuje:
 - (a) oceno trga za potencialne kupce;
 - (b) oceno in primerjavo potencialnih prodajnih cen;
 - (c) vrednotenje sredstev, ki bodo odprodana;
 - (d) časovni okvir za časovni raspored prodaje.
3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za oceno iz točke (a) in vrednotenje iz točke (c) odstavka 2.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 9. septembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 22

Razdelitev izkupička in kapitala

1. ELTIF lahko med vlagatelje redno razdeli izkupiček, ki ga prinašajo sredstva, vsebovana v portfelju. Ta izkupiček obsega:
 - (a) izkupiček, ki ga sredstva redno ustvarjajo;
 - (b) povečano vrednost kapitala, realizirano po prodaji sredstva.
2. Izkupiček se ne razdeli v obsegu, ki bi presegal, kar je potrebno za prihodnje obveznosti ELTIF.
3. ELTIF lahko v primeru prodaje sredstva pred iztekom življenjske dobe ELTIF sorazmerno zmanjša svoj kapital, pod pogojem, da upravitelj ELTIF upravičeno meni, da je takšna prodaja v interesu vlagateljev.
4. V pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF se določi politika razdelitve, ki jo bo ELTIF izvajal med svojo življenjsko dobo sklada.

POGLAVJE IV

ZAHTEVJE GLEDE PREGLEDNOSTI

Člen 23

Preglednost

1. Enote ali delnice ELTIF se ne tržijo brez predhodne objave prospekta.

Enote ali delnice ELTIF se ne tržijo malim vlagateljem v Uniji brez predhodne objave dokumenta s ključnimi informacijami v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014.

2. Prospekt vsebuje vse informacije, ki jih vlagatelji potrebujejo za informirano presojo o predlagani naložbi ter predvsem z njo povezanih tveganjih.
3. Prospekt vsebuje najmanj naslednje:
 - (a) izjavo, v kateri je navedeno, kako naložbeni cilji ELTIF in strategija za doseganje teh ciljev kvalificirajo naravo sklada kot dolgoročno;
 - (b) informacije, ki jih bodo razkrili kolektivni naložbeni podjemi zaprtega tipa v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004;
 - (c) informacije, ki bodo razkrite vlagateljem na podlagi člena 23 Direktive 2011/61/EU, če jih ne zajema že točka (b) tega odstavka;
 - (d) jasno oznako kategorij sredstev, za katera ima ELTIF dovoljenje, da lahko vanje vlaga;
 - (e) jasno oznako jurisdikcij, v katerih ELTIF lahko vlaga;
 - (f) kakršne koli druge informacije, za katere pristojni organi menijo, da so pomembne za namene odstavka 2.
4. Prospekt in vsi drugi dokumenti v zvezi s trženjem morajo jasno obveščati vlagatelje o nelikvidni naravi ELTIF.

Zlasti morajo prospekt in vsi drugi dokumenti v zvezi s trženjem jasno:

- (a) obveščati vlagatelje o dolgoročni naravi naložb ELTIF;
 - (b) obveščati vlagatelje o izteku življenjske dobe ELTIF in o možnosti za podaljšanje njegove življenjske dobe, če je ta možnost določena, ter o pogojih za to podaljšanje;
 - (c) navesti, ali se namerava ELTIF tržiti malim vlagateljem;
 - (d) obrazložiti, da imajo vlagatelji v skladu s členom 18 in s pravili ali akti o ustanovitvi ELTIF pravico odkupiti svojo naložbo;
 - (e) navesti pogostost in čas razdelitve morebitnega izkupička vlagateljem med življenjsko dobo ELTIF;
 - (f) svetovati vlagateljem, da naj v ELTIF vložijo le majhen delež svojega naložbenega portfelja;
 - (g) opisati politiko zavarovanja pred tveganji ELTIF, vključno z jasno oznako, da se sme izvedene finančne instrumente uporabiti le za namene zavarovanja pred tveganji, neločljivo povezanimi z drugimi naložbami ELTIF, in z oznako morebitnega učinka uporabe izvedenih finančnih instrumentov na profil tveganja ELTIF;
 - (h) obvestiti vlagatelje o tveganjih, povezanih z vlaganjem v realna sredstva, vključno z infrastrukturo;
 - (i) redno, najmanj enkrat letno, obveščati vlagatelje o jurisdikcijah, v katerih je ELTIF vlagal.
5. Poleg informacij iz člena 22 Direktive 2011/61/EU letno poročilo ELTIF vsebuje naslednje:
 - (a) izkaz finančnih tokov;
 - (b) informacije o vsaki udeležbi v instrumentih, ki vključujejo proračunska sredstva Unije;
 - (c) informacije o vrednosti posameznih kvalificiranih portfeljskih podjetij in vrednosti drugih sredstev, v katera je vlagal ELTIF, vključno z vrednostjo uporabljenih izvedenih finančnih instrumentov;
 - (d) informacije o jurisdikcijah, v katerih se nahajajo sredstva ELTIF.
 6. Na zahtevo malega vlagatelja upravitelj ELTIF predloži dodatne informacije o količinskih omejitvah, ki se uporabljajo pri obvladovanju tveganja ELTIF, o metodah, izbranih v ta namen, ter o zadnjih spremembah pri glavnih tveganjih in donosih kategorij sredstev.

Člen 24

Dodatne zahteve prospekta

1. ELTIF pristojnim organom ELTIF pošlje svoj prospekt in vse njegove spremembe ter letno poročilo. ELTIF to dokumentacijo na zahtevo posreduje pristojnemu organu upravitelja ELTIF. ELTIF to dokumentacijo zagotovi v roku, ki ga določijo ti pristojni organi.

2. Pravila ali akti o ustanovitvi ELTIF tvorijo sestavni del prospekta in se mu priložijo.

Listin iz odstavka 1 ni treba priložiti k prospektu, če so vlagatelji obveščeni, da se jim lahko ti dokumenti na zahtevo pošljejo, ali če so obveščeni o kraju v vsaki državi članici, kjer se enote ali delnice tržijo in kjer vlagatelj lahko vanje vpogleda.

3. V prospektu se opredeli, na kakšen način bo letno poročilo na voljo vlagateljem. V prospektu se določi, da se malim vlagateljem na zahtevo brezplačno zagotovi izvod letnega poročila v tiskani obliki.
4. Vlagateljem se na zahtevo brezplačno zagotovita prospekt ter zadnje objavljeno letno poročilo.

Prospekt se lahko zagotovi na trajnem nosilcu podatkov ali na spletnem mestu. Malim vlagateljem se na zahtevo brezplačno zagotovi izvod v tiskani obliki.

5. Bistvene sestavine prospekta se sproti posodablajo.

Člen 25

Razkritje stroškov

1. Prospekt mora jasno obveščati vlagatelje o obsegu različnih stroškov, ki jih neposredno ali posredno krijejo vlagatelji. Različni stroški se razvrstijo glede na naslednje rubrike:

- (a) stroški vzpostavitve ELTIF;
- (b) stroški, povezani s pridobivanjem sredstev;
- (c) pristojbine, povezane z upravljanjem in izvajanjem;
- (d) stroški distribucije;
- (e) drugi stroški, vključno z upravnimi in regulativnimi stroški ter stroški depozitarja, hrambe, strokovnih storitev in revizije.

2. V prospektu se razkrije skupno razmerje stroškov glede na kapital ELTIF.

3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobno navede skupne opredelitve, metodologije izračunavanja in oblike predstavitve stroškov iz odstavka 1 ter skupnega razmerja stroškov iz odstavka 2;

Pri pripravi teh regulativnih tehničnih standardov ESMA upošteva regulativne tehnične standarde iz točk (a) in (c) člena 8(5) Uredbe (EU) št. 1286/2014.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 9. septembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

POGLAVJE V

TRŽENJE ENOT ALI DELNIC ELTIF

Člen 26

Sistemi, ki so na voljo vlagateljem

1. Upravitelj ELTIF, katerega enote ali delnice so namenjene za trženje malim vlagateljem, v vsaki državi članici, v kateri namerava tržiti enote ali delnice navedenega ELTIF, vzpostavi sisteme, ki bodo na voljo za vpis, izplačila imetnikom enot ali delničarjem, ponovni odkup enot ali delnic, odkup enot ali delnic in objavo podatkov, ki so jih ELTIF in njihovi upravitelji dolžni zagotoviti.

2. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo vrst in značilnosti sistemov, njihovo tehnično infrastrukturo in natančno opredelitev njihovih nalog v zvezi z vlagatelji ELTIF iz odstavka 1.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 9. septembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 27

Postopek notranjega ocenjevanja za ELTIF, ki se tržijo malim vlagateljem

1. Upravitelj ELTIF, katerega enote ali delnice so namenjene za trženje malim vlagateljem, vzpostavi in uporabi poseben interni postopek za oceno tega ELTIF pred trženjem ali distribucijo malim vlagateljem.
2. V okviru internega postopka iz odstavka 1 upravitelj ELTIF oceni, ali je ELTIF primeren za trženje malim vlagateljem, pri čemer upošteva vsaj:
 - (a) življenjsko dobo ELTIF, in
 - (b) nameravano naložbeno strategijo ELTIF.
3. Upravitelj ELTIF vsem distributerjem da na voljo vse potrebne informacije o ELTIF, ki se trži malim vlagateljem, vključno z informacijami glede njegove življenjske dobe in naložbene strategije ter o postopku notranjega ocenjevanja in o jurisdikcijah, v katerih je ELTIF dovoljeno vlagati.

Člen 28

Posebne zahteve glede distribucije ELTIF malim vlagateljem

1. Če upravitelj ELTIF neposredno ponudi ali plasira enote ali delnice ELTIF malim vlagateljem, pridobi informacije glede naslednjega:
 - (a) znanja malega vlagatelja in njegovih izkušenj na področju naložb, kjer deluje ELTIF;
 - (b) finančnega stanja malega vlagatelja, vključno z njegovo zmožnostjo kritja izgub;
 - (c) naložbenih ciljev malega vlagatelja, vključno s časovnim obdobjem naložbe.
- Na podlagi informacij, pridobljenih v skladu s prvim pododstavkom, upravitelj ELTIF priporoči ELTIF le, če je ustrezen za tega konkretnega malega vlagatelja.
2. Če je življenjska doba ELTIF, ki je ponujen ali plasiran malim vlagateljem, daljša od 10 let, upravitelj ELTIF ali distributer objavi jasno pisno opozorilo, da je produkt ELTIF lahko neustrezen za male vlagatelje, ki si ne morejo privoščiti tako dolgoročne in nelikvidne obveze.

Člen 29

Posebne določbe glede depozitarja ELTIF, ki se trži malim vlagateljem

1. Z odstopanjem od člena 21(3) Direktive 2011/61/EU je depozitar ELTIF, ki se trži malim vlagateljem, vrsta subjekta iz člena 23(2) Direktive 2009/65/ES.
2. Z odstopanjem od drugega pododstavka člena 21(13) in člena 21(14) Direktive 2011/61/EU se depozitar ELTIF, ki se trži malim vlagateljem, ne more razrešiti odgovornosti v primeru izgube finančnih instrumentov, ki so v hrambi tretje osebe.
3. Če se ELTIF trži malim vlagateljem, se odgovornost depozitarja iz člena 21(12) Direktive 2011/61/EU ne more izključiti ali omejiti s sporazumom.
4. Vsak sporazum, ki je v nasprotju z odstavkom 3, je ničen.
5. Depozitar ELTIF ali katera koli tretja oseba, na katero je bila prenesena funkcija hrambe, sredstev, ki jih hrani depozitar, ne sme ponovno uporabiti za svoj račun. Ponovna uporaba zajema vse posle s hranjenimi sredstvi, vključno, a ne izključno, s prenosom, zastavo, prodajo in posojanjem.

Sredstva, ki jih hrani depozitar ELTIF, se lahko ponovno uporabijo samo, če:

- (a) ponovna uporaba sredstev izvrši za račun ELTIF;
- (b) če depozitar izpolnjuje navodila upravitelja ELTIF v imenu ELTIF;

- (c) je ponovna uporaba v korist ELTIF in v interesu imetnikov enot ali delničarjev ter
- (d) je posel krit z visokokakovostnim in likvidnim zavarovanjem, ki ga ELTIF prejme v okviru ureditve prenosa lastninskih pravic.

Tržna vrednost zavarovanja iz točke (d) drugega pododstavka mora biti nenehno najmanj tolikšna, kot je seštevek tržne vrednosti ponovno uporabljenih sredstev ter premije.

Člen 30

Dodatne zahteve za trženje ELTIF malim vlagateljem

1. Enote ali delnice ELTIF se lahko tržijo malim vlagateljem pod pogojem, da upravitelj ELTIF ali distributer malim vlagateljem zagotovi ustrezno naložbeno svetovanje.
2. Upravitelj ELTIF lahko neposredno ponudi ali plasira enote ali delnice ELTIF malim vlagateljem, le če ima ta upravitelj dovoljenje, da zagotovi storitve iz točk (a) in (b)(i) člena 6(4) Direktive 2011/61/EU, in le potem, ko ta upravitelj izvede test ustreznosti iz člena 28(1) te uredbe.
3. Če portfelj finančnih instrumentov potencialnega malega vlagatelja ne presega 500 000 EUR, upravitelj ELTIF ali kateri koli distributer, potem ko izvede test ustreznosti iz člena 28(1) in zagotovi ustrezno naložbeno svetovanje, na osnovi informacij, ki jih predloži potencialni mali vlagatelj, zagotovi, da potencialni vlagatelj v ELTIF ne vloži skupnega zneska, ki presega 10 % portfelja finančnih instrumentov tega vlagatelja, ter da je začetni minimalni vloženi znesek v enega ali več ELTIF 10 000 EUR.

Potencialni mali vlagatelj je odgovoren, da upravitelju ELTIF ali distributerju zagotovi točne informacije o svojem portfelju finančnih instrumentov in o svojih naložbah v ELTIF, kakor je navedeno v prvem pododstavku.

Za namene tega odstavka portfelj finančnih instrumentov vključuje tudi denarne vloge in finančne instrumente, ne pa tudi finančnih instrumentov, ki so zastavljeni kot zavarovanje.

4. Pravila ali akti o ustanovitvi ELTIF, ki se trži malim vlagateljem, morajo zagotoviti enako obravnavo vseh vlagateljev in da posamezni vlagatelji ali skupine vlagateljev niso deležni posebne obravnave ali posebnih gospodarskih ugodnosti;
5. Pravna oblika ELTIF, ki se trži malim vlagateljem, ne sme pomeniti dodatne odgovornosti za malega vlagatelja ali zahtevati dodatnih obvez za tega vlagatelja, razen prvotnih kapitalskih obvez;
6. Mali vlagatelji lahko med obdobjem vpisa in vsaj dva tedna po datumu vpisa enot ali delnic ELTIF prekličejo svoj vpis, denar pa jim je vrnjen brez kazni;
7. Upravitelj ELTIF, ki se trži malim vlagateljem, vzpostavi ustrezne postopke in ureditev za obravnavanje pritožb malih vlagateljev, ki slednjim omogočajo, da vložijo pritožbe v uradnem jeziku oziroma enem izmed uradnih jezikov svoje države članice.

Člen 31

Trženje enot ali delnic ELTIF

1. Upravitelj ELTIF lahko trži enote ali delnice tega ELTIF profesionalnim in malim vlagateljem v svoji matični državi po uradni obvestitvi v skladu s členom 31 Direktive 2011/61/EU.
2. Upravitelj ELTIF lahko trži enote ali delnice tega ELTIF profesionalnim in malim vlagateljem v državah članicah, ki niso matična država upravitelja ELTIF, po uradni obvestitvi v skladu s členom 32 Direktive 2011/61/EU.
3. Upravitelj ELTIF v zvezi z vsakim ELTIF, ki ga upravlja, pristojnim organom podrobno navede, ali ga namerava tržiti malim vlagateljem.

4. Poleg dokumentacije in informacij, ki so zahtevane na podlagi členov 31 in 32 Direktive 2011/61/EU, upravitelj ELTIF pristojnim organom priskrbi naslednje:

- (a) prospekt ELTIF;
- (b) dokument s ključnimi informacijami o ELTIF, v primeru, da se trži malim vlagateljem, in
- (c) podatke o sistemih iz člena 26.

5. Pristojnosti in pooblastila pristojnih organov v skladu s členoma 31 in 32 Direktive 2011/61/EU se nanašajo tudi na trženje ELTIF malim vlagateljem in zajemajo dodatne zahteve, določene v tej uredbi.

6. Poleg pooblastil iz prvega pododstavka člena 31(3) Direktive 2011/61/EU pristojni organ matične države članice upravitelja ELTIF tudi prepreči trženje ELTIF, če upravitelj ELTIF ne izpolnjuje ali ne bo izpolnjeval zahtev iz te uredbe.

7. Poleg pooblastil iz prvega pododstavka člena 32(3) Direktive 2011/61/EU pristojni organ matične države članice upravitelja ELTIF zavrne tudi prenos popolne dokumentacije pristojnim organom države članice, v kateri se ELTIF nameravajo tržiti, če upravitelj ELTIF ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe.

POGLAVJE VI

NADZOR

Člen 32

Nadzor s strani pristojnih organov

1. Pristojni organi redno nadzirajo skladnost s to uredbo.
2. Pristojni organ ELTIF je odgovoren za nadzor skladnosti s pravili, določenimi v poglavjih II, III in IV.
3. Pristojni organ ELTIF je odgovoren za nadzor skladnosti z obveznostmi, določenimi v pravilih ali aktih o ustanovitvi ELTIF, ter obveznostmi, določenimi v prospektu, ki morajo biti skladne s to uredbo.
4. Pristojni organ upravitelja ELTIF je odgovoren za nadzor ustreznosti ureditve in organizacijske strukture upravitelja ELTIF, kar upravitelju ELTIF omogoča izpolnjevanje obveznosti in pravil, ki se nanašajo na sestavo in delovanje vseh ELTIF, ki jih upravlja.

Pristojni organ upravitelja ELTIF je odgovoren za nadzor skladnosti upravitelja ELTIF s to uredbo.

5. Pristojni organi nadzirajo kolektivne naložbene podjeme, ki so ustanovljeni ali se tržijo na njihovem ozemlju, da se prepričajo, da ti podjemi ne uporabljajo oznake „ELTIF“, ali se predstavljajo kot ELTIF, razen če imajo dovoljenje v skladu s to uredbo in so z njo skladni.

Člen 33

Pooblastila pristojnih organov

1. Pristojni organi imajo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog na podlagi te uredbe.
2. Tudi pooblastila, ki so prenesena na pristojne organe v skladu z Direktivo 2011/61/EU, vključno s pooblastili glede kazni, se izvajajo ob upoštevanju te uredbe.
3. Pristojni organ ELTIF prepove uporabo oznake „ELTIF“ ali „evropski dolgoročni investicijski sklad“, v primeru, da upravitelj ELTIF ne izpolnjuje več zahtev iz te uredbe.

Člen 34

Pooblastila in pristojnosti ESMA

1. ESMA ima pooblastila za izvajanje nalog, ki mu jih nalaga ta uredba.
2. Pooblastila ESMA v skladu z Direktivo 2011/61/EU se izvajajo tudi ob upoštevanju te uredbe in skladno z Uredbo (ES) št. 45/2001.
3. Za namene Uredbe (EU) št. 1095/2010 se ta uredba razume kot pravno zavezujoči akt Unije, ki prenaša naloge na ESMA, kot je navedeno v členu 1(2) Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 35

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Pristojni organ ELTIF in pristojni organ upravitelja ELTIF, če nista isti subjekt, za namene izpolnjevanja svojih dolžnosti v okviru te uredbe medsebojno sodelujeta in si izmenjujeta informacije.
2. Pristojni organi v skladu z Direktivo 2011/61/EU medsebojno sodelujejo.
3. Pristojni organi in ESMA medsebojno sodelujejo za namene opravljanja svojih dolžnosti iz te uredbe v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.
4. Pristojni organi in ESMA si izmenjujejo vse informacije in dokumente, potrebne za izvajanje svojih dolžnosti iz te uredbe v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010, zlasti za prepoznavanje in odpravo kršitev te uredbe.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 36

Obravnava vlog s strani Komisije

Komisija da prednost postopkom za vse vloge za financiranje s strani EIB, ki jih oddajo ELTIF, ter jih poenostavi. Komisija poenostavi pripravo vseh mnenj ali prispevkov v zvezi s katero koli vlogo, ki jo oddajo ELTIF za financiranje s strani EIB.

Člen 37

Pregled

1. Komisija najpozneje 9. junija 2019 začne s pregledom uporabe te uredbe. V pregledu zlasti analizira:
 - (a) učinek člena 18;
 - (b) učinek uporabe minimalnega praga v višini 70 % za primerna naložbena sredstva iz člena 13(1) na diverzifikacijo sredstev;
 - (c) obseg trženja ELTIF v Uniji, vključno s tem, ali bi UAIS, ki sodi v okvir člena 3(2) Direktive 2011/61/EU imeli interes tržiti ELTIF;
 - (d) v kolikšni meri bi bilo treba posodobiti seznam primernih sredstev in naložb ter pravila o diverzifikaciji, sestavo portfelja in omejitve v zvezi z denarnimi posojili.
2. Po pregledu iz odstavka 1 tega člena in po posvetovanju z Organom ESMA Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni prispevek te uredbe in EDIS k vzpostavljanju unije kapitalskih trgov in doseganju ciljev iz člena 1(2). Poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 38

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 9. decembra 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 29. aprila 2015

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

POPRAVKI**Popravek Uredbe (EU) št. 375/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o ustanovitvi Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč (pobuda „Prostovoljci EU za humanitarno pomoč“)**

(Uradni list Evropske unije L 122 z dne 24. aprila 2014)

Stran 15, člen 24(2):

besedilo: „2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2), člena 9(2) in člena 20(3) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 25. aprila 2014.“

se glasi: „2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2), člena 9(2) ter člena 20(3) in (4) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 25. aprila 2014.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL